aec.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0001

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0002

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0003
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0004

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

gefördert durch
Baden-Württemberg

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0005

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0006
gefördert durch
Baden-Württemberg

Codicis N: 353

Index.

In Pindarum Scholia

in Quintam Pindari odam: ex Pythiis 1

Ode VI Pindari et Scholia 6

Ode VII et Scholia 9

Pythiorum Ode VIIII et Scholia non distinguitur —

Pythiorum Ode IX et Scholia 13

Ode X: et Scholia = 20

Ode XI —— 23

XII —— 28

Pythiorum finis 28

Sum de

Maximil
S.R.I.A

Anno Christ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0008

gefördert durch
Baden-Württemberg

P = BSB

Sum de Bibliotheca, quam Heidelberga
capta, Spolium fecit, &
P. M.
GREGORIO XV.
trophæum misit.
Maximilianus Vtriusq; Bauariæ Dux &c.
S.R.I. Archidapifer et Princeps Elector.

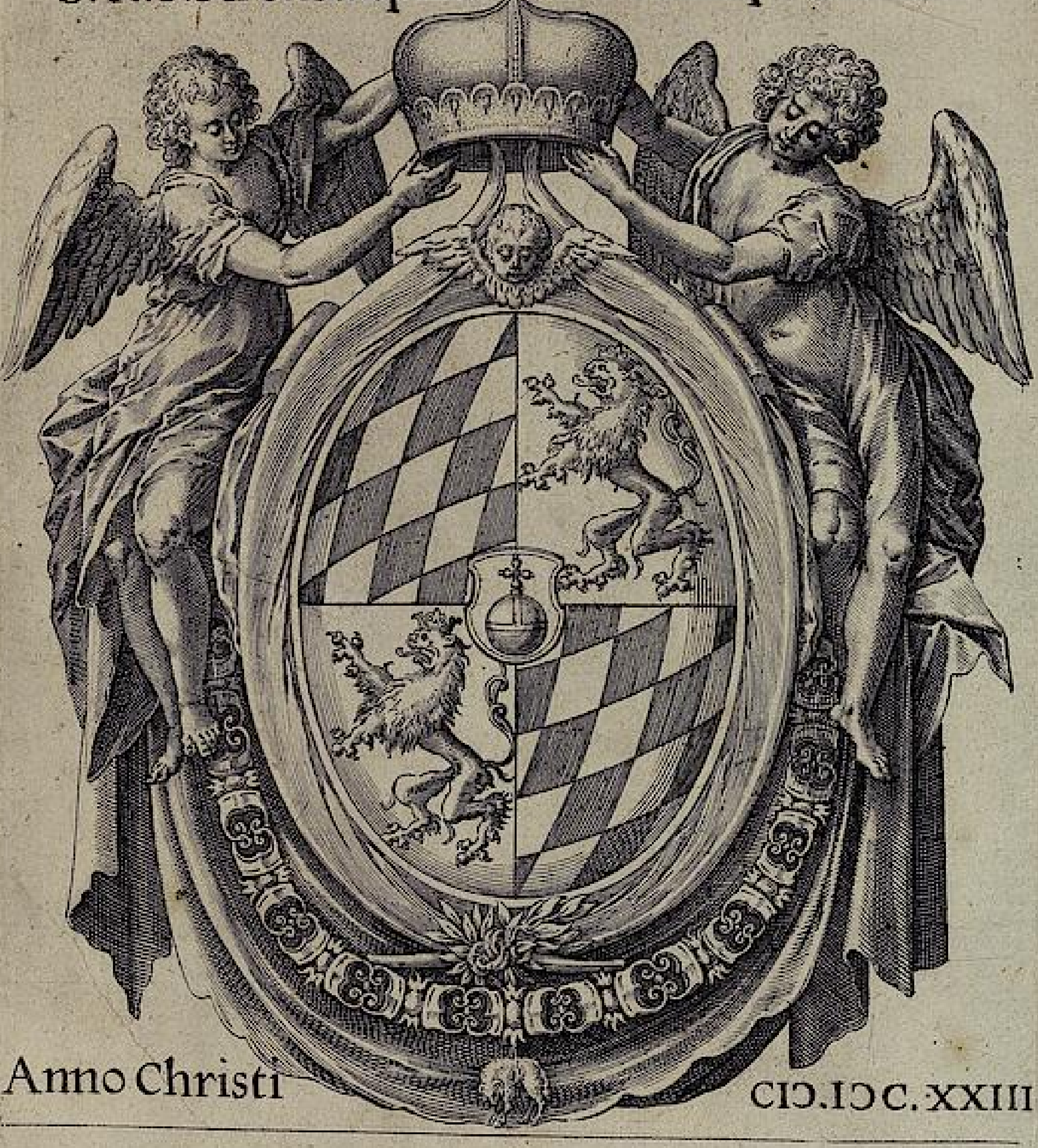

Anno Christi CIƆ.IƆC.XXIII

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0009
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0010

gefördert durch
Baden-Württemberg

In Pindari Pythion. odam quintam & deinceps usque ad XII inclusive.

τῆς πέμπτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιδ΄
τὸ α΄ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β΄ ἀντι-
σπαστικὸν ἡ λέξις δίπλους ἴαμβος· ἄλλοι δὲ δίμετρον ἰαμβικὸν
ἀκατάληκτον. ὁ γ΄ ἴδιον ὁμοῦ τὸ αὐτό. ὁ δ΄ [illegible]
τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. ὁ ε΄ ἰωνικὸν δίμε-
τρον ἀκατάληκτον. ὁ ς΄ ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερ-
κατάληκτον. ὁ ζ΄ ὅμοιον τῷ· τίς σοὺς παρήμειψε φρένας.
ὁ η΄ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ θ΄
ὁ ι΄ [illegible] [illegible] ἀκατάληκ-
τον [illegible] ὁ ἑξῆς [illegible] ὁ ια΄ τροχαϊκὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ ιβ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον κα-
ταληκτικὸν ὁ ἑξῆς ἑφθημιμερές. ὁ ιγ΄ τροχαϊκὸν δίμε-
τρον καταληκτικόν.
ὁ α΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ β΄ ἰαμβικὸν
δίμετρον καταληκτικόν. ὁ γ΄ ἰαμβικὸν μονόμετρον ὑπερ-
κατάληκτον. ὁ δ΄ ἐπιωνικὸν ὁ ἁπλοῦς τροχαῖος ἀκατάλη-
κτον. ὁ ε΄ τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.
ὁ ς΄ ἐπιωνικὸν ἡ λέξις δίπλους ἴαμβος· ἄλλοι δὲ δίμετρον
καταληκτικόν. ~~[illegible]~~ ὁ ζ΄ [illegible] ὁ η΄ ἀντισπα-
στικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ θ΄ ἀντισπαστικὸν
δίμετρον βραχυκατάληκτον. [illegible] δὲ [illegible] [illegible]
τροχαίους. ὁ ι΄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.
ὁ ια΄ ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ ιβ΄ ἀντισπα-
στικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ ιγ΄ ὁμοίως τῷ αὐ-
τῷ. ὁ ιδ΄ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ὅμοιον
τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς.

γέγραπται ἡ ᾠδὴ νικήσαντι τῷ Ἀρκεσιλάῳ ἅρματι
τὴν [illegible] ὀλυμπιάδα. ἐπειδὴ δὲ ὁ [illegible] [illegible] τῶν
πρώτων [illegible] ἢ [illegible] [illegible] τῶν [illegible].
[illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible] αὐ-
τῷ [illegible] [illegible] [illegible]
πλοῦτος εὐρυσθενής. τὸν μετ' ἀρετῆς πλοῦτόν φησιν
εὐρυσθενῆ εἶναι, τὸ γὰρ ἦθος ἄνευ τοῦ πλούτου οὐκ ἰσχυρόν.

Bibl: Univ: Heidelb
BIBLIOTHEQUE NATIONALE

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0011
gefördert durch Baden-Württemberg

ἐστὶν ὡς καὶ καλλίμαχος φησίν. οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπί-
σταται ἄνδρας ἀέξειν οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. καὶ ἡ σαπφὼ ὁ πλοῦ-
τος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀσινὴς πάροικος. μόνως οὕτως ὁ πλοῦ-
τος ἐρυσθενὴς ἐστὶ οὕτω καὶ μετὰ ἰσχὺν καὶ κεκραμένην
ἀρετὴν ὑπάρχει. πολυφίλου δὲ φησὶν αὐτὸν ἐπειδὴ τῷ πλου-
τοῦντι πολλοὶ ἕπονται. οὕτω δὲ ἀρίσταρχος· ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὸ
πολυφίλου λέγει, χωρὶς δὲ τὸ, ὑπῆρχεν. τοιοῦτος ἐστὶ τῷ
ἔχοντι ὁ πλοῦτος, ὡς τὰ πολλοὺς φίλους ποιεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ συν-
αμφότερα ἀκούειν ᾧ πολλοὶ ἕπονται. τὸ δὲ ἀνάλογον τῷ τὸ
αὐτὸ τῷ λέγειν. ἢ ἀντὶ τοῦ καθόλου τὸν πολυφίλον πλοῦτον
ἢ ὅλην πολυφίλως αὐτὸν ἀνῆγεν. ὅτι πολύφιλος ὁ πλού-
σιος. τὸ δὲ ὑπῆρχεν, τὸν τοῖς ἐν χρείᾳ καθεστηκόσιν ὑπουργεῖν.
ὁ δὲ νοῦς ὁ πλοῦτος ἦν ἰσχυρότατος ἐστὶ ὅταν τῆς ἀνω-
ἀρετῆς συγκεκραμένης καθαρὰ τῆς τύχης αὐτὸν πλεονεκτοῦ-
ἀνάλογον πολυφίλον ὄντα. καὶ ὅσον τοῖς ἐν χρείᾳ καθεστηκόσι.
ὦ θεομοιρηγενέτα   εὖ φησὶν ὁ ἐκ θεοῦ τὴν εὐ-
τυχῆ μοῖραν γεννηθέντα· ὅ ἐστιν ἐκ θεῶν ἔλαχες τὴν βασι-
λείαν αὐτὸν τοῦ πλούτου ὑπάρχων [?] τῆς [illegible]
τουτέστιν ὑπάρχης τοῦ βίου. καὶ ἀφοῦ [?] συνειδὼς τῷ κόσμῳ
ἢ βίῳ συναποθνῄσκει [?] ὅτι οὐκ [illegible]
χρωμένης. ἀπὸ τοῦ σκάζειν δύναμις ἱπποφορεία καὶ τῷ ταύ-
τῃ. ἀλλ' ἔτι δὲ συγκαταστεῖ ἢ ὅτι ἱππικὸς ὁ θεὸς ὅμηρος
νέστορα θ' ἱππότα [?]. ὁ δὲ [illegible] ἱπποτροφεῖ. ἢ ὅτι
[illegible] πρῶτος συνωμείδιον κατεζάλεξε νέστωρ. ἢ ὅτι ἄνωθε
οἱ βελτίονες καὶ [illegible]   γερηνόθεν ὅθεν καὶ οἱ τὴν
[illegible] ἀπὸ [illegible] εἰς θύραν ἦλθον . . .   ἐκ
δὲ τῆς θύρας εἰς κυρήνην. ἢ ὅτι ἐπιφανῶς [illegible] ὁ κυ-
ρηναῖος τῷ ποσειδεῖ . . .   πρῶτον κατασχόντος
τὴν ἀρχήν.   ἄλλως. [illegible] καὶ χαρίεν, πρῶτος β . .
. .   κατέζαξεν. συνωμείδιον, νέστωρ. [illegible]
ὁ ἀθηναῖος   ἔγραψεν δέ . .   ὁ [illegible]. [illegible]
ὡς μὴ [illegible]. ὁ νέστωρ [illegible]
ε . .   [illegible]   κυρηναίων [illegible]   [illegible] γὰρ
ἐνώπιον αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον [illegible] ἔφη.

διχόθω

ἀρχόθεν ὁ κάστωρ ἁρμενῆς θεοῖς εἰς τὴν λακεδαιμονίων [illegible]
μένος κατέστησεν, καὶ εἰς τὴν ἱππικὴν νίκην. ἄγων ὃς μετὰ
χειμέριον. ὅστις ὁ κάστωρ μετὰ τὸν χειμέριον ὄμβρον
τῶν πραγμάτων διὰ τὴν σὴν μακαρίαν ἑστίαν καταλάμπει. τοῦ-
το δὲ φησὶν ὅτι ἐποίησε τῷ διὰ τὴν κυρήνην πράξαντι τὰ
ἐπιδεῖξαι κατέστησε. σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι. τοῦ-
το φησὶν ὅτι δωροῦσιν οἱ θεοὶ τοῖς ἀνδράσιν ἀγαθά. οἱ δὲ σοφοὶ
κάλλιον φέρουσιν αὐτὰ προσεπικοσμοῦντες διὰ τὴν αὐτῶν
ἀρετὴν [illegible] σὺν λακεδαιμονίῳ πλοῦτος
περιέχει. τὸ μὲν ὅτι βασιλεὺς ἐσσί. τοῦτο ἐπαινεῖ
τὸ σχῆμα. τοῦτο μὲν ὅτι βασιλεὺς εἶ μεγάλων πόλεων,
ἔχει σου ὁ συγγενὴς ὀφθαλμὸς γέρας αἰδοιότατον. τουτέστιν,
ὅτι ὁ σὸς ὀφθαλμὸς, βλέπει περὶ σοῦ τὸ γέρας τῆς βασιλείας
αἰδοιότατον ὅσον βλέπει [illegible] τιμιώτερον. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ
τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ ὅλον σῶμα σημαίνεται καὶ [illegible] τοῦτο δὲ
μακάριος ἦ ὅτι τὰ πυθοῖ ἐνίκησας. μάκαρ δὲ καὶ νῦν
κλεεννᾶς. μακάριος δὲ [illegible] καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος
ὅτι τῆς [illegible] πυθοῖ τὴν δόξαν τοῖς ἵπποις λαβὼν δέξω
καὶ τοῦτον τὸν κῶμον καὶ ὕμνον [illegible] χορευτῶν ὄντα
ἀπόλλωνος παίγνιον, ἤτοι ὅτι μουσηγέτης ὁ θεὸς [illegible]
γὰρ ἀπόλλωνος ἡ χορεία ἢ ἀπόλλωνος ἄθυρμα τὴν νίκην
ἀπόλλωνι γὰρ [illegible] ὁ ἀγών. τῷ μὴ σε λαθέτω κυ-
ρήνη. διὸ μὴ σε λανθανέτω ἡ κυρήνη ἐν ὑμνουμένη
κῆπον δὲ ἀφροδίτης τὴν κυρήνην φησὶν ὡς καλλίκαρπον,
καὶ διὰ τοῦτο ἐρασμίαν καὶ ἐπαφρόδιτον. ἢ μὴ διὰ τὸ
τῶν χαρίτων λόφον ὀνομάζουσιν οὕτως ἀφροδίτης κῆπον
καλλίμαχος ἢ [illegible] χαρίτων λόφον. παντὶ
μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. ἐπὶ παντὸς πράγματος
φησὶ τὸν θεὸν τὴν αἰτίαν ἀνάπτειν ὑπερτίθεσθαι καὶ φιλεῖν
οὕτως ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ φιλεῖ καὶ σε [illegible] πρὸ μὲν
πάντων τὸν θεὸν ἀνατίθεσθαι, προσήκει δὲ φιλεῖν σε παρὰ
τοὺς ἄλλους ἑταίρους. κάρρωτον δέ ἐστιν ὄνομα κύριον
[illegible] πρὸς τὸν ἀρκεσίλαον. ὁ δὲ τὸν ἡνίοχον
τοῦτον οὗ φησι [illegible] τῆς πυθικῆς νίκης αἴτιον

γενέσθαι τῷ ἀρκεσιλάῳ· καλεῖσθαι δὲ αὐτὸ καὶ στρατεῖον ἀπὸ
τῆς ἑλλάδος ἀθροίσαντα· ταῦτα δὲ σχεδὸν παρατίθεμαι τὰ
θεοτίμου ἐκ τοῦ πρώτου περὶ κυρήνης ἔχοντος οὕτως. ἐκ-
πέμπουσι δὲ τὴν πρᾶξιν αἰδομένης ὁ ἀρκεσίλαος καὶ βου-
λόμενος στόλον τῆς ἑσπερίδος οἰκίσαι. εἰσπέμπει εἰς τὰς
πανηγύρεις ἵπποις ἀθλήσοντας εὔφημον ἄγοντα· νικήσας δὲ
τῷ πυθοῖ καὶ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἀνεφώνησε, καὶ ἐποίκους εἰς
τὰς ἑσπερίδας συνέλεξεν. εὔφημος μὲν οὖν ἐτελεύτα. κάρ-
ρωτος δὲ τῆς ἀρκεσιλάου γυναικὸς ἀδελφὸς ἀνεδέξατο
τὴν τῶν ἐποίκων ἡγεμονίαν. ὁ τοίνυν πίνδαρος τοὺς ἑταίρους
καθομιλῶν τὸ καταπραχθὲν τῷ εὐφήμῳ τῷ καρρώτῳ
προσάπτει· μόνῳ γὰρ κατόρθωτο φησὶν αὐτῷ ἀγαγεῖν τὸ στρατι-
ωτικόν. δέξαι δὲ τούτοις γίνωσκε, καὶ τὸ μάχεσθαι ἢ καὶ ἡ-
νίοχον τοῖς περὶ αὐτοῦ λόγοις τὸν πίνδαρον κεκρίσθαι. ἑταῖ-
ρον γάρ φησι καὶ ἀσφαλῆ τοῦ βασιλέως. ὁποτέρως, ἑκατέρως
ἐπὶ κηδεστοῦ λέγοιτο ἢ ἐπὶ ἡνιόχου· φησὶ γὰρ ἐκ πόνων τοι-
ούτων πρέπει νόῳ τὸν ἀσφαλῆ ἀντιλέγεσθαι. αὐτουργόν τινα
τὸν καρρώτον γενόμενον, ἡνιοχῆσαι τὸ ἅρμα διὰ τὸ ἐπιτηδείως
τοῖς κηρυκείοις ἁρμοδίως εἶναι καὶ ἱππικοῖς. ὥστε ἀμ-
φότερα τῷ ἀρκεσιλάῳ αὐτὸν κατορθῶσαι, ἡνιοχῆσαι τε καὶ
στρατολογῆσαι. ὃς οὐ τὰν ἐπιμηθέος ἄγων, ἐπιμηθέως
λέγουσιν, ὡς ἐπὶ πᾶσαν θυγατέρα τὴν μεταμέλειαν, καὶ τὴν πα-
ράκλησιν καθάπερ καὶ προμηθέως τὴν προμήθειαν. νῦν
οὖν ὁ πίνδαρος τὴν πρόφασιν αὐτὴν ἐπιμηθέως φησὶ θυ-
γατέρα. οὐκ ἐκόμισεν οὖν σοι ὦ ἀρκεσίλαε φησὶν ὁ κάρ-
ρωτος λόγους καὶ προφάσεις, ἀλλὰ τὴν νίκην· εἰώθασι γὰρ οἱ
ἡττηθέντες σκήπτεσθαι προφάσεις τῆς ἥττης
ἄγων. ἐπιμηθεὺς ὁ ἐπιμηθὴς ἀνόητος καὶ ἀπὸ τῶν
ἀποβαινόντων γινώσκων καὶ παθὼν διδασκόμενος τὰ
συμφορὰ καὶ μεταμελόμενος· ὁ δὲ τούτου ἀδελφὸς προ-
μηθεὺς καὶ σοφὸς καὶ προορώμενος, διὸ καὶ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ
προμαθεῖν ~~ἔσχε~~ ἔσχε. καὶ σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ προμηθεῖ
τοῦ προμηθέως θέλων λέγειν τῆς φρονήσεως ἀντέχεσθαι
καὶ μὴ τῆς ἐπιμελείας· ὀψίνοον δὲ τὴν πρόφασιν εἶπε

διὰ τὸ

διὰ τὸ ὁπότε καὶ βραδέως, τὰ συμφέροντα καὶ λυσιφόρα κατα-
λαμβάνει. ὁ δὲ νοῦς. οὕτως ὅστις Κάρρωτος οὐ τὴν τοῦ βραδέως βου-
λευσαμένου θυγατέρα Ἐπιμηθέως πρόφασιν ἄγων, εἰς τοὺς οἴκ-
ους τῶν Βαττιαδῶν τουτέστι τῶν Κυρηναίων παρεγένετο τουτέστι μὴ ὑσ-
τερήσας καὶ προφασισάμενος αἰτίαν τῆς ἥττης, ἦλθεν εἰς Κυρήνην
ἀλλὰ νίκην :- ἀλλ' ἀριστοάρματον ὕδατι Κασταλίας, ἀλλ' ἐξονομάσα-
τον ἐκ τῶν ἁρμάτων γέρας ἐν Πυθῶνι παραγενόμενος, ἀπὸ γὰρ τῆς
πηγῆς, τὸ χωρίον ἀκούσθη. περιέβαλεν ὁ Κάρρωτος τοῖς σαῖς κόμαις
ἀφθάρτοις ἡνίαις κατὰ τὸ τέμενος τῶν δυοδεκαδρόμων ἁρμάτων ἐπαρ-
κῶν. τουτέστι, τὸ στάδιον τοῖς ποσὶν ἐπαρκέσας. καὶ τὴν νίκην ἀπενεγ-
κάμενος: φασὶ δέ τινες ὅτι δώδεκα δρόμους ἀνύει τὸ τέλειον ἅρ-
μα. τὸ δὲ πωλικὸν, ὀκτώ, τοῦτο δὲ μαρτυρήσας καὶ ὁ Καλλίμα-
χος λέγων δωδεκάκις περὶ δίφρον ἐστήριξεν ὅθ' ἅμα δίφρους:-
ἀκηράτοις καὶ ἀκηράτους. ἀκηράτους ἡνίας, παρὰ τὸ ἀδιαφθόρους εἶναι,
ἔφη. οὐ γὰρ διεφθάρησαν κατὰ τὸν δρόμον ἀλλὰ διέμενον ὑγι-
εῖς. ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὴν κατὰ ἐν ᾗ κατὰ τὸ τέμενος:- κα-
τέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ ἁρμάτων
ὁ Κάρρωτος κατέκλασεν. ἐν γὰρ τοῖς ἑξῆς αὐτὸς ἱστορεῖ μὴ δίφ-
ρους τοὺς συναγωνιζομένους τῷ τοῦ Ἀρκεσιλάου ἅρματι κατεαγέναι
κατὰ τὸν δρόμον μόνον δὲ τὸ τοῦ Καρρώτου ὄχημα, ἀπήμαντον,
ἀνύσαι τὸ στάδιον. καὶ διὰ τοῦτο ἀνατεθῆναι τῷ Ἀπόλλωνι. ὁ δὲ
νοῦς, οὕτως. οὐδαμῶς δὲ συνέτριψε τῆς τοῦ ἅρματος σκευῆς οὐδέν.
ἀλλὰ κρέμαται καὶ ἀνιέρωται τῷ Ἀπόλλωνι, ὁπόσα τῶν ταῖς χερσὶν ἁρ-
μοζομένων τεκτόνων ποικίλματα ἄγων τὸν Κρισαῖον λόφον κατὰ τὸ κοῖ-
λον πέδον πεδίον ἔδραμε τοῦ Ἀπόλλωνος :- τὸ σφέα κυπαρίσσι-
νον μέλαθρον. ὅπερ τὸ ὄχημα ἔχει τις οἶκος ἐξειργασμένος κυ-
παρισσίνοις δοκοῖς πλησίον τοῦ ἀνδριάντος ὅν τινα μονόβολον ὄν-
τα οἱ Κρῆτες παρὰ τῷ Παρνασσίῳ ὄρει καθίδρυσαν. τουτέστιν ἐν Πυ-
θῶνι μονόδροπον γάρ, τὸ μονόβολον ἤγουν μονόξυλον φη. παρὰ τὸ
νόμον αὐτὸ ἀλεῖφθαι. δρέπεσθαι γὰρ τὸ λαμβάνειν :- ἑκόντι
τοίνυν πρέπει νόῳ ὁ λόγος παρὰ τὸν Ἀρκεσίλαον. προσήκει, φησί, φη
ἑκόντι τὸν εὐεργέτην Κάρρωτον ἀμείβεσθαι ἀνθ' ὧν εἰς σὲ
διεπράξατο. Ἀλεξιβιάδα σὲ δ' ἠΰκομοι ὦ Ἀλεξιβιάδα Κάρρωτε.
σὲ δὲ αἱ εὔκομοι ἐκ μακάριος ὃς ἔχεις μακάριος δὲ καὶ ἐξ

συγχαίρεις ὅστις καὶ μετὰ τὸν μέγαν κατάλογον διὰ
τῶν ἐμῶν φερτάτων ... ὧν τουτέστι τῶν ὕμνων, ἔχεις μνήμην(?)
τῶν καλῶν. ταῦτα δὲ ἤτοι πρὸς Ἀρκεσίλαον λέγει διὰ τὸ ἐπι-
εικέστ(ατα) κεχρῆσθαι πρὸς τοὺς ὑπηκόους. ἢ πρὸς τὸν Κάρνειον
διότι περὶ τὴν τῶν ἐποίκων συλλογὴν πολλὰ ἐταλαιπώ-
ρησε :· ἐν τεσσαρακοντάδι(?) περιτέεσσιν. ὁ νοῦς· ἐν τεσσα-
ράκοντα καταπεσοῦσιν ἡνιόχοις. ἤθροισαν καὶ ὑπὸ τὸν δίφρον
ἤγαγες ἀλαζόνων(?) δι' ἀμοιβᾶς. κατασπείρειν(?) εἰς τὸ Λιβύης πέδον
ἐκ τῶν ἐνδοξοτάτων ἀγωνισαμένων(?), καὶ εἰς τὴν ἐπίδοξον πόλιν
Κυρήνην. πόνων δὲ οὔτις ἀπόκληρός ἐστι. τοῦτο καθολι-
κῶς φη(σὶ) παραμυθούμενος αὐτόν. ὁ δὲ νοῦς· οὐδεὶς δὲ ἡμῶν, ἀ-
μοιρός ἐστι πόνων καὶ κακῶν. οὔτε ἔσται ποτέ. ἴσως δὲ τοῦτο εἶ-
πεν, ὡς τοῦ Καρνείου κεκμηκότος ἀβλαβέως(?) δηλοῦσθαι τὸ
ῥῆμα :· ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων· τουτέστι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ
κακά, ἀμφηγορῶν(?) γάρ φησι ἄλλον τινὰ τὰ πάντα ἀγαθὰ λαβεῖν.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, καὶ αὐτὸς ὁ
Πίνδαρος, ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σὺν δύο δαίονται βροτοῖς.
χρῆται δὲ τῷ ἔμπαν, ἀντὶ περισπωμένου τοῦ, ὁμῶς.
ὅ ἐστιν, ἴσον τῷ ὁμοίως, καὶ γὰρ τὸ ἔμπης, ἀντὶ περισπωμένου τοῦ
ὁμῶς τάσσει. Ὅμηρος· ἔμπης μοι δοκέει δηΐων σέλας ἐμμεμαυῖα(?)
καὶ κεφαλῆς· καὶ πάλιν. ἔμπ(ης) ἐς πάντα τε καὶ θυμόν· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοί(ων)·
Κάδμον γε καὶ βαρὺ κομπολέοντ' Ἀρίστηνος(?), κατὰ τὸν ἵππον φησὶ τοῦ-
τον, καθ' ὃν ἔκτισται ἡ Κυρήνη, λέοντας διατρίβειν πολλούς, τῷ δὲ
Βάττῳ τὸν Ἀπόλλωνα δοῦναι τινὰς ἐπῳδὰς δι' ὧν αὐτοὺς ἔμ-
ελλεν ἀποσοβῆσαι, καὶ τὸν ἵππον ἡμερῶσαι. ὑπερποντίαν
αὐτὸν ἐπενεγκεῖν γλῶσσαν φησί· παρ' ὅσον τὴν μετ(ὰ) τοῦ Ἀπόλλωνος
φωνήν, ἐκ Δελφῶν εἰς Λιβύην μετήνεγκε. καὶ τὸ π(ον)τ(ίαν), ἰωνικὸς
κατ' ἄλλην(?) φράσ(ιν). καὶ ἔστι ὃ βούλεται λέγειν· ὅτι ἐν Θήρᾳ τῆς Λιβύης
οὔσης ὁ Βάττος οἰκίσας τὴν Κυρήνην, παρεσκεύασε φυγεῖν
τοὺς λέοντας, δι' ἐπῳδῶν(?) τῷ αὐτοῦ· ὁ δὲ νοῦς· ἐκθρὸν δὲ τὸν Βάττον, καὶ
οἱ χαλεποὶ λέοντες τῆς Λιβύης ἔφυγον γλῶσσαν ἐπαοίδιον(?)
κατενήνοχεν ὑπερποντίαν. οὐχ ὅτι φησὶ Δίδυμος οἱ λέοντες
ἐκ φωνῆς ἔφυγον ἀλλ' ἐπεὶ τὴν ἀπόφασιν ἐκ Πυθίας ὑπὲρ τὸν
πόντον διεκόμισεν. ἐλθόντι γὰρ αὐτῷ εἰς Δελφοὺς καὶ χρωμέ-

μῳ, πῶς ἀποκαταστήσωσι, φησὶν ἀπολλώνιος τοῦτο ἐρωτηθέν,
ἐκέλευσεν αὐτῷ πόλιν κτίζειν ἐπὶ τῆς λιβύης. τοιοῦτον οὖν ἐστι
τὸ, γλῶσσαν ἐπὶ σοφὴν ἀπενήνοχεν ἐπὶ τὸν χρησμὸν διεκόμισε.
κατὰ γὰρ τὸν χρησμὸν διεβίβασεν ὄχλον. καὶ ἔκτισε τὴν κυρήνην.
ἔφυγον δὲ οἱ λέοντες· φοβηθέντες τὸ πλῆθος, οὐ τὴν φωνὴν τοῦ
βάττου. οἱ δὲ, τὸ, γλῶσσαν ἐπὶ σοφὴν ἀπενήνοχεν ὑπερποντίαν, οὕ-
τως ἀποδιδόασιν· ὅτι τοσοῦτον ἐφώνησεν, ὥστε τὴν προτέραν: Ὁ δ'
Ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων· ὁ δὲ τῆς ἀποικίας ἀρχηγέτης ἀπόλλων
τοὺς θῆρας εἰς φυγὴν ἀφώρμησεν· ὅπως ἂν μὴ τῷ βασιλεῖ τῆς
κυρήνης τῷ βάττῳ ἀτελὴς γένοιτο καὶ ἀποικισθῇ ἡ κυρήνη, καὶ τοῦτο
ἐν αὐτῷ συνάδων ὁ Δίδυμος, οὕτως ἀποδίδωσιν, ἐπεὶ ὁ ἀπόλλων
ἔχρησεν οἰκίσαι τὴν κυρήνην, αἴτιος ἐγένετο τοῦ φυγεῖν τοὺς θῆρας
οἰκιζομένης γὰρ τῆς πόλεως ἔφυγον. μενόντων δὲ τῶν θηρίων, οὐκ
ἂν ᾠ […] ἡ κυρήνη. Ὁ καὶ βαρειᾶν […] ὅστις φησὶ ὁ
ἀπόλλων καὶ τὴν βαρειᾶν […] τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναιξὶ
ἄκεσιν δίδωσι, καὶ γὰρ ταῦτα διὰ χρησμῶν θεραπεύει· πόρε
τε κίθαριν· τὴν κιθαριστικὴν ἐμπειρίαν· ὅμηρος ὦ τόξοι ἀπόλλων
ἀντὶ τοῦ, τὴν τοξικήν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐγχειρίσατο δὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων
γένει καὶ τὴν κιθάραν. καὶ δωρεῖται τὴν μουσικὴν οἷς ἂν βούληται
ἀπόλεμον ἀγα […] εἰς τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων δικαιοσύνην κοσμίαν
ἀμφέπει μαντήιον, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄδυτον αὐτοῦ μαντικόν: τῷ καὶ
λακεδαίμονι ἐν ἄργει τε, ὁ τῷ χρησμῷ, καὶ τοὺς ἡρακλείδας καὶ
τοὺς Αἰγιμίου παῖδας κατῴκισεν ἐν λακεδαίμονι καὶ ἄργει καὶ
πύλῳ, ἀπὸ δὲ τῆς πύλου τὴν μεσσήνην διδόασι. τριμερὴς δὲ ἡ
τῶν ἡρακλειδῶν διαίρεσις. οἱ μὲν γὰρ Ἀριστοδήμου παῖδες,
προκλῆς καὶ εὐρυσθένης, ἔσχον τὴν λακωνικήν· ὁ δὲ τήμενος, τὸ
ἄργος, ὁ δὲ Κρεσφόντης τὴν μεσσήνην. χρησμῷ δὲ συγκατῆλθον
πρὸς τὰ […] τοῦ ἀπόλλωνος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ Αἰγιμίου παῖδες
δυμᾶς καὶ πάμφυλος, συγκατῆλθον τοῖς ἡρακλείδαις, συνῴκησαν δὲ οἱ
θηραῖοι τοῖς λακεδαιμονίοις, ἀπὸ οὖν τῆς πύλου, τὴν μεσσήνην ση-
μαίνει. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν πύλον ἧς ὁ Νέστωρ ἡγεῖτο, οὐ περὶ τὴν
τριφυλίαν τῆς ἀρκαδίας ἀλλὰ περὶ τὴν μεσσήνην διδόασιν. τὸ δ' ἐ-
μὸν γαρύετ' ἀπὸ σπάρτας, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ χοροῦ τῶν κυρηναίων,
ἢ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. ὁ δὲ νοῦς. τὸ δ' ἐμὸν κλέος, καυχᾶται φησὶν ἀπὸ

Σπάρτης ὅπου γεγεννημένοι οἱ πρόγονοι ἐμῶν οἱ Αἰγεῖδαι
εἰς τὴν Θήραν ἀφίκοντο ἐκ Λακεδαίμονος· γὰρ εἰς τὴν Θήραν
ἀποικία ἐγένετο, ἐκ δὲ Θήρας εἰς Κυρήνην. Αἰγεῖδας οὖν
κέκληκε τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τὸ κατοικισθῆναι καὶ τοὺς
παρὰ Θηβαίοις καλουμένους Αἰγεῖδας ἐν Λακεδαιμονίοις·
συνῴκησαν γὰρ οἱ Θηβαῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις. χρόνῳ δὲ οἱ
Λακεδαιμόνιοι συγκατῆλθον τοῖς εἰς Θήραν ἀπῳκηκόσι·
φησὶ δὲ τοῖς ἀπὸ τῶν Λημνιάδων καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν·
ἀπὸ δὲ Θήρας γεγένηται ἀποικία εἰς Κυρήνην, ἐσήμουν
τὸ πᾶν ἐσπουδασμένον τῷ Πινδάρῳ, ὥστε δηλῶσαι
τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Κυρηναίων. οὕτω δὲ καὶ τοῦ νική-
φόρου :. Αἰγεῖδαι ἐμοὶ πατέρες. θέλει δηλῶσαι τὸν Ἀρκεσίλαον
τὸ γένος κατάγοντα ἀπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν. διτταὶ δὲ αἱ τῶν
Θήβηθεν Αἰγειδῶν εἰς Σπάρτην ἀφίξεις. προτέρα μέν, ἡ
σὺν τοῖς Δωριεῦσι καὶ Ἀριστοδήμῳ, ἧς μέμνηται Ἔφορος
ἐν τῇ πρώτῃ. λέγων Ὕλλον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατοιχομέ-
νους τῆς ἐπὶ τὴν Σπάρτην στρατείας, ἐπερωτᾶν τὸν θεόν, τίνας
τῶν Ἑλλήνων ποιήσονται πρὸς τὴν κάθοδον συμμαχίαν. τὸν
δὲ ἀνελεῖν τοὺς ὑπὸ Ἡρακλέους εὐεργετηθέντας πρώτους
δὲ τούτους κελεῦσαι, Αἰγεῖδας παρακαλεῖν. ὑπολαμβάνοντας
δὲ ταῦτα εὐλόγως προστετάχθαι τὸν θεόν, ἐλθεῖν εἰς τὰς Ἀ-
θήνας πρῶτον, εἰδότας Θησέα τὸν Αἰγέως, δὲ [illegible]
ὑφ' Ἡ   εὐεργετηθέντα. εὖ δὲ ἔχον τὴν μαντείαν νομίζοντας,
καὶ πρώτους τοὺς Θησέως τοῦ Αἰγέως ἀπογόνους ἐκάλουν πρὸς
τὸ μὴ τῆς καθόδου διαμαρτεῖν.   φασὶ τὸν Ἀριστόδη-
μον διὰ τῆς Βοιωτίας πορευόμενον καταλαβεῖν θύοντας Θηβαίους
          παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ τοῦ κήρυκος ἀκούσαντα τοῖς
Αἰγεῖδαις εὐχομένου τὰ ἀγαθὰ λαβεῖν περὶ τῆς μαντείας εὔμοιαν.
καὶ νομίσαντα δεῖν. ἐπειδὴ τοὺς Ἀθήνηθεν Αἰγεῖδας πρώτους
παρακαλοῦντες διημάρτανον, τοὺς ἐκ τῶν Θηβῶν συμμάχους
μεταλαβεῖν πρότερον. κατὰ τύχην δὲ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ τῶν Ἡρα-
κλειδῶν τὴν Πελοπόννησον κατασχόντων, ἠξίουν τὸ μάν-
τευμα ἑρμηνεῦσαι περὶ τῶν   Αἰγειδῶν. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ
σὺν Τιμομάχῳ· ἐπεὶ πρὸς Ἀμύκλας Λακεδαιμόνιοι καθ-

ᾗκε πόλεμος. τινὲς δὲ λέγει, ἀφ' οὗ τῶν Λαπιθῶν ἐθηρίου
φασὶ τοὔνομα ἔλαβε Καρνεῖα ἑορτὴ ἐν ᾗ τι σεβίζομεν· τοὺς γὰρ Λαπίθας
κατὰ χρησμὸν ἀπὸ Θηρῶν λαβόντες ἀπὸ ἑορτῆς Καρνείου Ἀπόλ-
λωνος διαπρούντας ἐπήγαγον, τὴν χαλκοπέδαι ξένοι. περὶ τῆς ἐς
Κυρήνην ἀφίξεως τῶν Ἀντηνοριδῶν: Λυσίμαχος ἐν πρώτῳ τῶν
νόστων ἱστορεῖ, παραλαμβάνει βασιλέα Λιβύ(ης) αὐτοὺς ᾠκηκέναι μὴ
βουλομένους συνοικεῖν τὸ Ἴλιον πορθηθέντος καὶ ὅτι ἐκτίσε
μεσίκλαρον χρόνον, τὸν μεταξὺ Κυρήνης καὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐμὲν
λόφον Ἀντηνοριδῶν ἐπικεκλημένον. τινὲς δὲ οὕτω τὴν ἱστορί-
αν ἐκτίθενται· οἱ Ἀντηνορίδαι φιλοφρονητικώτερον διέκειντο πρὸς
τοὺς Ἕλληνας. φησὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀντήνωρ   γὰρ καὶ δεῦρο
ποτ' ἤλυθεν, καὶ ὑπομιμνήσκων, τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλ-
ησα. καὶ οἱ Ἕλληνες δὲ κατὰ τὴν πόρθησιν παρδαλέην τῷ Ἀντή-
νορος οἴκῳ ἀπηώρησαν, σημεῖον ποιούμενοι τοῖς οἰκείοις στρατιώταις
τοῦ μηδένα ὡς πολέμιον οἶκον πορθῆσαι. διαφυγόντες δὲ τὸν
πόλεμον συνέπλευσαν μετὰ τῷ Μενελάῳ, κατὰ δὲ τὴν πλάνην τοῦ
Μενελάου εἰς Λιβύην ἐλθόντες οἱ Ἀντηνορίδαι, καταπονηθέντες
τῷ χειμῶνι καὶ τῇ πολυχρονίῳ πλάνῃ, ᾤκησαν αὐτόθι. ὁ δὲ νοῦς
οὕτως· ἡ μὲν τὴν Λιβύην οἰκοῦσι καὶ κατέχουσιν οἱ πολεμικώτατοι
ξένοι, οἱ τοῦ Ἀντήνορος παῖδες, σὺν γὰρ τῇ Ἑλένῃ καὶ τῷ Μενελάῳ
παρεγένοντο, ἐπειδὴ τὴν πατρίδα πορθηθεῖσαν ἐθεάσαντο κατὰ τὸν
πόλεμον:· τὸ δ' ἐλλόσπαπον ἔθνος. ἀντὶ τοῦ οἱ Κυρηναῖοι, ἐτίμων
φησὶ τοὺς Ἀντηνορίδας οἱ Κυρηναῖοι οἱ δὲ, οὓς ὁ Βάττος, ἤγαγεν εἰς τὴν
Λιβύην. οἱ γὰρ ἐρχόμενοι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τοῦ φέρειν δῶρα καὶ
θαυμάζουσιν ἐπιμελῶς καὶ προσδέχονται καὶ θεραπεύουσι. οὓς
διεπέρασε τὴν τοῦ ἁλὸς θαλάσσης ὁδὸν ἀμοιβήν τουτέστι, συχνῶς
διὰ τὸν πλοῦν, ἢ ἀντὶ τοῦ, σύνηθη ποιῶν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον,
οὐκ ἔπλεον, ὡς ἂν τῆς Κυρηναϊκῆς ἐρήμου οὔσης, ὅτε δὴ ᾤκισεν
αὐτήν, πλωίμη ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπιμιξίαν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως, τὸ δὲ
ἱπποκώτατον ἔθνος τῶν Κυρηναίων μετ' ἐπιμελείας τοὺς Ἀντήν-
ορος παῖδας τεθνηκότας, δεξιοῦνται θυσίαις. παραγίνονται δὲ μετὰ
δώρων καὶ χαριστηρίων:~ τούς, Ἀριστοτέλης ἤγαγεν. ὅτι ὁ Ἀριστοτέλ-
ης φησὶν ὁ κτίσας τὴν Κυρήνην. ὁ κληθεὶς Βάττος, ὁ καὶ τὴν λεγομένην
σκυρωτὴν πλατεῖαν αὐτοῖς κατασκευάσας. τὸ δὲ μ(ὲν) ἐξορμαι ἦν, μετ-

ἁπλῶς· οὐ πρὸς ἄλλα συγκρίνων· ἄλσος, τὰ τῶν θεῶν τεμένους·–
εὐθύτομόν τε κατέθηκε· κάθοδον ἐποίησε φησὶ εὐθυτενῆ καὶ λείαν.
τῶν πρὶν χωρίων τραχυτάτων ὄντων, λείαν ἀπηρτίσατο ὁδόν. ταῖς τοῦ
Ἀπόλλωνος τοίνυν ἀλεξιμβρότ' ἀλλὰ καὶ ἵπποις, πεδιάδα ἁρμα-
βατικήν, ἀπὸ καιροῦ ἐποίησεν. ἀλεξιμβρότοις δὲ, ταῖς ἀπαλεξού-
σαις τὰ τῶν ἀνθρώπων φαῦλα· τοὺς γὰρ θεοὺς θεραπευομένους πρὸς
ἀλέξησιν τῶν φαύλων :- ἀλεξιμβρότους φη(σὶ) τὰς πομπὰς παρὰ
τὸ ἀλέγειν ὅ ἐστι φροντίζειν. ὧν φροντίζουσιν, ὡς συντελεσθείη
ἐπεὶ εἰς ἀλέξησιν τῶν κακῶν, ὑπὸ τῶν βροτῶν γίνονται· πομπαῖς γὰρ
καὶ θυσίαις ἱλάσκονται τὸ δαιμόνιον. τὸ δὲ ὅλον· τὴν σκυρωτὴν ὁδὸν
φη(σὶν) ὁδὸν κατεσκεύασεν ὁ βάττος δι' ἧς αἱ τῷ Ἀπόλλωνι γινόμεναι
πομπαὶ κομίζονται εἰς τὸ ἱερόν. πεδιάδα, κέκληκε τὴν ὁδὸν
ὡς ἐπίπεδον καὶ λείαν. οὕτως οὖν καλεῖται ταύτα(?) σκυρωτὴ ἐπὶ
τῆς κυρήνης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῶν διοσκούρων. ἐγκάρσια(?) τῇ
πλατείᾳ εἶναι. λέγεται δὲ σκυρωτή, ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτος :– ἔνθα
πρυμνοῖς ἀγορᾶς· τὸν τάφον αὐτοῦ συνίστησιν, ἐπὶ τοῖς τῆς ἀγορᾶς
ἐσχάτοις ὅρια. φησὶ γὰρ ἐπ' ἐσχάτοις τῆς ἀγορᾶς δίχα κεῖται θανών. ἐπὶ
τῷ διορίσαι τὴν ἀγορὰν ἄκραν. ἔστι δὲ καὶ οὕτω διαλέγεσθαι(?) ἐπὶ
πρύμναν τῆς ἀγορᾶς κεῖται θανών· δίχα τῶν ἄλλων ἡρώων, ἤτοι
κεχωρισμένος τῶν ἄλλων βασιλέων ἐν τῇ κυρήνῃ πρὸς τὰ τε-
λευταῖα τῆς ἀγορᾶς κεῖται τεθνηκὼς ὁ βάττος :- Σκυρωτὴν ὁδὸν·
ἀντὶ τοῦ λιθόστρωτον. σκῦρον γὰρ λέγουσι τὴν λατύπην, τὴν ἀπὸ
τῆς κατεργασίας τῶν λίθων ἀποπίπτουσαν· πρύμναν ἀγορᾶς ἔπι·
ἀντὶ τοῦ, τοῖς ἐσχάταις ἄκρας. τὸ δὲ ἐπὶ δίχα, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ θάτε-
ρα μέρη :- μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα. μακάριος μὲν, ὅτε ἐν ζῶσιν
ἦν καὶ μετὰ τοῦτο φη(σὶν), ὡς ἥρως τιμᾶται. τὸ δὲ, ἄνευθε πρὸ δωμά-
των φη(σὶν), ἤτοι τοῦ ἥρωος βάττου, ἢ τῶν βασιλέων, ἢ καὶ πρὸ τῶν τῆς
πόλεως πυλῶν. καὶ κατὰ τοῦτο δοκεῖ τῶν ἄλλων διαφέρειν ὁ βάττος·
ὅτι ὁ μὲν, ἄκρᾳ ἀγορᾷ τέθαπται. οἱ δὲ πρὸ τῆς πόλεως :- μεγά-
λαν ἀρετάν. τῶν δὲ ἐπισήμων σου φη(σὶν) ἀρετῶν κατακούουσιν ὦ
ἀρκεσίλαε οἱ πρόγονοι. τῇ ἑαυτῶν φρενὶ τῇ ὑπογαίῳ· τῶν ἀρετῶν
τῶν οὐσιῶν αὐτοῦ ὄλβον· ὄλβον δὲ λέγει τὸν κῦδον(?) ὅς ἐστιν αὐτῶν ὄλ-
βος. τιμὴν κατέλιπε τοῖς τεθνεῶσιν. ἢ ὄλβον ἔχειν τοὺς ἐπαίνους τοὺς
διὰ τῶν ποιημάτων τουτέστι πλοῦτον ἐπαίν(ων). χθονίᾳ δὲ φρενί φη(σὶν)

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0020
gefördert durch
Baden-Württemberg

παρ' ὅσον τεθνήκασι καὶ ἐν τῇ γῇ κεῖνται. ὥστε κοινὴν χάριν, τὸν
Ἀρκεσίλαον, ὅν φησι, καθὸ ἀπόγονός ἐστι τοῦ Βάττου, ἀκούοντες
οὖν τῶν εὐτυχιῶν τῶν τοῦ Ἀρκεσιλάου· κοινὴν ἔχουσι τὴν χάριν οἱ πρό-
γονοι, ἢ οὕτω· τὴν μεγάλην τοῦ Ἀρκεσιλάου ἀρετὴν τοῖς ποιήμασιν
ἐπικοσμουμένην ἀκούουσί που οἱ πρόγονοι. τῇ χθονίᾳ αὐτῶν φρενί·
ἔνδικον τ' Ἀρκεσί· πρέπει τὸν Ἀπόλλωνα ἐγχρίεσθαι ὑπὸ Ἀρκεσι-
λάου καὶ ὑμνεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ ᾠδῇ τῶν νικῶν. ὅτι ἐκ Πυθῶνος
εἴληφε τὴν νίκην, καὶ τὸ μέλος ὃ νῦν γέγραφεν ὅ ἐστι λυτήριον τῶν
δαπανῶν· ἢ οὕτω· τὸν ἐν ἀοιδᾷ ὀπίσω τὸν Ἀρκεσί(λαον) ἐν τῷ χορῷ καὶ
τῇ τούτου ᾠδῇ, προσήκει ἀνυμνεῖν τὸν Ἀπόλλωνα ἔχοντα τὸν Ἀρκεσί-
λαον καλλίστην παραμυθίαν τῶν δαπανῶν τὴν ἐκ Πυθῶνος λεγο(μένην)
τὴν νίκην, καὶ τὸ τοῦ ἐπινίκου μέλος. ἐδαπάνησε μὲν γὰρ πολλὰ
καὶ ἐπόρησεν, οὐκ εἰς κενὸν δέ, ἀλλὰ τυχὼν τῆς νίκης, ἀμοιβὴν
ἔσχε τῆς δαπάνης. ταῦτα δέ φησιν, ὡς πολλὰ δεδωκότος καὶ ἀνα-
λώσαντος. κρέσσονα μὲν ἁλικίας τουτέστι, κρείττονα τῆς ἡλικίας νόον
καὶ λέγει ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν δὲ τὸν νοῦν ἔχει καὶ τὴν φρόνησιν. τὸ δὲ θάρ-
σος καὶ τὴν ἀνδρείαν τοσοῦτός ἐστι, ὅσος ὁ ἀετός, πρὸς τοὺς ἄλλους
ὄρνις συγκρινόμενος. ὁ παῖον δὲ θαυμαστικῶς ἐν ταῖς ἀγωνίαις καὶ
τοῖς ἀγῶσιν ἔχει τὸ ἑαυτοῦ σθένος ὡς π γ
ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας· ἀμφίβολον· ποι
ἀπὸ μητρὸς πεπαιδευμένης ἢ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας ἔνδοξος
ἦν καὶ πτηνός, τουτέστιν ἡ δόξῃ μετεωριζόμενος. ἤτοι περὶ τὴν
παίδευσιν ἢ οὐχ ὑπὸ μητρὸς ἐδιδάσκετο ἀλλὰ φύσει τέλειος
ἦν κατ' ἀρετήν, οὐ νεοσσὸς ἀλλὰ πτηνός, τουτέστιν οὐ τῶν διδασκόν-
των ἐχρῄζεν: ἄλλως ἐν δὲ λόγῳ καὶ ἀρετῇ, ὀξὺς καὶ ταχὺς ἀφ' οὗ
τοῦ εὐθὺς τεχθῆναι γέγονεν ἄρτι τοῦ ἀπὸ ἐκ ἡλικίας, περὶ παί-
δευσιν ἐπιθυμητικῶς ἔχειν: ὅσσαι τ' ἐσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι·
ὅσα ~~εἰσί~~ τε ἐστὶ παρὰ Κυρηναίοις τῶν καλῶν ἤθη ταῦτα ὑπέμει-
νε καὶ κατώρθωσεν πρῶτος, τό γε δαιμόνιον φησὶν αὐτῷ ἐπί τε
τοῦ παρόντος προθύμως τελεῖ κατὰ δύναμιν, καὶ εἰς τὸν με-
τὰ ταῦτα χρόνον. ἄλλως ἐπεὶ εὐμενῶς νῦν ἔχει αὐτῷ τὰ περὶ τῶν
θεῶν, οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον ὦ Κρονίδαι οὖν φησι. μὴ ἔλθοι τε
τοιοῦτον ἐλάττωμα περὶ τὸν βίον αὐτοῦ γενέσθαι ὥστε καθάπερ
ὑπὸ φθινοπώρου πνοῆς τὰ φύλλα κεῖται ἐπὶ τὴν γῆν τῶν δένδρων

Ἀρκεσιλάου

οὕτω καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ μὴ ἀμαυρωθῆναι ἀλλ' ἀειθαλῆ αὐτοῦ
μένῃ ὁ βίος μηδέποτε φθίνων μὴ δὲ φυλλορροῶν, διὸς τὸ
νόος ὁ δὲ τοῦ διὸς νόος, τὴν ἑκάστου τύχην κυβερνᾷ καὶ ἐπὶ
τὰ βελτίονα ἄγει. εὐχόμενος μὲν ὀλυμπία, εὔχομαι φησὶν αὐτὸν
τὸν θεὸν ὥσπερ νῦν ἐν τῇ πυθῶνι δέδωκε γέρας καὶ τιμὴν τὴν
ἀπὸ τῆς νίκης, οὕτω καὶ ἐν ὀλυμπία, δοῦναι αὐτῷ νίκην, ἤτοι τῷ ἀρκε-
σιλάῳ, ὅς τις ἐστι βάττου γένος. γέρας ἐπὶ βάττου γένει, ἰστέον
ὅτι οὐκ ἔχει τὴν ποσότητα τῶν κώλων :-

οὗ ϛ' ἄθλου ἡ ᾠδὴ μονόστροφός ἐστι κώλων ἐννέα :- τὸ α'
σύνθετον ἐκ πενθημιμεροῦς καὶ ἑφθημιμεροῦς. ἰαμβικόν :-
ὁ β' τρίμετρον ἐπιωνικὸν ἀκατάληκτον ἀπὸ διιάμβου τὴν ἐκ δευτέρου
ὁ γ' ὅμοιον τῷ τισσαραστάτῃ· ὁ τὸ φρένας :- πλίομος, ἤτοι πρώτου :-
ὁ δ' τρίμετρον ἐπιχοριαμβικὸν ὑπερκατάληκτον :-
ὁ ε' ὅμοιον τῷ γ' : ὁ ϛ' τρίμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικόν :
ὁ ζ' ἰαμβικὸν πενθημιμερές : ὁ η' ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν :
ὁ θ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν πινδαρικόν :- γέγραπται
ξενοκράτει ἀκραγαντίνῳ νικήσαντι κατὰ τὴν κδ' πυθιάδα. φανερὸν
δὲ ὅτι αἱ ᾠδαὶ οὐ κατὰ χρόνον διάκεινται, ἡ γὰρ πρὸ ταύτης ᾠδὴ
ἀρκεσιλάῳ γέγραπται νικήσαντι λα' πυθιάδα. ὁ δὲ ξενοκράτης θήρω-
νος ἦν ἀδελφός. ἐστι δὲ ἡ ᾠδὴ μονόστροφος. αἱ δὲ μονόστροφοι
ἀντιστρεφούσας ἔχουσι τὰς στροφὰς ἀλλήλαις, ὥστε ἴσα εἶναι τὰ
τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου κῶλα καὶ ἐπῳδοῦ, διὸ οὐ δὲ κορωνίσι χρῶνται
ἐπ' αὐτῶν διὰ μέσου. αἱ δὲ πρὸς τριάδα γεγραμμέναι, ἴσα
ἔχουσι τὰς στροφὰς καὶ ἀντιστρόφους τὴν δὲ ἐπῳδὸν διαλλάσ-
σουσαν τούτων :- Ἀκούσατ' ἦ γὰρ ἑλικώπιδος ἀφροδίτης ὁ λόγος ἤτοι ἀπὸ
τοῦ χοροῦ ἐστιν ὡς ἐγκωμιαζόντων ὡς ἄρουραν ἤτοι
ὑπὲρ τοῦ πινδάρου πρὸς τοὺς μέλλοντας διακούειν τὸν ὕμνον ἀμφι-
βάλλεται γὰρ τοῦ φρ. καὶ οἱ μὲν, χαρίτων καὶ ἀφροδίτης ἄρουραν
τὸν ἀκράγαντα ἀκούουσι, διὰ τὸ ἐπίτερπνον εἶναι καὶ ἐράσμιον. οἱ δὲ
τὸν πύθιον ναόν. δύναται δὲ καὶ ἀλληγορῶν ὁ πίνδαρος τὴν ἑαυ-
τοῦ ποίησιν λέγειν ἄρουραν χαρίτων καὶ ἀφροδίτης, ἤτοι τὴν ποι-
ητικήν, ἀφ' ἧς δρέπεται τὰ μέλη ὁ πίνδαρος. ὁ δὲ λόγος ἐκ
τῶν χορευτῶν ἤτοι πρὸς ἀλλήλους διαλεγομένων. ὁ δὲ ἤ
σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δή. ὁ δὲ βούλεται λέγειν τοιοῦτον ἐπακούσατε

ἑλικώπιδος γὰρ Ἀφροδίτης ἢ χαρίτων ἄρουραν ἀναπολοῦμεν, ἤτοι
πυθῶ προσιόντες, ἥ ἐστιν ὀφθαλμὸς τῆς γῆς. ὁ δὲ νοῦς. ἀκούσατε καὶ
γὰρ δὴ τῆς εὐοφθάλμου Ἀφροδίτης καὶ τῶν χαρίτων αὐτῶν ὑπὸ τὸ χωρίον
ἀναστρεφόμεθα, τουτέστιν, ἀνυμνοῦμεν τὴν Ἀκράγαντα εἰς τὸν ναὸν
παραγινόμενος, τὸν τῆς ἐριβρόμου γῆς ὄντα ὀμφαλὸν, τουτέστιν, εἰς τὸν
πυθῶνα :- πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισι. οὐκ ἀπὸ φυλῆς ὁ Ἀρίσταρ-
χος. τοῦ κυρίου γὰρ ὄντος Ἐμμενίδου, οὐκ ἂν γένοιτο Ἐμμενίδου,
οὐκ ἂν γένοιτο Ἐμμενίδαις, ἡ δὲ ποιητικὴ παρέκτασις καὶ οἱ σχημα-
τισμοὶ ἐπὶ τῶν κυρίως πατρωνυμικῶν, ἐπὶ τὰ αὐτῶν τρεπόμενα
ὀνόματα. οἷον Ἡρακλείδης καὶ Ἀσκληπιάδης ἐπὶ μὲν σχηματι-
πατρωνυμικὸν, κύρια δὲ τινῶν. εἴτις οὖν τὸν τοῦ Ἡρακλείδου
υἱὸν πατρωνυμικῶς βούλοιτο σημῆναι, ὁμωνύμως ἂν πάλιν
πρὸς Ἡρακλέα καλοίη. Ἱππόστρατος δὲ ὁ τὰ περὶ Σικελίας γε-
νεαλογῶν, φησὶν, ὅτι Ἐμμενίδης καὶ Ξενόδικος Τηλεμάχου
υἱοὶ καὶ Ἐμμενίδου μὲν οἱ περὶ Θήρωνα καὶ Ξενοκράτην.
Ξενοδίκου δὲ Ἱπποκράτης καὶ Καπύς. οἱ φυγαδευθέν-
τες ὑπὸ Θήρωνος ὕστερον Καμικοῦ κατασχόντες Σικελι-
ωτικὸν πό(λισμα). καθ' ὃ ἦν καὶ ὁ Μίνως ὑπὸ ταῖς Κωκάλου
θυγατράσιν ἀπώλετο, κατὰ ζήτησιν Δαιδάλου ἐλθών. ὁ δὲ
νοῦς· ἔνθα ἐν τῇ πυθῶνι δὲ εὐδαιμοσιν Ἐμμενίδαις καὶ τῇ
Ἀκράγαντι καὶ τῷ Ξενοκράτει ὁ ὑπὲρ τῶν νικη-
πυθιόνικος θησαυρὸς τουτέστιν ὁ ὕμνος ἕτοιμος καὶ εἰρημένος
καὶ τετείχισται ἐν τῇ πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ νάπῃ τῇ πυθοῖ ἢ [illegible]
τῷ ναῷ τῷ ἐν τῇ πυθῶνι. ἔλεγον ἡ Ἀπολλωνία νάπη περὶ ἧς ἐν
παισὶν ἀγῶνες ἐτελοῦντο, τινὲς δὲ [illegible] φασί. ἔνιοι δὲ νάπη τὸ
πεδίον ἤκουσαν, ἐν ᾧ οἱ ἱππικοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο. τινὲς δὲ φασὶν
εἰς τρεῖς μοίρας διῃρῆσθαι τοὺς Δελφοὺς, καὶ τούτων ἡ μὲν λέγεται
ὑπάτη, ἡ δὲ μέση, ἐν ᾗ ἐστι καὶ λύτη, ἣ καλοῦμεν νάπη :- τὸν οὐ
χειμέριος ὄμβρος· ὄμβρον τὸν ὕμνον φησὶν ὃν καὶ θησαυρὸν ἀπεκάλεσε
μεταφορικῶς χρησάμενος διθυραμβώδει προσώπῳ πολλῶν νεφῶν εἰς
ταυτὸ συναγομένων ῥήγνυνται οἱ ὄμβροι. τὸν οὖν τῶν ὕμνων θησαυ-
ρὸν, ὑπ' οὐδενὸς ἀπαρθήσεσθαι, οὔτε ὑπὸ ὄμβρου, οὔτε ὑπαλλουτιμος
ὁ δὲ νοῦς ὅμοιον τὸν ὕμνον, οὔτε ὁ χειμὼν τῆς μεγαλοήχου νεφέλης
ἀμείλιχος στρατὸς ἐπελθὼν, οὔτε ἄνεμοι ταῖς προχοαῖς τύπτοντες καὶ φέ-

φωνὰς τῇ πολυφόρῳ χεράδι ἄγουσι καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης:· πολυφόρῳ χεράδι, ἤτοι τῷ παμφόρῳ φορυτῷ. φορυτὸς δὲ κυρίως, ἡ ἐκ τῆς χαράδρας ἀκαθαρσία. ὅμηρος· εἰλύσω ψαμάθοισιν ἅλις χεράδος περιχεύας. χερὰς δὲ ὁ μετὰ ἰλύος καὶ λίθων συρφετός:· φαιδρὰ δὲ πρόσωπον. ἔχω· προσληπτέον τὸ ἔχων, ἵν᾽ ᾖ ἔχων τὸ πρόσωπον ἐν φωτὶ καθαρῷ, τουτέστι λελαμπρυμένος τῷ προσώπῳ, καὶ ἐπιφανὴς ὢν ὁ θησαυρός. ὁ δὲ Θρασύβουλος, υἱός ἐστι Ξενοκράτους, ὅτι γὰρ Χείρωνος ὑποθήκας αὐτῷ διὰ τούτων λέγει, ἐπειδὴ ταῦτα περὶ πατέρων εὐσεβείας περιέχει. ἐπαγγέλλεται δὲ ὡς ἄκος τῶν ἱππικῶν ἀγώνων πατρὶ καὶ προσδιαλέγεται αὐτῷ ὁ Πίνδαρος καί φησιν ὦ τοῦ Ξενοκράτους παῖ

φιλοπάτορα καὶ προεστῶτα τῆς ἱππικῆς ἐπιμελ· οὐχ ὥς τινες ἐβούλευσαν ἡνίοχον· ὁ γὰρ ἡνίοχος Νικόμαχός ἐστιν· ὡς ἐκ τῶν ἰσθμιονικῶν δῆλός ἐστιν. ὁ δὲ νοῦς· ὁ δὲ τῶν ὕμνων ἐν καθαρῷ φωτὶ λελαμπρυσμένος τὸ πρόσωπον τῷ σῷ πατρὶ Ξενοκράτει ὦ Θρασύβουλε, κοινὴν τῷ γένει σου τοῖς πολυθρυλήτοις τῶν ἀνθρώπων λόγοις ἀπαγγελεῖ τὴν ἔπιδοξον τοῦ ἅρματος νίκην τὴν εὐτυχηθεῖσαν ἐν Δελφοῖς. ἡ γὰρ Κρίσα, τῶν Δελφῶν. σύ τοι σχεθὼν νῦν ἐπιδέξια σὺ τοίνυν ὦ Θρασύβουλε δεξιῶς καὶ ἀληθῶς ἄγεις τὴν ἐντολὴν καὶ παραίνεσιν, ἥν ποτε ἐν τοῖς ὄρεσι νομοθεῖναι τῷ Ἀχιλλεῖ τὸν τῆς Φιλύρας υἱὸν Χείρωνα, ἅπερ φασὶν ἐξαιρέτως μὲν τὸν μεγαλόφωνον καὶ ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν δεσπότην Δία παρὰ τοὺς ἄλλους θεοὺς τιμᾶν, καὶ σέβεσθαι, ταύτης δὲ τῆς τιμῆς τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς μὴ στερίσκειν τῶν γεγεννηκότων, τοὺς τὸν εὐδαίμονα βίον ἐφ᾽ ὧν ζῶσι χρόνων μετιόντας, καὶ ἔστιν ἡ ἀπόδοσις, τοιούτους· οὕτω καὶ σὺ Θρασύβουλε περὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονεῖς φυλάττεις τὴν εὐσέβειαν. ἄλλως τὸ ὀρφανιζομένῳ, ἀντὶ τοῦ χωριζομένῳ, ἢ ὀρφανῷ γονέων ὄντι παρὰ τῷ Χείρωνι, ταῦτα δὲ Χείρωνος ὑποθῆκαι, ἃς Ἡσίοδος ἀνατίθησιν ὧν ἡ ἀρχή· εὖ νῦν τὰ δ᾽ ἕκαστα μεταλλᾶ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν· ἐγένετο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος. τοῦ δ᾽ ἦν, περὶ τοὺς πατέρας σπουδαῖον ἄγαν παράδειγμα τὸν Ἀντίλοχον παρήγαγεν. ὁ δὲ νοῦς τοιοῦτος ἐγένετο καὶ τὰ πάλαι φησὶ γενναῖος ὁ Ἀντίλοχος τὸ φρόνημα τοῦτο φέρων τὸ περὶ τοὺς γονέας εὐσεβὲς καὶ δίκαιον ὅστις ὁ Ἀντίλοχος ὑπεραπέθανε

τοῦ πρς

τοῦ πρὸς τὸν δῆμον τῶν αἰθιόπων ὑπομείνας βασιλέα μέμνονα· τὸ
γὰρ δὴ τοῦ νέστορος ἅρμα ὁ ἵππος ἐνεπόδιζε· τρωθεὶς τοῖς τοῦ
ἀλεξάνδρου βέλεσι· μέμνηται τούτου καὶ ὅμηρος ἐν θ φησί· σὺν δ᾽ ἵππους
ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ· ὅτι δὲ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἐτελεύτα
ὁ ἀντίλοχος, κεφαλαιωδέστερον εἶπε, τὸν β̄ νοῦς ἀσθμαίνων φλεγμήναντι
ος υἱός. μεσσηνίου δὲ γέροντος· μεσσήνιον, τὸν νέστορα φασὶν οὗτοι. ὅσοι
ὑπέλαβον τὴν πύλον, τῆς μεσσήνης, ἀλλ᾽ οὐχὶ τῆς κατὰ τὴν ἀρκαδίαν
τριφυλιακῆς. μέντοι ὅμηρος οἶδεν ὑποτεταγμένην τῇ λακωνικῇ τὴν μεσ-
σήνην, φησὶ γάρ· δῶρα τά οἱ ξεῖνος λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας· τὼ
δ᾽ ἐν μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν· ὁ δὲ νοῦς. τοῦ δὲ μεσσηνίου
γέροντος ταραχθεῖσα ἡ φρὴν ἐβόα τὸν παῖδα. καὶ ὅτι πίν-
δαρος τὸν νέστορα ἐκ τοῦ μεσσηνιτικοῦ πύλου φησί· τριῶν γὰρ
ὄντων τῶν ἐν πελοποννήσῳ πύλων, ὧν μὲν ἐστὶν ἡ περὶ τὸν
ἀλφειὸν ποταμὸν ἐν ἤλιδι πύλος· ὃν καὶ ἐφ᾽ ἡρακλέος πε-
πορθῆσθαί φασι. ἕτερος ὁ τριφυλιατικὸς πύλος, ἐν ᾧ ὁ ἀμα-
θόεις ποταμός· τρίτος, ἐν μεσσήνῃ, περὶ τὸ κορυφάσιον· φασὶ
δὲ οἱ φάσιν τοὺς τρεῖς πύλους ὑπὸ τὸν νηλέα· δοκεῖ δὲ τοῖς
δ᾽ ὑμῶν ἐκ τοῦ τριφυλιτικοῦ πύλου τὸν νέστορα. ἔνθα καὶ ἀμα-
θόεις ἐστὶ ποταμὸς κατὰ ὅμηρον. χαμαιπετὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔπος

μάταιον. θεῖος δὲ ἀνὴρ ὁ ἀντί-
λοχος. ὃς δὴ ὑπ᾽ ὀφθαλμοῦ ἔχων ὁρώμενος τὸ δῆμον· ὅμως
ὑπὲρ πατρὸς μετὰ προθυμίας ἀπέθανεν· ἔδοξεν οὖν τοῖς [illegible] πρῶτος
γενομένη πρὸς τὸν πατέρα φιλόστοργος ἐν τοῖς ὁπλοτέροις. τὸ δὲ ἑξῆς.
τῶν πάλαι ἔργον τελέσαις πελώριον, ἐν τῇ γενεᾷ τῶν ὁπλοτέρων,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεναι ἐδόκησεν· ὁ δὲ νοῦς. οὐ μάταιον δὲ
τὸν λόγον ἑαυτοῦ ἔρριψεν· ὑπομείνας γὰρ ὁ θαυμαστὸς ἀντίλοχος· ἠγό-
ρασε τῷ μὲν ἰδίῳ θανάτῳ, τὴν τοῦ πατρὸς ἀνακομιδὴν καὶ σωτηρίαν· ἔδοξε
δὲ ἐν τοῖς ἀρχαιοτέροις πρῶτος γενομένη· τῶν δὲ νῦν, καὶ θρασύβου-
λος. τῶν δὲ ἄρτι τῶν καθ᾽ ἡμᾶς, ὁ θρασύβουλος, πρὸς τὴν τοῦ
πατρὸς ἑαυτοῦ στάθμην καὶ ὀρθότητα μάλιστα βαίνων ὁμοιοῖ τὸν ἑαυτοῦ πα-
τέρα. τὸ δὲ, πάτρῳ, τῷ πρὸς πατρὸς θείῳ θήρωνι ἐπερχόμενος οὖν
πρὸς τὴν τοῦ θείου ἀγλαΐαν καὶ κατὰ τὸν κόσμον, ἑαυτὸν ἴσον ἀπέ-
δειξεν ἢ οὕτως, ἀντὶ τοῦ πατρῴῳ ποιητικῶς λέγει. τὸν γὰρ θήρωνα λέγει
θεῖον τὸν ἀδελφὸν ξενοκράτους. ὁ δὲ νοῦς. τῶν δὲ καθ᾽ ἡμᾶς ἀνθρώπων

θρασύβουλε, τὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους εὔνοιαν φυλάττειν ... εὐφροσύνης
ἐποίουν πρὸς τὴν φυλακὴν δὲ τὰ παρὰ ... εὐθυμεῖν: νόῳ πλοῦτον ἄγει
... ἐστι μετὰ λογισμοῦ ... ὁ γὰρ ... τὸν πλοῦτον
τουτέστιν οὐ ... τοῦ πλούτου ... τρέφειν τὸν νοῦν ...
κοσμῶν ... τὸν πλοῦτον ἔφη δὲ τὴν ἥβαν ... οὔτε
... οὔτε ὑπεροψίᾳ χρώμενος αὐτῷ ἤτοι οὔτε ...
... ὑπερήφανος, τὴν ἑαυτοῦ ἥβην δρεπόμενος δὲ τὴν σοφίαν
κατὰ ... ἐκ τοῦ στ... τῆς μούσας, ἐκ δὲ τούτου ὅλ...
... δῆλοι, ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ δρέπων :- μάλα λόγον τι
σοὶ ... προσέρχεται σοὶ δὲ ὦ ποσειδῶν προσέρχεται
... ποικίλουσι, οὓς εὗρε ἱππικὰς ἐφόδους τουτέστιν ἱππικὰ ...
... ἄλλας· ἵππιος γὰρ ὁ θεός, ἡ δὲ φρὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν πρὸς
τοὺς συμπόταις ὁμιλίαν, γλυκεῖα ἐστίν, ὥστε κηρία παραβαλλό-
μενα· παραπορεύεσθαι τῇ γλυκύτητι τῶν φρενῶν, τουτέστι νικᾷ
τὸ μέλι :- τῆς ζ' ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος κώλων ἑπτά:

ὁ α' ἰαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν
ὁ β' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον ἀκατάληκτον :-
ὁ γ' σύνθετος ἐκ διμέτρου βραχυκαταλήκτου ἰαμβικοῦ καὶ πενθημιμεροῦς ἰαμβικοῦ
ὁ δ' προσοδιακόν :
ὁ ε' φερεκράτειον ἀπὸ βραχυ... λειπόμενον :-
ὁ ϛ' τρίμετρον ἰωνικὸν καταληκτικόν :- ὁ ζ' τρίμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον :- ἡ ἐπῳδὸς κώλων ἐμμελ.:-
ὁ α' τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον :- ὁ β' τὸ αὐτὸ ὁμοίως
ὁ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον :- ὁ δ' τὸ αὐτὸ ὁμοίως:
ὁ ε' πιονικὸν τρίμετρον καταληκτικόν :- ὁ ϛ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον:
ὁ ζ' ὅμοιον τῷ, τίς στὰς παρηγορεῖ φέρας :-
ὁ η' χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον : ὁ θ' ἰαμβικὸν πενθημιμερές ::

γέγραπται ἡ ᾠδὴ, μεγακλεῖ ἀθηναίῳ νικήσαντι τὴν πη' πυθιάδα τεθρίππῳ
ἔστι δὲ οὗτος, οὐχ ὁ τὰ ὀλύμπια νενικηκώς, ἀλλ' ἕτερος, τὴν δὲ ἐκ-
μου νίκην, τούτῳ προσάπτει ὁ πίνδαρος συνήθως αὐτῷ, τὴν γὰρ
... ἐκ τῶν ὀλύμπια ἀναγέγραπται νενικηκώς· ὁ δέ, τὴν πη' ἔτεσι
δὲ ... μεγακλῆς, τούτῳ ὁμώνυμος, ἀναφέρων τὸ γένος, ἀπὸ
Ἀλκμαίωνα τὸν γενόμενον ἄγαν πλουσιώτατον, τοῦτον φασὶ ἐλθεῖν
θῆναι πρὸς Κροῖσον· τὸν δὲ, συγχωρῆσαι αὐτῷ διασκευασθῆναι

ὡς βού-

ὡς βούλεται· καὶ σκευὴν ἀναλαβὼν, ὁποίαν προηρῆσθαι
καὶ ἐσελθὼν εἰς τὰ βασίλεια, καὶ εἰς τὰ ταμιεῖα, λαβὼν ὅσον
βούλοιτο χρυσὸν ὑποδησάμενος σὺν κοθόρνους· οἱ δὲ
εἰς ὑποδήματα διονυσιακὰ κεκοιλασμένα ποιήσας,
ἐνεσώρευσε τῷ κόλπῳ μετὰ χρυσόν· ἔτι δὲ καὶ τοὺς
πλοκάμους σὺν ὑποπάσας αὐτοῖς καὶ τὸ στόμα διὰ
δὲ τὸ βάρος· βίᾳ ἐπορεύετο διελθών· ὃν ὁ Κροῖσος
ἐπὶ τούτῳ γέλωτι, ἐπί τε τῇ ὄψει καὶ τῷ γλίσχρῳ, ἕτε-
ρα αὐτῷ προσεδωρήσατο, διὰ τοι οὕτως ἐπιφανέσ-
τος κατὰ τὴν ἀττικὴν γεγένηται, ὡς ἂν ὢν πλουσιώ-
τατος. ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι. οἱ τὴν τῶν πεισιστρα-
τιδῶν τυραννίδα κατέλυσαν. κάλλιστον αἱ μεγα-
λοπόλιες κάλλιστόν ἐστι προοίμιον τῇ εὐρυσθενεῖ γενεᾷ
τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν, αἱ Ἀθῆναι, ὥστε κρηπῖδα ὑποβα-
λέσθαι τοῦ ἐπαίνου. τὸν ἀπὸ τῆς πατρίδος κόσμον μὴ
τιθεὶς ἀλλ᾽ ἔστιν ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐν τῷ ὕμνῳ, ἐγκωμιάσαι τὸν
νικηφόρον ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν εὐρυσθενῆ δὲ εἶπε τὴν γενε-
ὰν [illegible] διὰ τὸ τὸν Ἀλκμαίωνα ἄνδρα ὄντα τιμᾶν καὶ ἐπιφα-
νῆ γενέσθαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι· ἐπὶ
τίνα πατρίδα· τίνα τε οἶκον ἐν τῇ ἑλλάδι ἐπιφανέστερον
τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν ἔχων ὑμνήσομαι· ἰδίως δὲ τὸ, ναί-
ων παραλαμβάνεται· ὅθεν τινὲς γράφουσι ὄντι. ἄλ-
λοι γράφουσιν οἶκον ναίων· ὅ ἐστιν ἀκούων ἀφαιροῦντες
τὸ, ν· ἕτεροι δὲ πάλιν τὸ μὲν, ν, λέγουσι τὸν δὲ
τόνον, οὕτω προφέρονται· ναίων ἐν ἢ συναλοιφῇ·
ἀντὶ τοῦ ναίοντι· οἷον τῷ ναίοντι ὀνομάζεται. τῷ ναίοντι
παρακπαθησες· ὁ δὲ Δίδυμος· ἁπλούστερον ἀκούει αὐ-
τὸς ἐγὼ ναίων ἐν τῇ ἑλλάδι, ἀντὶ τοῦ, οἰκῶν τίνα ἐπιφα-
νέστερον οἶκον ὀνομάζεται· οὐκ ἐξ ἀκοῆς ἀκηκοώς, ἀλ-
λὰ αὐτὸς ναίων ἐν τῇ ἑλλάδι, τίνα δὲ γνώμην ἀντ᾽ αὐτῆς ἐπι-
φανεστέραν ὀνομάσαι· τὸ δὲ ναίων, ἀντὶ τοῦ ναίοντα· ὡς
καὶ ὅμηρος, φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα κρο-
νίωνα ἤτα ὑποβαίνων ἀστράπτων ἐπιδέξι᾽ ἀντὶ τοῦ
ἀστράπτοντα φη :: πολλοῖσι γὰρ πολίεσσιν

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0027
UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
gefördert durch Baden-Württemberg

ἀναστρέφει περὶ τῶν τοῦ Ἐρεχθέως πολιτῶν τουτέστι τῶν Ἀθηναίων· οἷον ἣν πᾶσα πόλις θαυμάζει τοῦ Ἀθηναίου καὶ τοῦ ἀνδραγαθεῖν τῆς πόλεως:.
Ἄπολλον οἱ τεύξοντες δόμον· οἵτινες οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ὦ Ἄπολλον ἐν τῇ ἐξόχῳ Πυθῶνι τὸν σὸν οἶκον θαυμαστὸν κατεσκεύασαν· φασὶ γὰρ οἱ μέν, ὅτι διὰ τὸν ὕμνον καὶ τὴν νίκην, ἐπιφανέστερον ἐποίησαν τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ναὸν· οἱ δὲ παρὰ τὴν ἱστορίαν. λέγεται γὰρ ὅτι τὸν πυθικὸν ναὸν πυρωθέντα ὥς φασιν ὑπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν, οἱ Ἀλκμαιωνίδαι φυγαδευθέντες ὑπ᾽ αὐτῶν, ὑπέσχοντο ἀνοικοδομῆσαι καὶ δεξάμενοι χρήματα καὶ συναγαγόντες δύναμιν ἐπέθεντο τοῖς Πεισιστρατίδαις καὶ νικήσαντες, μετ᾽ εὐχαριστηρίων πλειόνων ἀνῳκοδόμησαν τῷ θεῷ, τὸ τέμενος Φιλόχορος ἱστορεῖ. ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι· λείπουσι δέ μοι καὶ προστιθέναι ἐπὶ τὸν ὕμνον ὦ Μεγάκλεες αἱ ὑμῶν νῖκαι καὶ τῶν προγόνων πέντε μὲν ἐν Ἰσθμοῖ γενόμεναι· μία δὲ ἐξόχως ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ· δύο δὲ ἐκ Δελφῶν, ἔνιοι δέ φασιν· ὅτι οὐ μενίκηκεν ὁ δῖος(?) Ὀλυμπίᾳ· ἀλλ᾽ οἱ ὁμώνυμοι τούτῳ ἕνεκα δὲ τοῦ ἀπολαμπρῦναι αὐτοῦ καὶ τὴν προγονικὴν τούτῳ μέλει δὲ εὐπραγίᾳ. χαίρω τι Ἀριστάρχων συμβέβηκέναι αὐτῷ τὴν νίκην ταύτην ὅθεν καὶ φησί, ἐπιμιγνύναι ἐφθ. τὸ δέ· ἄχνυμαι φθόνου τινὸς παρακειμένου τοῖς καλοῖς ἔργοις. οὕτω μέντοι γε γίνεσθαι παραμονίμους τὰς εὐδαιμονίας, ἐὰν ἔχωσί τι κρᾶμα καὶ δυστυχήματος. ἔοικε δὲ τὸ περὶ τὴν τοῦ Ἱπποκράτους τελευτὴν περὶ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀπηντηκέναι, εἰς ὃν καὶ θρῆνον γράφει ὁ Πίνδαρος. ἦν δὲ ὁ Ἱπποκράτης συγγενὴς τοῦ νικηφόρου

Pyth. oda VIII. Τῆς ὀγδόης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος κώλων ὀκτώ.
τὸ α΄, δ΄ τῶ. ... πληρόφορε φέρας(?)
τὸ β΄, τροχαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον
τὸ γ΄, ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
τὸ δ΄, χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον

τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
τὸ ϛ' ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον
τὸ ζ' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον
τὸ η' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
ἐπῳδαὶ κώλων δέκα
τὸ α' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ β' ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον
τὸ γ' ἰαμβικὸν πενθημιμερές
τὸ δ' περιοδικὸν ἢ ἀκατάληκτον διπλῶς τὸ ἀκατά-
ληκτον:-
τὸ ε' ἰωνικὸν δίμετρον ἀπὸ μείζονος βραχυκατάληκτον
τὸ ϛ'. τὸ αὐτὸ ὁμοίως
τὸ ζ'. ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
τὸ η' γλυκώνειον
τὸ θ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν
τὸ ι'. ἰθυφαλλικόν

Ὑπεράπτει ἡ ᾠδὴ Ἀριστομένει Αἰγινήτῃ παλαιστῇ
νικήσαντι τὴν λε' Πυθιάδα ∴ φιλόφρον ἡσυχία· τὴν ἡ-
συχίαν καταπαλαίει διὰ τὸ νεωστὶ καταλελύσθαι τὰ Περσι-
κά. θυγατέρα δὲ καὶ ἁπλῶς λέγει ὁ Πίνδαρος ὡς περὶ
εὐνομουμένων τῶν Αἰγινητῶν· καὶ ἐπαινεῖ τὴν ἡσυχίαν
ὡς μεγιστόπολιν ὅπου γὰρ εἰρή-
νη δὲ ἀγαθὴν κουροτρόφος βουλῶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα
κλᾶδας. εἰρήνης μὲν κατὰ τὸ φυλακτικὸν ἐν ᾗ βουλαὶ ἄρισται
πολέμων δὲ ἵνα διακλᾷ αὐτοὺς καὶ ἀπείργῃ. ἄλλως.
ἰδίᾳ Αἰγινήταις ἡσυχίαν ... περὶ τὸν τῆς νίκης τοῦ Ἀρι-
στομένους καιρόν· διὸ καὶ οἰκείως τὴν ἡσυχίαν κατευχητι-
κῶς. ποιητικῶς δὲ τὴν ἡσυχίαν τῆς δικαιοσύνης θυγα-
τέρα ἔφη· ἡ γὰρ ἐκ τῶν ἐναντίων τῆς ἀδικίας τὸν θόρυβον
ὁ δῆμος. ὦ ἡσυχία φιλοφρονητικὴ καὶ μεγίστη ἐν ταῖς
πόλεσιν οὖσα τῆς δικαιοσύνης θυγάτηρ, εἰρήνης τε καὶ
πολέμων καὶ βουλευτηρίων ἔχουσα τὰς μεγάλας κλεῖς. μεγιστό-
πολιν δὲ αὐτὴν ἔφη ἤτοι ὅτι μεγίστας ἀποτελεῖ τὰς πόλεις
ἀστασιάστους οὔσας, ἢ ὅτι αὕτη μεγίστη ἐν ταῖς πόλεσι τυγχάνει.

δέχου τοίνυν ὦ ἡσυχία παρὰ ἀριστομένους, τὴν πυθικὴν
νίκην αὐτοῦ. σὺ γὰρ τὸ ἐπιεικὲς καὶ προσηνὲς ἔρξαι
καὶ ποιῆσαι, δύνασαι εὐκαίρως. ὁμοδρομοῦντος τῷ
πάθει. τὸ γὰρ ἀρεκές, ἀντὶ τοῦ ὁμοτρεκές
ὡς ἄλοχος ἢ ὁμόλοχος. τὺ δ᾽ ὁππότ᾽ ἄν τις ἀμείλιχον. οὐδὲ
ὁπόταν τις ἀπροσηνῆ καὶ πολεμικὴν ὀργὴν καὶ ὕβριν ἐνθῇ
τῇ ἑαυτῶν καρδίᾳ, τραχεῖα καὶ προσαντὴς τῇ τῶν δυσμε-
νῶν καὶ ἀπηνῶν ἀπαντήσασα κεφαλῇ. τὴν ἀλαζονείαν
αὐτῶν ἐν ἀφανεῖ τίθεσαι. ἔστι δὲ πινδάρου, ἀπὸ ἑνι-
κοῦ εἰς πλῆθος καταφέρεσθαι. ὡς κἀνταῦθα ὅταν τις.
εἶτα δυσμενέσι. ἄλλως. ἐάν τις φησὶ τραχὺς καὶ ὑβριστὴς
γένοιτο. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀμείλιχον κατὰ κότον ἐνελάσῃ.
ὑπαντήσασα αὐτοῖς σὺ ὦ ἡσυχία. τουτέστιν ἀπαντήσασα
τραχεῖα τῷ τῶν πολεμίων κράτει. ὅ ἐστι πολέμους ἐπι-
στήσασα. τιθεῖς αὐτοῦ τὴν ὕβριν ἐν ἄντλῳ. τουτέστι βαπτί-
ζεις αὐτοῦ τὴν ὕβριν τῷ ὕδατι καὶ τῷ ἀφανεῖ. ὡς ὅμηρος.
ἄντλῳ δ᾽ ἐνδούπησε πεσοῦσα ὡς εἰναλίη κήξ. ὁ δὲ νοῦς
ὅλος. σὺ ὦ ἡσυχία, τοὺς ἀλαζόνας καὶ τοὺς ὑβριστὰς ἀφα-
νίζεις καὶ ἀμαυροῖς. τὰν οὐδὲ πορφυρίων μάθεν. ἣν
οὐδὲ ὁ πορφυρίων γίγας ᾔσθετο παρὰ τὸ καθῆκον ἐξερε-
θίζων. διόπερ καὶ ἀνῃρέθη. ὁ δὲ νοῦς ἥντινα τὴν ἡσυχίαν
ἀποστραφεὶς καὶ παρὰ τὸ δέον ἐρεθίζων. οὐδὲ ὁ πορφυ-
ρίων ἔγνω. διὸ καὶ ἀπώλετο. Κέρδος, φίλτατον. ὄνησις
ἐστὶ τῶν διδόντων, ὅταν τις παρ᾽ ἑκόντος λαμβάνῃ. τὸ δὲ
μετὰ βίας ἀγόμενον κέρδος ἀμόρητον ἐστί. τοῦτο δὲ φησιν,
ὅτι πορφυρίων ἐπεχείρησεν ἀποσπάσαι βοῦς ἡρακλέος ἀ-
κοντος αὐτοῦ. βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν. ἡ τοῦ σώ-
ματος ἰσχὺς τὸν μεγαλαυχήσαντα φησὶ ἐπὶ τῇ ῥώμῃ σφά-
λλει δὲ τῷ χρόνῳ. ὑποδείγματι δὲ, τῷ τυφῶνι ἐχρήσα-
το. καὶ τοῖς ἑξῆς. οὐδὲ μὰν βασιλεὺς γιγάντων. πάλιν συλλη-
πτικῶς. οὔτε γὰρ ὁ τυφὼς καὶ ὁ πορφυρίων ἐκεραυνώθησαν
καὶ ὑπ᾽ ἀπόλλωνος ἐτοξεύθησαν. ἀλλ᾽ ὁ μὲν τυφὼς δι᾽ ὀργῆς
γέγονεν. ὁ δὲ πορφυρίων ὑπ᾽ ἀπόλλωνος ἐτοξεύθη. ὁ δὲ τὸ
τῷ ἑτέρῳ συμβεβηκὸς ὡς κατ᾽ ἀμφοτέρων ἔφη. ὅς εὐμενής

τυφὼς πορφυρί(ων)

νόῳ ξεναφ-

μόω ξεναρκέος φησίν· ἔστι γὰρ ξενάρ-
κους υἱός· καὶ ὅτι Κίρραθεν ἀφῖκται· οὐ συντελεῖ ὁ ἀγὼν ὁ
ἱππικὸς ὑπὸ Δελφῶν. ὁ δ' ἐμοῦς· ὅστις ὁ Ἀπόλλων εὐμε-
νῆ νόῳ ὑπεδέξατο ἐν Δελφοῖς ἐστεφανωμένον τῇ δάφνῃ τὸν
ἀριστομένην· Δωριεῖ τε κώμῳ, ἀντὶ τοῦ τῷ τῶν αἰγιν-
ητῶν ὕμνῳ, Δωριεῖς γὰρ ἀπὸ ἄργους εἰς αἴγιναν κατῳ-
κησαν· οὐκ ἔξω δὲ χαρίτων ἡ αἴγινα. οὐκ ἀχάρις. ἡ δὲ
δικαιόπολις νῆσος αἴγινα, οὐκ ἐξέπεσε τῶν χαρίτων
φησί, θιγοῦσα ταῖς τῶν αἰακιδῶν ἀρεταῖς· πολλοῖσι μὲν γὰρ
ἀείδεται· μὴ πολλοῖς μὲν γὰρ φησὶν ἀνυμνεῖσθαι ἀγῶσι. καὶ ἐν
ταῖς ὀξείαις μάχαις, γενναίους καὶ πολεμικοὺς ἀναγαγοῦσα ἥρω-
ας. διαπρέπει δὲ καὶ ἐν ἀνδράσιν εὐβουλίαις ἐπεκεκοσ-
μημένης· εἰμὶ δ' ἄσχολος. ἐν ἀσχολίᾳ φησὶν εἰμί, καὶ οὐκ εὐκαι-
ρῶ ὥστε πᾶσαν τὴν τῆς αἰγίνης μακρηγορίαν ἀναθεῖναι τῇ
λύρᾳ καὶ τῷ ἡδεῖ φθέγματι· οἷον τῇ ᾠδῇ ἢ οὕτως. οὐκ
ἔστι καιρὸς τὰ ἐγκώμια τῆς αἰγίνης καὶ τῶν αἰακιδῶν λέγειν
μήτις φθόνος βλάψῃ με. οἱ δὲ οὕτως· οὐκ εὐκαιρῶ πᾶ-
σαν αὐτῆς τὴν ἀρετὴν ἐκπεριβαλεῖν τῷ ὕμνῳ. δεῖ γὰρ
μὲν τὸν νικηφόρον ἐπαινεῖν· εὐλαβοῦμαι δὲ μὴ προσ-
κορὴς ὀφθῇ ὁ λόγος μου. μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ· ὑπερεθέ-
μενος φησὶ τὸ παρέκβασιν περὶ αἰγίνης ἔπαινον. μὴ κόρ-
ος ἐπιτολμήσοι   ὁ μὴν   ζηλωτὰ ἔργον· τὸ ἐν πο-
σί μοι τράχον· τουτέστι τὸ πρόσφατον. τί δὲ ἐστι τοῦτο; ἡ νί-
κη, ταύτην ὑμνήσω· ποτανὸν δὲ φησὶ, ἀντὶ τοῦ
ἔστω τὰ ποιήματα εἰς πᾶσαν διικνεῖσθαι πόλιν ἢ μετέωρον. ἢ
οὕτως· τὸ μὲν παρὰ ποσί μοι ὀφείλημα τοῦτο μὲν τράχον. καὶ μετὰ
σπουδῆς περαινέσθω· τουτέστι τὸ ποίημα ταῖς ἐμαῖς τέχ-
ναις, ὥστε καὶ διαπόρθμιον δύνασθαι φοιτᾶν· παλαισμάτεσσι
γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς θεόγνητος καὶ κλειτόμαχος. ἀπὸ
τοῦ νικηφόρου· ὀλυμπιονίκης δὲ ὁ θεόγνητος. ὁ κλειτό-
μαχος δὲ ἰσθμιονίκης. φησὶ δὲ αὐτὸν μὴ καταλέγχειν τοὺς
τῆς μητρὸς ἀδελφούς· ἀλλὰ κατ' ἴχνη τούτων βαίνειν. ὁ δὲ
νοῦς· τοῖς γὰρ παλαίσμασι τοὺς πρὸς μητρός σου θείους
μεταδιώκων καὶ ζηλῶν, οὔτε τὸν ὀλυμπίᾳ θεόγνητον

νικηφόρα καλλίστων, οὔτε τὴν κλεινομένου ἐριάθμει
νίκην, ἀπὸ κοινοῦ τὸ κατελέγχει. αὔξων δὲ πάτραν μει-
δυλιδᾶν λόγον φέρεις· πάτραν ἐν Αἰγίνῃ μειδυλιδῶν
ὑπὸ μειδυλίδου προγόνου ἐνδόξου γενομένου. μαρτυρεῖ
ὅμηρος. ἢ μᾶλλον ἀμφοτέροισι ὁμὸν γένος ἠδὲ ἴα πάτρη
ἀντὶ τοῦ πάτραν, τῷ αὐτῷ γένει τοῖς μειδυλίδαις δό-
ξαν προστίθης. ὁ δὲ νοῦς οὕτω· τῶν δὲ μειδυλιδῶν τὴν
πάτραν αὔξων. τὸν λόγον φέρεις   ὃν ἅπερ ποτὲ
Ἀμφιάραος. ἡνίκα ἐθεάσατο ἐν ταῖς ἑπταπύλοις θήβαις
παραμένοντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις ὁπότε
ἀπὸ τοῦ ἄργους τὴν δευτέραν ἐπάνοδον ἐπανῆλθον
οἱ ἐπίγονοι. ἢ οὕτως. τοῦτον φησὶ τὸν λόγον φέρεις ὦ ἀρι-
στόμενες, ὃν εἶπεν ὁ Ἀμφιάραος, ἰδὼν πρὸ πόλεως
πολεμοῦντας τοὺς ἐπιγόνους κατὰ τῶν θηβῶν. τί δὲ
εἶπε φυᾷ· τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει· ὅτι σώζουσι τὴν
τῶν γονέων ἀρετήν. καὶ σὺ δὲ ἔφη τοὺς μητρῴους ζη-
λοῖς τῇ ἀθλήσει. ἢ οὕτω. τῇ φύσει τὸ συγγενὲς ἐκ πατρῶν προ-
θύμημα τοῖς παισὶν ἐπιπρέπει. ὅμηρος   γενναῖ-
ον ἀλυσκάζοντα μάχεσθαι. τουτέστι συγγενικόν: ἰδὼν υἱοὺς
θήβαις ἠνίξατο ἀντὶ τοῦ ἀπεφθέγξατο. οὐ γὰρ αἰνιγματωδῶς
εἶπε καὶ παρ' ὁμήρου. ὦ θρυομένου περὶ δὲ ὅσε βροτῶν αἰνι-
ζομένα παρ' ἄλλων: πῶς δὲ ταῦτα φησὶ ὁ Ἀμφιάραος. φασὶ
ὅτι ὅπου ζῶν κατεπόθη κατὰ τιμὰ θεῶν ἐπιγονὴν πρὸς
διελέγετο τοῖς ἐπιγόνοις:- θέλομαι σαφὲς δράκοντα. τοῦτο
φησὶ, ὡς τοῦ Ἀλκμᾶνος ἔχοντος ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἐπίση-
μον δράκοντα. θεωρῶ γὰρ φησὶ σαφῶς ἐν ταῖς θήβαις
τὸν Ἀλκμᾶνα ποικίλον δράκοντα ἐπὶ τῆς καταπλήκ-
τικῆς ἀσπίδος δονοῦντα. διὰ τί δὲ ὁ Ἀλκμᾶνα εἶχεν
ἐπὶ τῆς ἀσπίδος δράκοντα. ὅτι ἐπιτήδειον πρὸς οἰωνοὺς
τὸ ζῶον καὶ καταδυόμενον εἰς τὸ ὄπισθεν τῆς γῆς. μάντις
δὲ καὶ ὁ Ἀμφιάραος καὶ   καὶ αὐτὸς ὑπὸ γῆς
δὲ παῖς   ἔσωζε τέχνης, ἢ καθὸ
Μελάμποδος ἦν ἀπὸ μελάμποδος. ἱστοροῦσι δὲ δύο δράκοντα οὖσι

τὸ ἀκόλουθον τοῦ μελάμποδος. καὶ διὰ τὸ ἐναντίον
ἀλλήλους διὸ καὶ δοκέω   μεθ᾽ ἑτέρας τῶν ἄλλων γλώσσων
φωνῆς. ὁ δὲ κάμνων προτέρᾳ πάθᾳ. ὁ δὲ τῷ προτέρῳ
πάθει κάμνων καὶ τὸν στρατὸν ἀπολέσας Ἄδραστος, νῦν
κρείσσονος οἰωνοῦ ἐνέχεται ἀγγελίᾳ, νικήσει γὰρ τῇ μάχῃ.
τὸ δὲ κατὰ τὸν ἴδιον οἶκον, ἐναντίως πράξει. πρότερον
μὲν γὰρ ἐσώθη μόνος. κατὰ δὲ τὴν δευτέραν στρατείαν
πάντων σωθέντων. αὐτὸς μόνος τὸν υἱὸν ἀπέβαλεν Αἰ-
γιαλέα, ὥς φησιν Ἑλλάνικος λέγων· ἐναντίως τὴν
συμβολὴν γεγενῆσθαι. ἢ οὕτως. ὁ δὲ κάμνων Ἄδρα-
στος τῇ προτέρᾳ συμφορᾷ, νῦν βελτίονος ἔχεται τύχης
τῇ τοῦ ὄρνιθος ἀγγελίᾳ, καὶ κληδόνι. οἰωνιστὴς γὰρ ὁ
Ἀμφιάραος. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν. μόνος γὰρ τῶν ἑ-
λλήνων τοῦ θηβαίου στρατοῦ τελευτήσαντος τοῦ υἱοῦ τὰ ὀστᾶ
συναγαγὼν καὶ συλλέξας, ἀφίξεται εἰς τὸ Ἄργος σὺν τῷ
στρατῷ σῷ ἐν ἀγυιαῖς καὶ περισωθέντι. ἐν γὰρ τῇ πρώ-
τῃ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο, ἐν δὲ τῇ δευ-
τέρᾳ ὅτε οἱ ἐπίγονοι, μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς
ἀπώλετο, οὕτω καὶ ἐξ αὐτοῦ φη Ἀδράστειαν κληθῆναι τὴν
Νέμεσιν. Ἀβάντιος δὲ ἀγυιάς, τὸ Ἄργος φη. ὅτι Ἄβας ὁ   νέμεσις
λυγκέως πατὴρ ταλαοῦ ἐξ οὗ ὁ Ἄδραστος ᾤκησε τὸ Ἄργος.   Ἄβας
ἢ μετέστι   εἰς εὕρομεν. ὅτι δὲ λυγκέως Ἄβας, ἐξ ἐκείνου   τάλαος
δῆλον. σφαγὰς δὲ Δαναοῦ παρθένων λυγκεὺς φυγών,
Ἀβάντα φησὶ διάδοχον τυραννίδος. χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
τὸ τοῦ χοροῦ τὸ πρόσωπον μιμουμένου τοῦ νενική-
κότος ταῦτα δὲ εἴρηκεν, ὡς ὑπάρχοντος ἥρωος καὶ γείτον-
τος τῇ τοῦ νικηφόρου οἰκίᾳ. προσυποτίθεται δὲ ὅτι καὶ
ὑπήντησε πορευομένῳ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τῆς μαντικῆς ἐφή-
ψατο καὶ   μάντις ἐμὸς   τουτέστιν ὅτι δὲ ἐγ-
γόνῳ τῷ μαντεία περὶ τῆς νίκης αὐτοῦ. ἄλλως ἔφη δέ ὦ διὰ
καὶ αὐτὸς τὸν Ἀλκμᾶνα στεφανῶ τῇ ᾠδῇ. ὅτι δὲ κεῖνοι ὁ τούτου
πατὴρ Ἀμφιάραος γείτων ἐστί, καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν κτημάτων.
καὶ ὅτι ἀπιόντι εἰς τὸν τῆς γῆς ὀμφαλόν τουτέστιν εἰς τὸν πυθῶνα,
ἀπήντησε. καὶ τῶν μαντευμάτων ἐφήψατο τοῖς συγγεννήθεσιν

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0033
gefördert durch Baden-Württemberg

αὐτῷ γείτονα δὲ λέγει συγγόνοις τέρμασιν ἄλλως τῇ ἀριστομένη-
μὴ οἰκίᾳ παρίδρυτο Ἀλκμάωνος ἡρῷον. ἴσως δὲ καὶ τῇ αὐ-
τοῦ μαντείᾳ χρησάμενος ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἐπορεύθη καὶ ἐνί-
κησεν. τὺ δ' ἑκαταβόλε. σὺ δὲ ὦ Ἄπολλον τὸν πάν-
τας δεχόμενον ἐν τῷ Πυθῶνι ναὸν εὐδόξως διανέμ-
ων τοῦτο μὲν τὸ κλέος τῆς νίκης αὐτόθεν τῷ Πυθῶνι παρ-
έσχες, ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸ τούτου, ἐνίκησε τὰ Δελφίνια
Ἀπόλλωνος ἀγῶνα· πρὶν γὰρ λαβεῖν τὰ Πύθια νενίκηκα
ἐν οἰκίᾳ τουτέστιν ἐν Αἰγίνῃ ἀγῶνα ἱερὸν Ἀπόλλωνος πέν-
ταθλον. ἄγεται δὲ ἐν Αἰγίνῃ Δελφίνια Ἀπόλλωνι. τοῖς
ὑμαῖς, ἀντὶ ταῖς σαῖς. καὶ πλεονεκτήματι τούτῳ ὅ τι μάλα προσ-
τιμᾶται δὲ σφόδρα ἐν Αἰγίνῃ ὁ Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις.
ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ· σοὶ δὲ ὦ Ἄπολλον εὔχομαι ἐφορᾶν σε
ἕκαστον τῶν ποιημάτων. ὅσα κατά τινα ἁρμονίαν ἐπέρχομαι καὶ
γράφω. καὶ ἄλλως ἤτοι διαβεβαιοῦμαι καὶ εὔχομαί σοι ὦ Ἄπ-
ολλον, καθ' ἁρμονίαν πρὸς πάντα ἔρχεσθαι πράγματα οἷον
πρὸς μηδὲν πλημμελῶς ἔρχεσθαι. κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ.
τῷ μὲν χορῷ ἡμῶν, δικαιοσύνη παρέστηκε. τουτέστιν οὐ
ψευδόμεθα οἷς λέγομεν περὶ τοῦ Ἀριστομένους ἠιθι-
κῶς νικάζεται ὁ Ἀριστομένης καὶ ἐπιτηδείως, ἀληθὲς γάρ
ἐστι. τὴν δὲ τῶν μετὰ ταῦτα ἐπιστροφὴν παρὰ τῶν θεῶν
εὔχομαι ἂν ἐπίφθονον ἐπὶ ταῖς ὑμετέραις τύχαις γενέσθαι.
ὁ δὲ Ξενάρκης, πατὴρ τοῦ νικηφόρου. εἰ γάρ τις ἐσθλὰ πέ-
πατ(αι). ἄγαν τις φησὶ ἀγαθὰ κέκτηται μὴ σὺν πολλῷ πόνῳ
ἀλλὰ ῥᾳδίως, τοῖς πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων δοκεῖ σοφὸς
ὢν ἐν ἄφροσι τὸν ἑαυτοῦ βίον κηρύσσειν. τουτέστιν αὔξειν
ταῖς ὀρθοβουλίαις ἑαυτοῦ ἐπιχειρήσεσιν. ἢ οὕτως. εἴ τις
ἄνευ πόνου ἀγαθὰ μὴ περιεκτήσατο. τοῦτον οἱ πολλοὶ
τῶν ἀφρόνων δοκοῦσι σοφὸν εἶναι καὶ τοῦτο ἐκ τῆς
σοφίας δοκεῖ οὕτω περιπεποιῆσθαι. ἐγὼ δέ φημι τοῦτο,
ἐν θεῷ εἶναι. καὶ ἔστι τὸ δαιμόνιον, αἴτιον τῆς κτήσεως

Δελφί(νια)

τὸ δὲ πέπαται, ἀντὶ τοῦ κέκτηται. ὅμηρος· πολυπάμμο-
νος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. τουτέστι πλουσίου:· τὰ δ' οὐκ ἐπ'
ἀνδράσι κεῖται. ταῦτα δέ φησιν οὐκ ἔστιν ἐν ἀνδράσι τὰ ἐκ
περιουσίας σπᾶσθαι. τὸ δαιμόνιον δὲ ἑκάστῳ πα-
ρέχω:· ἄλλοτε δ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων. ἐπεὶ προέφην
ὅτι ὁ δαίμων παρέχει πάντα, ἐπάγει ὅτι ποτὲ μὲν ἄλλο-
τε ἄλλον ὑψηλὸν ποιῶν, ἄλλοτε δὲ ὑποχείριον καὶ οἰκτρὸν
καὶ ταπεινόν:· μέτρῳ καταβαίνει, ἀντὶ τοῦ
τἆλλα καὶ τὰ ἀνθ' ἃ παρέχεται οὐ-
ποτε τῶν ἐν μεγίστῃ τύχῃ κρατῶν. Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον·
ὡς καὶ ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων ἀγομένων κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Ἄργει
ἀγῶνος. ἄποικοι γὰρ Ἀργείων Αἰγινῆται. δίδυμος δέ φησι τὸ ἐκ
πόμπαια αὐτὸν νῦν λέγειν ἐπιχώριον ἀγῶνα Αἰγινητῶν διὰ
τὴν συγγένειαν:· Νίκαις τρισσαῖς· σὺν ταῖς τρισὶ ταύταις νίκαις,
καὶ τὰ νικήσας, τέτρασι σώμασι τῶν ἀνταγωνιστῶν ἄν-
ωθεν ἐνέπεσεν ἧττον αὐτῶν φορτίζων. τὸ δὲ δαμάσσας
ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ μετ' ἔργου καὶ ἐνεργείας πολλῆς, τοῖς οὔτε νόστος
ὁμῶς. δέδοται τοῖς ἡττηθεῖσι ἐκ τῆς Πυθοῖ ἡ ἀνακομιδή, οὔτε
ἡ ὁδὸς οὔτε προσηνὴς ἐγένετο οὔτε ἐλθόντων αὐτῶν ἐπὶ τὴν
πατρίδα περὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς γονεῖς γέλως γλυκὺς χά-
ριν ἐκίνησε τὴν ἐκ τῆς νίκης, ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λύπη καὶ
συμφορὰ περὶ τὸν οἶκον τῶν ἡττηθέντων γέγονεν:· ἄλλως· εὐ-
λαβοῦνται καὶ φεύγουσι τοὺς ἐχθροὺς τῇ τῆς ἥττης συμφο-
ρᾷ δακνόμενοι. ὁ δὲ καλόν τι καὶ νέον λαχών. ὁ δὲ νεωστὶ
καλὸν καταπραξάμενος καὶ νικήσας ἀπὸ μεγάλης ἁβρότητος καὶ
εὐδαιμονίας ἐκ τῶν εὐτυχηθεισῶν ἐλπίδων ὑψοῦται ταῖς τρα-
χείαις αὐτοῦ ἔχων καὶ κρείττονα πλούτου
τὴν φροντίδα τουτέστι τὴν νίκην. ἄλλως· ὁ δὲ καλῶς πράξας
ὑπὸ τῶν ἐλπίδων μετέωρος φέρεται. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
τὸ τερπνὸν αὔξεται. ἀντὶ τοῦ χρόνῳ τουτέστι χρόνον μικρὸν αὔξει
τοὺς ἀνθρώπους, καὶ καταβάλλει ἡ τυχοῦσα πρόφασις. ἔχει
σὺν προσλιπεῖν τὸ, χρόνῳ. ἐν ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ φησὶ τῶν
ἀνθρώπων ἡδὺ καὶ καλὸν ἅμα δοκοῦν, αὔξεται καὶ παρακμάζει.
οὕτω δὲ καὶ πάλιν ταχέως αὐξηθὲν τὸ ἀγαθὸν, ἀφανίζεται, καθ'

τινὶ γνώμῃ, καὶ ἀθρόα συνεσφιγμένον καὶ πλῆθος. ἐπάμεροι·
τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; τῶν ἐφημέρων ἀνθρώπων τί ἄν τις φαίη
ὅτι ἐστί τις ἢ πάλιν ὅτι οὐκ ἔστι; τηλέως μὲν γὰρ ἐστὶν ἀ-
πόφασιν ὅτι τις οὗτος, τηλέως δὲ ὅτι οὐδείς, διὰ τὴν μετά-
πτωσιν τῶν πραγμάτων, δηλοῦν τοῦτο δὲ καὶ ἐπιφέρεται·
σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἐν τῇ ἐμφάσει χρώμενος ὡς ἄν τις
φαίη τοῦ ἀσθενοῦς τὸ ἀσθενέστερον, οὐ γὰρ οἷον ἀνόνα-
ρ ἐστίν, ἀλλὰ σκιᾶς   ἢ οὕτως· ἐπάμεροι. ὦ ἄνθρωποι·
τί ἐστιν ὁ δοκῶν εἶναι καὶ μέγας καὶ πλούσιος, τί δὲ ὁ νο-
μιζόμενος οὐδεὶς καὶ εὐτελής; ὄναρ σκιᾶς ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι:·
Ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ· ἀλλ' ὅταν ἐκ θεοῦ δεδο-
μένους αἴγλη ἐπέλθῃ, τουτέστιν ὅταν ὁ ζεὺς ἐπιλαμπρύ-
νῃ, ἡδὺς ὁ βίος γίνεται τοῖς ἀνθρώποις. ὁ δὲ νοῦς· ἀλλ'
ὅταν αἴγλη τις καὶ φῶς ἐκ θεοῦ παραγένηται, λαμπρὸν
φέγγος ἔπεστι κατὰ τῶν ἀνδρῶν. καὶ προσηνὴς ὁ βίος· ἡ
ζωή. ἐπιμέμφονται δέ τινες τῷ πινδάρῳ ὅτι ἐγκώμι-
ον γράφων θρηνεῖ τὸν ἀνθρώπινον βίον:· Αἴγινα φίλα μᾶτερ·
τὸν λόγον πρὸς τὴν ἡρωΐδα ἀπέστρεψεν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ
νῆσος. ὁ δὲ νοῦς· προσφιλ   μῆτερ αἴγινα
πόλιν φύλασσε καὶ περίεπε σὺν ἐλευθερίᾳ.
φύλασσε δὲ σὺν τῷ διῒ καὶ τῷ βασιλεῖ αἰακῷ, καὶ τοῖς
ἐξ αὐτοῦ ἥρωσιν, ἢ οὕτω τοῦτο ἐκ τοῦ χοροῦ λέγοιτο
ἄν, ὥστε τὴν αἴγιναν μητέρα τῶν χορευόντων λέγεσθαι.
ἐλευθέρῳ δὲ στόλῳ, ἀντὶ τοῦ ἐλευθέρᾳ στάσει. ἢ στάσει
καὶ σχήματι μὴ ἡττωμένῃ ὑπ' ἄλλοις:· Αἴγινα φίλα μᾶτερ·
προσφώνησις τῇ ἡρωΐδι:

Pyth. oda IX.

Τῆς ἐννάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ ἡ ἀντίστροφος, κώλων ιε.
Τὸ α ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον
Τὸ β τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐς ἴαμβον καταλῆγον.
Τὸ γ ἀρχιλόχειον. ὅμοιον τῷ, ἐρασμονίδη χαρίλαε
Τὸ δ πενθημιμερὲς δακτυλικόν
Τὸ ε τὸ αὐτὸ τῷ γ, ἀλλὰ τοῦτο δωδεκασύλλαβον. τὸ δὲ
γ, ἑνδεκασύλλαβον:

τὸ ϛ. δίμετρον ἐπιχοριαμβικ(ὸν) ἀκατάληκτον
τὸ ζ. δίμετρον ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος ἀκατάληκτον
τὸ η. δακτυλικὸν πενθημιμερές
τὸ θ. τρίμετρον δακτυλικὸν ἀκατάληκτον
τὸ ι. δακτυλικ(ὸν) πενθημιμερές·· τὸ ια, τὸ αὐτὸ
τὸ ι καὶ ε: τὸ ιβ δακτυλικ(ὸν) πενθημιμερές
τὸ ιγ. τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν εὐριπίδειον
τὸ ιδ. τὸ αὐτὸ τῷ ιδ. τὸ ιε ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτ(ον)
ἡ ἐπῳδὸς κώλων ἐστὶ ιδ.
τὸ α πινδαρικ(όν), ἐστὶ δὲ ἐγκωμιολογικόν
τὸ β. δακτυλικὸν τρίμετρον καταληκτικ(όν)
τὸ γ. τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ δ. πενθημιμερὲς δακτυλικ(όν)
τὸ ε. ἐπιχοριαμβικ(ὸν) δίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ ϛ. ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτον
τὸ ζ. τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ η. ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ θ. ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικ(ὸν) ἀνακλώμενον
τὸ ι. πινδαρικ(ὸν) ἢ σαπφικ(ὸν) καὶ ἰαμβέλεγος
τὸ ια. ἰαμβέλεγος μετατεθεικὼς τὴν πρώτην ἐπὶ
τὴν τελευ(ταίαν) συλλαβήν
τὸ ιβ. τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικ(ὸν) εὐριπίδειον
τὸ ιγ. δακτυλικ(ὸν) πενθημιμερές· τὸ ιδ ὅμοιον τῷ πρώτῳ

Γράφει τῷ προειρημένῳ τὴν ᾠδήν, νικήσαντι τὴν
ἐνίκησε μέντοι καὶ στάδιον. τὴν λ πυθιάδα
οὐ δὲ ὁ πίνδαρος τῆς νίκης μνημονεύει.
ἴσως ὅτι ἔφθασε τῆς φθο(ρᾶς) ὀρθώσης, ἔτη: γέγραπ-
ται τελεσικράτει κυρηναίῳ νικήσαντι τὴν κη πυθιάδα, ὁπλί-
την. τὴν δὲ λ, στάδιον· πρὸς δή, οὐ μνημονεύει τῆς ἐν τῷ
σταδίῳ νίκης. τούτου δὲ ἀνάκειται ἐν δελφοῖς ἀνδριὰς
ἔχων κράνος· ἐκ προγόνων δέ ἐστι δρομεύς. ἀλεξίδα-
μον γάρ φησι αὐτοῦ εἶναι πρόγονον λίβυν ἐλθόντα ἐπὶ τὴν
Ἀνταίου θυγατέρα, καὶ ἁρμοσάμενον. πολλοὶ δὲ ταύτης μνη- Ἀνταῖος
στῆρες. ἐθέλω χαλκάσπιδα πυθιονίκαν χαλκάσπιδα φη

ὅτι σὺν χαλκάσπισι ὁπλίταις, τὸν ὁπλίτην ἐτρέχον δρόμον. τὸ ἐξῆς
δὲ· σὺν βαθυζώνοις χάρισιν ὁ νοῦς· βούλομαι τὸν πυθιονίκην
τελεσικράτην ἐγκωμιάζων σὺν ταῖς βαθυζώνοις χάρισιν
ἀναμνῆσαι· εὐδαιμονέστατον ἄνδρα στέφανον καὶ δόξαν ὄν-
τα τῆς ἱππικῆς κυρήνης, τὴν ὄγελα ἡ ~~[illegible]~~ φασὶ τὴν ἡρω-
ίδα ἀφ' ἧς τοὔνομα ἔλαβεν ἡ πόλις κυρήνη, μετὰ
γῆθον λόγον· ἀπὸ δὲ ἠοίας ἡσιόδου τὴν ἱστορίαν ἔλαβεν ἡσίοδος
ὁ πίνδαρος· ἧς ἡ ἀρχή· ἢ οἵη φθίη χαρίτων ἀπὸ κάλλος
ἔχουσα πηνειοῦ παρ' ὕδωρ καλὴ ναίεσκε κυρήνη. ὁ δὲ
νοῦς· ἥντινα τὴν κυρήνην ὁ κομήτης ἀπόλλων ἐκ τῶν ὑψη-
λῶν τοῦ πηλίου κόλπων ἥρπασε καὶ ἤνεγκε χρυσῷ δί-
φρῳ τὴν θηρευτικὴν καὶ ἀγρευτικὴν παρθένον. ἔθηκεν
πολυμήλου ἔνθα αὐτὴν, τῆς πολυπροβάτου καὶ εὐκάρπου
δέσποιναν γῆς ἔθηκε δέσποιναν, καὶ οἰκεῖν θάλλουσαν καὶ γνωρίμην
τὴν ἐπέραστον τρίτην μοῖραν τῆς ἠπείρου γῆς τουτέστι τὴν
λιβύην. τρίτην δὲ ἀπὸ ῥίζαν γῆς, τὴν λιβύην διὰ τὸ μερί-
ζεσθαι πᾶσαν ὅλην τὴν οἰκουμένην εἰς ἀσίαν καὶ εὐρώπην καὶ
λιβύην εἰς ἔπαινον δὲ καὶ τοῦτο εἴληφε. τουτέστιν ὅτι ἡ λι-
βύη, τρίτον ἐστὶ τῆς οἰκουμένης καθ' αὑτὴν. ὑπεδέξατο
δ' ἀργυρόπεζ' ἀφροδίτη· ζητεῖται διὰ τί καὶ ἐνταῦθα ἡ ἀφρο-
δίτη εὑρίσκεται συμπροπέμπουσα τὸν ἀπόλλωνα. καὶ ἐ-
φαπτομένη τοῦ δίφρου· καὶ ἤτοι ὅτι μετέρχεται τὰ γαμή-
λια ἡ θεὸς ἔργα, ὅμηρος· ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρ-
χεο ἔργα γάμοιο· ἢ ὡς αὐτή φησι κῆπος ἀφροδίτης, ἡ λιβύη
καὶ ἴσως διὰ τὸ ἐπέραστον τῶν χωρίων. οὐκ ἔχομεν γὰρ ἐξ
ἱστορίας δηλοῦν ὅτι ἱερὰ ἦν ἡ λιβύη τῇ θεῷ. ὁ δὲ νοῦς· ὑ-
πεδέξατο δὲ ἡ ~~[illegible]~~ λευκόπηχυς ἀφροδίτη
ἀφροδίτη, τὸν ~~[illegible]~~ δήλιον ξένον. ξένον δὲ ἔφη τοῦ-
τέστι τὸν ἀπόλλωνα. κούφως καὶ ἠρέμως, τῶν θεοδ ὀχ-
ημάτων τῇ χειρὶ αὐτῆς ἁπτομένη. ξένον δὲ ἔφη τῇ κυρήνῃ, τὸν
ἀπόλλωνα, διὰ τὸ νῦν πρῶτον ἐπιδημῆσαι. διὰ τιμῆς
δὲ ἄγουσι τὸν θεόν. καὶ σφὶν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς καὶ
δὴ αὐτῆς ταῖς γλυκεραῖς κοίταις, ἐπέραστον ἔβαλεν αἰδῶ.
κοινὸν ἁρμόζουσα τὸν μιχθέντα γάμον τῷ θεῷ, καὶ τῇ τοῦ

Ὑψέως κόρην Κυρήνην: ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων ὕπατος· Ὑ- Κυρήνη
ψεὺς τῶν ἀνδροφόνων Λαπιθῶν βασιλεὺς ἐτύγχανεν ἐξ Ὠκε-
ανοῦ δεύτερος κατὰ τὸ γένος, ἐξ Ὠκεανοῦ γὰρ Πηνειὸς ὁ Πηνειὸς
ποταμὸς ἀφ' οὗ ἐγένετο ὁ Ὑψεύς: ὅν ποτε Πίνδου κλεεν- Ὑψεὺς
ναῖς ἐν πτυχαῖς τῷ Θετταλικῷ ὄρει. Πίνδος γὰρ ὄρος Περραι- Πίνδος
βίας ἢ ἐκ Περραιβίας, τετράπολις τῆς Θεσσαλίας. τὸ δὲ Ναῒς
εὐφρανθεῖσα ἀντὶ τοῦ πλημμυρίσασα διὰ τὴν εὐφροσύνην. Ναΐδες
δὲ καὶ Πηνειοῦ. τὸν Ὑψέα Φερεκύδης, Ἀκέσανδρος δὲ ~~φιλ~~
Φιλύρας τῆς Ἀσωποῦ καὶ Πηνειοῦ ἱστορεῖ τὸν Ὑψέα. ὁ δὲ νοῦς· Ἀσωποῦ
ὅντινα τὸν Ὑψέα ποτὲ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς τῆς Πίνδου ἡ Ναῒς εὐ-
φρανθεῖσα τῇ τοῦ Πηνειοῦ μίξει, ἐγέννησε Κρέουσα γῆς οὖσα Κρέουσα
θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν ~~εὐω~~ εὐώλενον ὁ δὲ Ὑψεὺς τὴν
λευκόπηχυν Κυρήνην ἀνέθρεψεν. ἔσχε δὲ ταύτην ἐκ Χλιδα-
νώπης. οὐ μόνον δὲ Κυρήνην ἔσχεν, ἀλλὰ καὶ
ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους, ἀντὶ τοῦ παλιμπορεύτους·
αἱ γὰρ ὀρθαὶ ὑφαίνουσαι προσπορεύονται. καὶ πάλιν τὸν
αὐτὸν πορεύονται τόπον. καὶ ὑποστρέφουσιν ὡς καὶ Ὅμηρος·
ἱστὸν ἐποιχομένην. καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. οἰκουριῶν δὲ
ἤτοι οἴκοι εὐποιιῶν διὰ τῶν ἤδη γεγαμημένων

αὕτη μὲν οὖν ἡ Κυρήνη οὔτε τὰς πα-
λιμπορεύτους ἐφίλησε τῶν ἱστῶν ὁδούς, οὔτε τῶν δείπνων
τὰς τέρψεις ἢ τῶν ἑτέρων τῶν οἰκουρουσῶν κατὰ κοι-
νοῦ, οὐκ ἤρετο τὰς τέρψεις. ἀλλ' ἀκόντεσσί τε χαλκέοις. ἀλ-
λὰ χαλκοῖς δόρασι καὶ ξίφει μαχομένη, ἐπόρθει καὶ ἀνῄρει
τοὺς ἀγρίους θῆρας. πολλὴν ἡσυχίαν καὶ εἰρήνην ταῖς πα-
τρῴαις παρέχουσα βουσίν. ἀναιρουμένων γὰρ τῶν ἀγρίων θη-
ρίων, εὐχαρίστως καὶ ἀδεῶς τὰ ἡμέτερα τῶν ζώων νέμεται:
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκύν, καὶ τὸν εὔθυμον δ' ὀλίγον ἐπερ-
χόμενον τοῖς βλεφάροις ἡδὺν ὕπνον ἀφανίζουσα καὶ ἀνα-
λίσκουσα. τὸ γὰρ ἕρπει ὂν ἀντὶ τοῦ, ἐπερχόμενον φησί.
ἐξ ὧν δὲ προσυπακουστέον τό, θήρα. ὁ δὲ λόγος, οὕτως
ἐμμανῶς εἶχε περὶ τὴν θήραν, ὡς καὶ πρὸ ἡμέρας θηρᾶν
καὶ μὴ κοιμᾶσθαι τὸν εὔθυμον ὕπνον: ἄλλως τοῦτο φησὶν ὡς
τὰ νύκτας ὅλας περὶ τὰ κυνηγέσια γινομένης αὐτῆς

πρὸς ὄρθρον δὲ κοιταζομένης αὐτῆς· οὗτος γάρ ἐστι πρὸς
τὴν ἕω βλέπων ὕπνος. οἱ δὲ ἄλλοι ἄτοπον ἤγουν λέγουσι διό-
λης νυκτὸς καὶ μέχρι τοῦ ἑ[illegible]ιμοῦ, θηρᾶν αὐτήν. οὐ γὰρ οἱ
ὄντες νυκτὸς σκότου ὄντος, θηρᾶν· ἀλλ' ἤγουν περὶ τὸν ὄρ-
θρον. Κίγχρειν λεοντοπόνε· κατέλαβε δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ
[illegible]τε τὴν Κυρήνην ὁ Ἀπόλλων τῷ ἰσχυρῷ, ἀρευθόρατος
μόνην διαπαλαιομένην λέοντα· καὶ Καλλίμαχος· ἔνθα λέ- Καλλίμαχος
οντα ὑψηὶς καταπέφνεν βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο:· Σεμνὸν
ἄντρον Φιλυρίδα προλιπών. τὸ σεμνόν σου ἀπήλαι-
ον ὦ Κένταυρε καταλιπών, ἐλθὲ καὶ θέασαι τὴν ψυ-
χὴν τῆς γυναικὸς ὁ ποιῶν μίκην κε-
φαλή, ἡ μένυσις τοῦ κάλλους ὑπερτέραν ἔχουσα τὴν ἑαυτῆς
ψυχὴν οἷον μὴ συγκλινοῦσα πρὸς τὸ καταπαλαῖσαι τὸν λέον-
τα. ἀλλ' οὐδὲ φόβῳ ἐγκαταθεῖσαν αὐτῆς τὰς φρένας:·
ἄλλως αὐτὴ ἀήττητος οὖσα τὴν ψυχὴν ὑπέρτερον ἔχουσα τοῦ
μόχθου, τουτέστιν οὐ νικωμένη τῷ μόχθῳ οἷα φιλοτιμί-
αν ἔχουσα τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ:· τίς νιν ἄρα τέκε. τίς δὴ
ἀνθρώπων αὐτὴν ἐγέννησεν, ἀπὸ ποίας δὲ φύσεως καὶ γέν-
νης ἀποσπασθεῖσα καὶ γεννηθεῖσα, τῶν συμφύτων ὀρέ-
ων κευθμῶνας ἔχει θηρᾷ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν κλάδων τῶν ἀποσπωμένων ἀπὸ τῶν φυτῶν· γεύεται
δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου. γεύεται δὲ καὶ ἐφάπτεται ἀπείρω
καὶ πολλῆς ἀνδρείας οἵαν ἰσχυρά ἐστιν. Ὅμηρος· γευσόμεθ'
ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν, ἀντὶ τοῦ πολεμήσωμεν.
ἀπείρου δ' ἔφησιν, ἀντὶ τοῦ πέρας οὐκ ἐχούσης διὰ
τὸ μέγεθος. τὸ δὲ ἑξῆς· ἆρα ὅσιόν ἐστι τὴν χεῖρα προ-
σενεγκεῖν, καὶ δρέψαι τὴν παρθενίαν αὐτῆς. ὁ γὰρ λόγος
ἐρωτηματικὸς παρ' Ἀπόλλωνος ἐν ἤθει λεγόμενος. ἆρα
ὅσιόν ἐστι τὴν ἔνδοξον χεῖρα αὐτῇ ἐπενεγκεῖν, καὶ ἐκ τῶν κοι-
τῶν ἡδυ ἔαρ βοτάνην ἀποκεῖραι, ἤτοι διαπαρθενεῦσαι αὐ-
τήν, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννῆσαι παῖδα, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κεῖραι
μελιηδέα ποίην ἢ μεταφορικῶς εἴρηκε τὴν ἀκμὴν ἢ τὴν
παρθενίαν μελιηδέα ποίην. τὸν δὲ Κένταυρον ζαμενῆ.
ζαμενὴς νῦν ὁ σεμνὸς ἢ ὁ ἰσχυρός. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα

εὐθὺς κένταυρος ζα · προσηνεῖ καὶ ~~ἡδεῖ~~ τοῖ ε
ἡδέως ἐγέλασεν, ἀπεκρίνατο· ἄλλως· χλιαρᾷ φησι, τὸ πολὺ καὶ
κεκλασμένον· χλιδὸν γὰρ λέγουσι τὸ πλῆθος· ἢ προσηνεῖ καὶ ἡδὺ
ἀντὶ τὸ χλιαρόν· τὰ μὲν γὰρ ἀπηνῆ τοῖς ψυχροῖς παραβάλλουσι, τὰ
δὲ προσηνῆ καὶ τερπνὰ τοῖς θερμοῖς· διὰ τὴν γενομένην διάχυ-
σιν οὕτως οὖν ἐπὶ πολὺ γελάσας· οὐ γὰρ ὡς οἱ σκυθρωπά-
ζοντες, συνηγμένας ἔχε τὰς ὀφρῦς· τὸ δὲ μῆτιν ἑάν, ἀντὶ τοῦ
κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν, οἱονεὶ ὑπομειδιάσας ἠρέμα, διὰ μὲν
τὸν πολὺ καὶ ἄκαιρον γελάσαντα· κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ
σοφᾶς Πειθοῦς· ἕκαστος, φησί, κρύπτει τοὺς λόγους οὓς περὶ
συνουσίας· ἔοικε παρεξηγεῖσθαι ὁ Χείρων τὸν Ἀπόλλωνα, ἐπεὶ
προφανὲν ἔκθεσμος· ὅτι ἀκουσίαν χάριν προσενεγκών· ἢ οὕτως ἀπο-
δοτέον· σὺ Ἀπόλλων ἐρωτήσας με ἢ ὅτι ἀκουσίαν χάριν οἱ προσεν
ὁ πᾶν τὸ ἐσόμενον · μάντις γὰρ εἶ· ἀλλ' ἐπειδὴ αἰσχυνόμε-
θα περὶ τούτων λέγειν καὶ κρυπτῶς ταῦτα ἐνεργεῖν· καὶ σὺ αἰδούμε-
νος με ἐρωτᾷς· ἐπίστασαι γὰρ μάντις ὤν· ἄλλως· τῆς περὶ τὰς γυν-
αῖκας φησὶ Πειθοῦς ὦ Ἄπολλον κρυπταί εἰσι τῶν ἱερῶν συνου-
σιῶν αἱ κλεῖδες· ἐν θεοῖς γὰρ καὶ ἀνθρώποις ὁμοίως ἐστὶ τοῦτο· ἀπερυ-
θριῶν γὰρ ἡμῶν ἕκαστος, αἰσχύνεται ἐκ τοῦ φανεροῦ περὶ ἀφρο-
δισίων διαλέγεσθαι· ἢ οὕτως· αἰσχύνονται οἵ τε ἄνδρες καὶ οἱ θεοὶ
τὸ πρῶτον, ἐκ τοῦ φανεροῦ τῆς ἡδείας κοίτης τυχεῖν· ἢ οὕτως,
δοῦνται ὦ Ἄπολλον οἵ τε ἄνδρες καὶ αἱ θεοὶ φανερῶς τὸν
ἔρωτα λέγειν· καὶ γὰρ σέ τόν, οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν· καὶ γάρ σε
ὃν οὐ θεμιτόν φησι οὐδὲ δυνατὸν ψεύσασθαι παρέτρεψεν ὁ
προσηνὴς σου τρόπος, ἐρωτᾶν δέ με περὶ Κυρήνης τοῦ γέ-
νους καὶ τῆς μίξεως, καίπερ εἰδότα ἀκριβῶς πάντα· ἢ οὕτως
ἡ αἰδὼς μάντιν πυνθάνεσθαι, ὃν οὐδὲ μία
διαφεύγει ἀλήθεια πάντα δὲ τὰ μέλλοντα προγινώσκεις· κού-
ρας δ' ὁπόθεν γενεὰν ἐξερωτᾷς· ὁ λόγος ἠθικός, ἐμὲ ἐρωτ-
ᾷς ὦ δέσποτα Ἄπολλον πόθεν τῆς κόρης ἡ γέννα καὶ τίνες οἱ
γονεῖς ὅστις πάντων τῶν ὑπὸ τὸν βίον οἶδας τὸ τέλος· καὶ πά-
σας τὰς ὁδοὺς καὶ ὅσα ἔαρι φύλλα ἀναφύει χθὼν καὶ μέλ-
λει· χθόνι πόθεν ἔσεσθαι εὖ καθορᾷς καὶ πόθεν τὴν ἀρχὴν
μέλλει λαμβάνειν· καλῶς καὶ ἀπαραλείπτως καθορᾷς ὑπὸ κοινοῦ

ὅσ' ἐγὼ πάντα οἶδας καὶ διηγῆσαι· εἰ δὲ χρὴ καὶ σοφῶς διόρθωτι
ἐξισωθῆ ἐρῶ· ἢ οὕτως, εἰ δὲ χρὴ ἐξισωθῆναί σοι καὶ μαντεύ-
σασθαι ὥς σὺ μαντεύῃ, ἐρῶ· παραγενομένου ταύτῃ πόσις· ταύτην τὴν
ῥῆσιν καὶ τὸ ἀπόλλιον, ἔξωθεν δὲ τὸ, καταλιπὼν· μέλλο-
ντα γὰρ αὐτὴν διὰ τοῦ πόντου, εἰς τὸν τοῦ διὸς ἔξοχον κῆπον
ἐνεγκεῖν· λέγει δὲ τὴν λιβύην, διὸς κῆπον, διὰ τὸ πλησιά-
ζειν τῇ αἰγύπτῳ ἥν, διὸς τέμενος οἱ ποιηταὶ φασὶν ἢ
τὸ τὸν ἄμμωνα διὰ ὀνομάζεσθαι· ἄμμων ὁ λυκόπους δὲ ἐστὶ
φησί. καὶ πάλιν διὸς ἐφ' ἀμμώνος θεμέθλοις ἀμμωνος ἡ λιβύη:
ἄλλως, διὸς κῆπος, ἡ λιβύη· ὅτι θεσμός ὁ ζεὺς ἐν λιβύῃ, ἄμμων
 τιμᾶσθαι ὡς Θῆσος ὁ τὰ μακεδονικὰ συντάξας. ζεῦ λιβύης φῆσος
ἄμμωνε κερατηφόρε κέκλυθι μάντι:- ἔνθα νιν ἠγε πόλιν· ἡ
γὰρ πόλις ἀπ' αὐτῆς κυρήνη κληθήσεται. ἔνθα αὐτὴν φησὶν ἐπὶ τὸ
ὑψηλὸν μέρος τῆς λιβύης, διὰ τὸ σιμὴν ἀποδείξας τὸν ἐκ θήρας
ὄχλον ἀναστήσας καὶ συναθροίσας. ἀμφίπεδον ὄχθον ἐπὶ τὴν
κυρήνην, διὰ τὸ αὐτὴν μὲν ἀπ' ὄχθου ἱδρύσθαι· περὶ αὐτὴν δὲ
πεδία τὰ εἶναι. ἀμφίπεδον δὲ λέγεται τὸ ἑκατέρωθεν πεδία
ἔχον:- νῦν δ' ἐμοὶ ἄγαμον ἐπεὶ δὲ τοῦ παρόντος αὐτῇ ἡ παλαιὰ
ἔχουσα ἄγαμον λιβύη ὑποδέξεται τὴν εὔδοξον νύμφην·
ἐν τοῖς τιμίοις αὐτῆς οἴκοις μετὰ προθυμία-
ἔνθα αὐτῇ τὴν μερίδα τῆς γῆς εὐθέως κατασκευ
άζειν καὶ εὐκόλως καὶ δικαίων παρασχοῖ
οὔτε πολυκάρπων φυτῶν ἄμοιρον θηρίων
τουτέστι πολύθηρον ἵνα οἱ γονεῖς λισαν· ὅπου τῆς ἰδίας γῆς
μέρος δωρήσεται τῇ λιβύῃ τῇ κυρήνῃ οὔτε φυτῶν ἀπεστερημέ-
νη, οὔτε ἔξω κυνηγεσίων ὥστε συντελῶν
αὐτῇ, ὥστε συναπτέσθαι καὶ συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν κατασ-
κευὴν ἢ συντελοῦν αὐτῇ. ἐν ταῖς νομαῖς καὶ νεμήσεσι
συντάξουσιν αὐτῇ, καὶ τὸ φυτὰ καὶ τὰ κυνηγέσια εὔθηρος γὰρ
ἡ λιβύη:- τόθι παῖδα τέξεται κλυτὸς ἑρμῆς, ἀντὶ
τοῦ ἐν τῇ λιβύῃ ἡ κυρήνη τέξεται φησὶ παῖδα, λέγει δὲ τὸν
Ἀρισταῖον ὅντινα ὁ ἔνδοξος ἑρμῆς, λαβὼν καὶ ἀπαγαγὼν πα-
ρὰ τῆς μητρὸς, οἴσει καὶ θρέψουσιν ὧραι καὶ γῆ δώ-
σει ὡς προμήτηρ τῆς παιδὸς ἤγουν κρέουσα

ὠκεανοῦ
ἡ μὲν γὰρ παῖς οὖσα τὸν ὑψέα τὸν πρὸ τῆς κυ-
ρήνης
ἧς ὑψεύς, οὗ Κυρήνη, ἧς Ἀρισταῖος:- ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον αἱ
δὲ ὧραι καὶ ἡ γῆ ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν γόνασι θήσονται τὸν Ἀρισταῖον.
καὶ θαυμάσονται τὸ βρέφος, ἐνστάξουσι τοῖς χείλεσι, νέκταρ
καὶ ἀμβροσίαν, καὶ ποιήσουσιν αὐτὸν ἀθάνατον ὥσπερ Ζῆνα
καὶ Ἀπόλλωνα ἵνα τὸ, ὥσπερ, ἔξωθεν ὑπακούσωμεν αὐτὸν τοῖς
ἀνδράσι χαρὰν καὶ ὄφελος. ἀκολουθοῦντα τῶν προβάτων ποιμ-
ὴν γὰρ γενήσεται Ἀρισταῖος τὰ πρόβατα ὁ ἀπορίας οὐκ ἔχειν ἀ-
λωσακίνητον τῶν προβάτων ἀκόλουθον αὐτὸν θήσονται οἱ δὲ
αὐτὸν Ἀρισταῖον φασὶ καλεῖν ἀπὸ λοιμοῦ γὰρ τὸ θήσονται
ἔνιοι δὲ ἐδίδαξαν τὸ τὴν κτηνοτροφίαν καὶ
κυνηγ... εὐρυκέρατι ἀγρέα καὶ Νόμιον προση-
γόρευον καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευον ἐπειδὴ
τοῦ μέλιτος εὑρεθέντα ὅτι ἡ τῆς ἀθανάτου δέκατον
μέρος ὠνήσατο δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐλαιοφαγίαν
καὶ μελιττουργ., πρῶτος ἐπινενόηκεν Ἀρισταῖος φασίν,
ἔτυχεν οὕτως φασὶν ὁ χείρων παρασκευάζει τὸν Ἀπόλλωνα τελ-
οῦν τὸ τῶν γάμων τέλος ἄλλως ἑτοίμην αὐτοῖς τὸν πόνον ἐποίει ἵνα
οὕτως ὁ γάμος κρανθῇ ἢ ὁμιλήσας ὅτι πολυνοῦ γεννηθή-
σεται ὁ Ἀρισταῖος, καὶ ἀθάνατος παῖς παρασκευάσει αὐτῷ
τὸν γάμον, τουτέστιν ἣ καὶ ἀνεβάλλετο τὸν γάμον ὁ Ἀπόλλων.
— ἀλλὰ τοῖς μιχθῆναι. ἢ οὕτως. οὕτως
φάσαντος τοῦ χείρωνος εὐτρεπίζετο αὐτοῖς τὰ πρὸς τὸν γάμον: ὠκεῖα
δ' ἐπειγομένων θεῶν πρᾶξις ἤδη. σπευδόντων δὲ τῶν θεῶν,
ταχεῖα καὶ ἡ πρᾶξις καὶ ἡ κατόρθωσις γίνεται, ἢ οὕτως. αἱ δὲ ὁδοὶ
τῶν θεῶν βραχεῖαι καὶ μικραί εἰσι. διὰ τὸ ταχὺ καὶ ἀκοπίατον αὐτ.
γλαφυρῶς δὲ ἀπέπλυσε τὸν νοῦν ἀπὸ τῆς λέξεως φασὶν ὅτι
πάντα οἱ θεοὶ ἀνύουσι, καὶ ὁδοὺς ἔχουσι βραχείας, ὧν ἂν ἐθέλωσι
πρᾶξαι, ἀντὶ τοῦ φασίν. εὐθέως ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Λιβύην. καὶ συν-
ῆλθεν αὐτῇ. κεῖνο κεῖν' ἆμαρ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐκεῖνο τὸ
πρᾶγμα διετέλεσεν. ἐν ἡ ὁμιλία αὐτῷ ὁ χείρων, ἐτελειώθη
τὰ περὶ τὸν γάμον, ἢ οὕτως ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἁρπάσας τὴν
κυρήνην, ἐκόμισεν εἰς λιβύην. θαλάμῳ δὲ μίγεν ἐν πολυχρύσῳ.

λιβύας ἐν δὲ τῷ πολυχρύσῳ θαλάμῳ τῆς λιβύης, ἐμίγη αὐτῇ ὁ
Ἀπόλλων, ἔνθα τὴν καλλίστην πόλιν καὶ ἔνδοξον κατὰ τοὺς ἀγῶ-
νας περιέπει ὁ ἀπόλλων. τὴν ὁμώνυμον τῇ νύμφῃ Κυρήνην
ἡ ἡρωΐνην· καὶ νῦν ἐν πυθῶνι νιν. καὶ νῦν δὲ ἐν τῇ ἄθλ πυθῶ-
νι νικήσας ὁ Τελεσικράτης παῖς ὢν τοῦ καρνεάδα ἐπιφανῆ ἐποίη-
σεν τὴν κυρήνην. ἅν μιν εὔφρων δέξεται ἡ εἰς αὐτὸν ἡ κυρήνη εὐ-
μενὴς δέξεται ἡ κάλλος ἔχουσα γυναῖκας. πατρίδι δό-
ξαν ἐπέραστον ἄγοντι αὐτῷ ἀπὸ δελφῶν· ἀρεταὶ δ᾽ αἰεὶ με-
γάλαι πολύμυθοι. αἱ δὲ μεγάλαι ἀρεταὶ ἀεὶ καὶ πολύμυθοι
εἰσὶ τουτέστι, πολλῶν λόγων δέονται πρὸς τὰ ἐγκώμια. ἢ
οὕτω περὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν πολλὰ ἔστιν εἰπεῖν· βαιὰ
δ᾽ ἐν μακροῖσι. ἐν ὀλίγοις φησὶ μακρὰ πράγματα· καὶ βαιὰ
ποιητοῦ κατὰ τὸ λόγον. ἀκοὴ σοφοῖς ἐστι σοφοῦ
ἀκροατοῦ δεῖται. ἵνα συνῇ τὰ πολὺ ἐπιτετμημένα ἢ καὶ οὕτως
ἐν μεγάλοις δὲ κατορθώμασιν ὀλίγω συντιθέναι καὶ λέγειν
τοῖς σοφοῖς ἡ τοιαύτη ἀκοὴ καὶ ποίησις ἀκρόασις. παντὸς
δὲ πράγματος τὸ τέλος καὶ κορυφὴν ὁμοίως ἡ εὐκαιρία
ἔχει, τουτέστι, δεῖ κατὰ καιρὸν καὶ μεγάλα καὶ μικρὰ λέγειν·
ἔγνων ποτὲ καὶ ἰόλαον. ὅτι ὁ ἰόλαος τεθνηκὼς ἐπεὶ ἔμα-
θεν εὐρυσθέα ἐξαιτούμενον παρὰ ἀθηναίων τοὺς ἡρακλείδας
καὶ ἐπαπειλοῦντα πόλεμον, ἀνεβίωσεν· οὗτος εὔξατο ἀναβι-
ῶναι καὶ ἀναβιοὺς ἀπέκτεινε τὸν εὐρυσθέα καὶ πάλιν τέθνη-
κεν. οἱ δὲ ἐπὶ πρὸς τὸ πιθανώτερον ἕλκουσι τὴν ἱστορίαν· ὅτι
γέρων ὢν ηὔξατο ἀνηβῆσαι, καὶ τελέσας τὸν ἆθλον εὐθέ-
ως τελευτᾷ. ὁ δὲ νοῦς ἔγνωσαν ποτὲ καὶ ἑπτάπυλοι
θῆβαι τὸν ἰόλαον, οὐκ ἀτιμάσαντα τὴν τῶν πραγμάτων εὐ-
καιρίαν, οἱονεὶ καταχρησάμενον τῇ εὐκαιρίᾳ. ἢ οὕτως. ἐκ-
ρυψεν αὐτόν, ἐπεὶ τὸν εὐρυσθέα ἀπεκεφάλι-
σεν, ἐν τῷ τοῦ Ἀμφιτρύωνος σήματι· ὅπου αὐτοῦ ὁ προπά-
τωρ ἦν κείμενος. ὅτι δὲ εὐξάμενος ὁ ἰόλαος ἀνεβίω καὶ
ἀπέκτεινεν εὐρυσθέα, δῆλον· εὔξατο δὲ τῷ διὶ ἐπὶ μίαν
ὥραν ἡβῆσαι, ὅτε τοὺς ἡρακλείδας ἐν τῇ ἀττικῇ καταφυ-
γόντας εὐρυσθεὺς ἀθηναίοις πόλεμον συνκροτεῖ :· τὸν
Εὐρυσθέως ἐπεὶ κεφαλάν. ὃν τινα τὸν ἰόλαον ἐπειδὴ τῇ

ἰόλαος
εὐρυσθεὺς

τοῦ ξίφους ἀκμῇ τὴν τοῦ Εὐρυσθέως κεφαλὴν ἀπέτεμεν, ἣν
ὑπὸ κάτω τῆς γῆς ἔκρυψεν παρὰ τῷ τοῦ ἱππικωτά-
του Ἀμφιτρύωνος: ἔνθα οἱ. ἔνθα ὁ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ
πατὴρ Ἀμφιτρύων καὶ ξένος μετοική-
σας, ἐκ τοῦ ἄστεως Θήβας, ἐν γὰρ τῇ ἁμάξῃ τῷ πλησίον τοῦ τάφου
Ἀμφιτρύωνος ἔθαψαν τὸν Εὐρυσθέα Ἰόλαος πάντα. τέκε
οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα τῷ Ἀμφιτρύωνι ἡ Ἀλκμήνη. ὁ δὲ νοῦς,
ἐγέννησε δὲ τῷ Ἀμφιτρύωνι καὶ τῷ Διὶ μιγεῖσα ἡ Ἀλκμή-
νη ἐν μιᾷ ὠδῖνι ~~λέγεται ἐν μιᾷ νυκτί~~ διδύμων ἡ ἀπο-
λεστικωτάτην δύναμιν, ἐν ἑνὶ γὰρ τόκῳ καὶ μιᾷ ὠδῖνι λέ-
γεται ἐν μιᾷ νυκτὶ συγγενομένων Διὸς καὶ Ἀμφιτρύωνος
τῇ Ἀλκμήνῃ, γενέσθαι τοῦ μὲν, Ἡρακλέα. τοῦ δὲ Ἰφικλέα·
κωφὸς ἀνήρ τις. κωφὸς ἐστὶ καὶ ἀπαίδευτος ἐκεῖνος ἀνὴρ ὅσ-
τις τῷ Ἡρακλεῖ τὸ ἑαυτοῦ μὴ περιβάλλει στόμα. τουτέστιν, ὅστις
μὴ ἐγκωμιάζει τὸν Ἡρακλέα καὶ ὅστις μηδὲ τῶν τῆς Διρκῆς ὑδά-
των λιαθήρεται καὶ ἐν μνήμῃ, ἀπὸ κοινοῦ κωφός ἐστιν ὅ(ς)
μὴ ἀκούσας, οὐδὲ τοῖσι, τέλθος ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλὸν ~~πέπον~~ θεοί, ἐξ αὐτῶν τέλθος ἀγαθὸν, διὰ τοῦ κώ-
μου ὑμνήσω. τίδ' ἄγχ' ἤδη ἤλλαδη καὶ τὰ ἰόλαε ἐνί-
κησεν ὁ νικηφόρος τὸ δὲ ὑπέρβατον τοῖσι κωμάσομαι τέλ-
θος τι παθὼν ἐπ' εὐχᾷ ἐσλόν. ὁ λόγος παρὰ τοῦ ὑμνουμένου
πρὸς τὸν Ἡρακλέα καὶ Ἰφικλέα τετυχηκὼς τῆς νίκης τῶν ἡρα-
κλείων, κἀγὼ ἀντικωμάσω αὐτοὺς φησὶ καὶ ὑμνήσω· χαρίτων
κελαδεννᾶν μή με λίποι καθαρὸν φέγγος, τῶν εὐδόξων χα-
ρίτων τὸ ἀνθηρὸν φέγγος καὶ ἡ παρρησία. μή με λείποι. τουτέστι,
γένοιτο χαριέντα γράφειν. Αἰγίνᾳ τε γάρ φαμι ἐν
λόφῳ διορίζομαι γὰρ τὸν νικηφόρον ἐν τε Αἰγίνῃ καὶ τρίτον ἐν
Μεγάροισι. νικήσαντα αὐτὴν τὴν πόλιν εὐκλεᾶ καταστῆσαι ἔργῳ
τὴν σιγηλὴν καὶ ἀπαρρησίαστον ἀμηχανίαν τὸ ἰσχυρὴν ἐκφυγών.
οἱ γὰρ νικηθέντες ἀμηχανοῦντες καὶ αἰσχυνόμενοι σιωπῇ περι-
πατοῦσι· μὴ ἔχοντες παρρησίαν μετά τινος διαλέγεσθαι. ἔστιν
οὖν ὅπερ τέσσαρας εἶναι τὰς πάσας νίκας, μίαν μὲν ἐν Αἰ-
γίνῃ, τρεῖς δὲ ἐν Μεγάροις: τῷ ἔργῳ φησὶ τὴν μὲν
σιγωμένην ἀμηχανίαν φυγών, εὔκλειαν δὲ κτησάμενος αὐτ-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0045
gefördert durch
Baden-Württemberg

χλμὸν δὲ τὴν σιγὴν εἶπεν, οἱ καλυφθέντες [illegible] οἱ νικηθέν-
τες, καὶ ἑτέρωθέν που φησὶ νικώμενοι δὲ [illegible]
οὕνεκεν ἢ φίλος ἀστῶν εἴτις ἀντιάει. διὸ εἴτε [illegible].
τῷ νικηφόρῳ, φίλος τῶν πολιτῶν εἴτε ἐναντίος. καὶ ἐχθρ-
ὸς ἐστὶ τὸ ἐν τῷ κοινῷ πονηθὲν ἀγαθὸν κρυπτέτω, αὐτὸν
μὴ καταβλάπτων τὸν λόγον τοῦ Νηρέως. ὁ ἐχθρὸς γὰρ
ὁ Νηρεὺς ἔφη. δεῖν τὸν καλῶς πράττοντα. καὶ μετὰ δίκης
παντὶ τρόπῳ καὶ περὶ τῶν ἐχθρῶν αἰνεῖσθαι: πλεῖ-
στα νικήσαντά σε. ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν νικητήν.
πολλάκις σε νικήσαντα εἶδον τὰ παναθήναια ἐν ταῖς ὡρ-
ισμέναις τελεταῖς τῆς ἀθηνᾶς. ἄφωνοί θ' ὡς ἕκασται. ἄφω-
νοι καὶ ἐν ἑαυταῖς κατὰ τὴν ψυχὴν ὦ Τελεσίκρατες ἑκάστη
τῶν παρθένων εὐχομένη σε ἄνδρα αὐτῇ εἶναι [illegible] γυναῖ-
κες υἱόν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ, εὔχοντο ἔμμεν εὔχοντο [illegible] ἐν τοῖς
ὀλυμπίοις φησὶ ὁρῶσαί σε. καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι τῆς πα-
τρίδος γῆς, καὶ ἐν πᾶσι ἁπλῶς τοῖς ἐν ἑκάστῃ πόλει ἐπιχω-
ρίοις ἀγῶσι παρ' αὐτοῦ ὁρῶσαί σε αἱ γυναῖκες ταῦτα εὔχοντο.
ἄλλως ὀλυμπίοις, οὗ τοῖς ἐνίκησε μέν. οὐ γὰρ ἂν οὕτως εἴρη-
κεν ἁπλῶς τὸν λόγον, ἀλλὰ τοῖς ἐν ἀθήναις, ἐκ κοινοῦ
γὰρ νικήσαντα εἶδον. καὶ ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγῶσι τῇ γῇ τοῦ-
τέστιν ἐν ἀθήναις. γέγραφε γὰρ ἀρετὰ τῇ γῇ ἀγὼν ὥσπερ φησὶ Δίδυ-
μος. ἐμὲ δ' οὖν τις ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον: δίψωσιν τὴν ᾠδὴν
προστιθέντα λεγόμενον μὴ καὶ θεραπεύοντα ἢ διψῶσαν ᾠδὴν
τῷ θέλειν ὑμνεῖν [illegible], πράσσει τις ἐμὲ καὶ ἀναγκάζει ἔτι
τοῦτο ὑπολαβεῖν [illegible] συμπεριλαβεῖν τὴν τῶν προγόνων αὐτοῦ
δόξαν. οἷοι λιβύσσας ἀμφὶ γυναικός. ὁποῖοι ἦσαν μνηστῆ-
ρες οἱ τοῦ νικηφόρου πρόγονοι, οἱ περὶ τῆς λιβυκῆς γυναικὸς
ἦλθον ἐς τὴν ἴρασσαν τὴν τοῦ Ἀνταίου πόλιν, πρὸς τὴν ἔν-
δοξον πόλιν κόρην. ἄλλως ἴρασσα πόλις λιβύης, ἣν ᾤκη-
σεν Ἀνταῖος οὐχ ὁ παλαίσας Ἡρακλεῖ. ἐχθρὸς γὰρ, ὁ παλαίσας
τοῖς χρόνοις, ὃν καὶ ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς, ἀλλ' ἕτερος ᾧ συνῴκ-
ησεν Εὔφημος, οὗ ἀπόγονοι μετῴκησαν ἐς Κυρήνην. ὃς
τὴν θυγατέρα προὔθηκεν ἆθλον δρόμου, τῷ φθάσαντι λαβεῖν
κελεύσας. ὅμοιον δὲ ἐποίησε Δαναῷ, καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὸ

Δίδυ-
μος

ἴρασσα
Ἀνταῖος
εὔφημος

θυγατέρας δρόμω προύθηκε. τὴν δὲ κόρην ταύτην τῶν Τελε-
σικράτους τις προγόνων Ἀλεξίδαμος μνηστευσάμενος καὶ νική-
σας τὸν δρόμον ἔγημεν. ἢ ὅτι ὁ Ἀνταῖος ὁ παλαίμονος. ὃν
ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. οὗτός φη(σι) παραγενόμενον τὸν Ἀλεξίδαμον
δρόμω νικήσαντα τοὺς σὺν αὐτῷ μνηστῆρας, λαβεῖν γυ-
ναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Λιβύων βασιλέως, ἔνιοι γὰρ φασὶν
ὅτι ὁ ὑπὸ Ἡρακλέους καταγωνισθεὶς Ἀνταῖος, Ἰρασσεὺς
ἦν ἀπὸ Ἰρασσῶν τῶν ἐν τῇ Τριτωνίδι λίμνη, ὥς φησι
Φερεκύδης. ὁ δὲ Πίνδαρος ὑπὸ τοῦ χαρίσασθαι τῷ ἐπαι-
νουμένω παρατρέψας τὴν ἱστορίαν, φησὶν Ἀλεξίδαμον
πρόγονον τοῦ ἐπαινουμένου γενέσθαι μνηστῆρα τοῦ Ἀνται-
ου θυγατρός. ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἀλκηΐς ὥς φη(σι) Πίνδαρος ὁ
Καμιρεύς. ἕτερος δὲ Βάρκην. τὴν μάλα πολλοί. ὅμους ἦν
τιμα. τὴν Ἀνταίου θυγατέρα πολλοὶ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν ᾐτοῦν·
ᾐτοῦν δέ, πολλοὶ μὲν συγγενεῖς αὐτῆς, πολλοὶ δὲ καὶ ἐκτὸς γέ-
νους ὄντες. ἐπειδὴ ἐκ περιττοῦ αὐτῆς ἐθαυμάζετο καὶ ἐθρύλλητο
ἄγαν τὸ κάλλος. τῆς γὰρ ἐντίμου αὐτῆς νεότητος, καρπὸν δρέ-
ψασθαι ἐβούλοντο, ἐκ δὲ τούτου, τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐβού-
λοντο λαβεῖν. ὁ δὲ πατὴρ Ἀνταῖος ἐνδοξότερον τῇ ἑαυτοῦ θυγα-
τρὶ κατασκευάζων τὸν γάμον, πεποίηκεν ὅπερ ἤκουσε πο-
τὲ ἐν Ἄργει τὸν Δαναὸν ταῖς τεσσαράκοντα ὀκτὼ θυγατράσιν
αὐτοῦ ~~πεποιηκ~~ πεποιηκέναι. κάλλιστον ἐμνήσατο. ἤκου-
σε γὰρ τὸν Δαναὸν ἐν Ἄργει τοιοῦτον ταῖς τεσσαράκοντα
ὀκτὼ θυγατράσιν αὐτοῦ γάμον εὑρέσθαι πρὶν τὸ μέσον
τῆς ἡμέρας γενέσθαι. τὸ γὰρ ἑωθινὸν ἀγωνισάμενοι καὶ πρὸ
μεσημβρίας διελύθησαν τοῦ δρόμου, καὶ ἕκαστος ἣν ἠβου-
λήθη, ἔλαβεν. οὗτος γὰρ ἔστησε τὰς θυγατέρας ἕως με-
σης ἡμέρας ἵνα δηλονότι, προθεωρήσωσιν αὐτὰς οἱ μν-
ηστῆρες. καὶ ἕκαστος ἕληται τῶν δρόμω πρωτευσάντων, ἣν
ἂν βούλοιτο. ζητεῖται δὲ διατί τεσσαρακονταοκτὼ ὥσπερ
πεντήκοντα καὶ ῥητέον ὅτι Ἀμυμώνη μὲν προδιεφ-
θαρμένη ἦν Ποσειδῶνι ὑπὸ Ὑπερμνήστρα δὲ ἐφυλάχθη Λυγκέ-
ως. αἱ δὲ ἄλλαι συνδραμοῦσαι τῷ πρώτω βουλόμεναι ἀνεῖλον
τοὺς Αἰγύπτου παῖδας. οὕτω δὲ διδοὺς Λίβυς ἁρμόζων κόρα.

λίβυς

λίβυς, ὄνομα κύριον· οὐχ ὁ Ἀνταῖος, ὡς Δίδυμος· τῷ νικήσα-
ντι γὰρ καὶ αὐτὸς ἔδωκε τὴν παῖδα πρὸς γάμον. ἔστησε
γὰρ αὐτὴν πρὸς τῇ ἐσχάτῃ γραμμῇ τοῦ δρόμου, τουτέστι πρὸς
τὸ τέλος διατάξας τὴν τάξιν τῆς παρθένου, ἐχαράσσοντο δὴ
γραμμήν τινα, ἣν λέγειν καὶ τέλος ἔχον οἱ ἀγωνιζόμενοι.
ὅθεν καὶ παροιμία, ἐπὶ κινῶ γραμμήν. ὁ δὲ νοῦς· οὕτως
οὕτως οὖν καὶ ὁ Ἀνταῖος ὁ Λίβυς ἐδίδου πρὸς γάμον τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα, κατασκευάζων τῇ κόρῃ τὸν προσιόντα νυμ-
φίον, ἄνδρα. πρὸς γὰρ τὸ τέλος τοῦ σταδίου κοσμήσας,
ἔστησε φησὶ τέλος καὶ ἄκρον εἶναι αὐτὴν τῷ νικήσαντι, ἐν μέ-
σοις δὲ αὐτοῖς εἶπεν· ὅστις ἂν πρῶτος τῶν πέπλων αὐτῆς
ἅψηται, ἀπαγέσθω αὐτὴν ἔκγαμος. ἔνθα Ἀλεξίδαμος
ἐπεὶ φύγεν, Ἀλεξίδαμος ἦν ὁ νικήσας χάριν τῆς Λίβυος
θυγατρός. τὸ δὲ ἔφυγεν, οὐ κυρίως· οὐ γὰρ ἐδίωκέ τις
ἀλλὰ τὸ τάχος βούλεται παραστῆσαι· ὥσπερ οἱ διωκόμενοι
ἐπιτείνουσι τὸν δρόμον. ὁ δὲ νοῦς ἐνταῦθα ὁ Ἀλεξίδαμος
ἐπεὶ τὸν ταχὺν δρόμον ἐξέφυγε, καὶ ἐνίκησε, τὴν ἔνδοξον
παρθένον τῆς χειρὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ λαβών, ἤγαγεν διὰ
τῶν ἱππικῶν Νομάδων στρατόν. ἄλλως· Λιβύων τῶν νομάδων
φησί. οἱ πλείους γὰρ αὐτῶν ὑποδύντες τὴν γῆν οἰκοῦσιν· ἡ δὲ
παρὰ τοῦτο οὕτω καλούμενον ἔθνος. ἐκ δὲ τούτου δῆλον ὅ-
τι ὁ Ἀνταῖος οὐκ ἔστιν· οὗτος γὰρ ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλ-
έως, πρὸ δὲ τοῦ Ἡρακλέους, οὐδὲ εἷς ἦν ἀγών. ὁ δὲ Ἀλεξί-
δαμος ἱστορεῖται προϊέναι· πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον φύλλ᾽ ἔπι
πολλὰ δὲ φύλλα καὶ στεφάνους οἱ περὶ αὐτὸν ἐπῆτες ἔρριπτον.
πολλὰ δὲ πτερὰ νίκης, καὶ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἔλαβε. τουτέστι
πολλοὺς καὶ ἄλλους ἀγῶνας ἐνίκησε, πτερὰ γὰρ νίκης περι-
φραστικῶς, ἡ νίκη:-

Pyth. oda X.

Τῆς δεκάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων δέκα:-
Τὸ α̅ φερεκράτειον: Τὸ β̅ δίμετρον ἰαμβικὸν ὑπερκα-
τάληκτον ἀκατάληκτον: Τὸ γ̅ δίμετρον ἰωνικὸν βραχυκατά-
ληκτον: Τὸ δ̅ σύνθετον ἐκ προσοδιακοῦ καὶ ἰαμβικοῦ πεν-
θημιμεροῦς: Τὸ ε̅ φερεκράτειον. Τὸ ς̅ δίμετρον ἐπι-
χοριαμβικὸν ἀκατάληκτον: Τὸ ζ̅ δίμετρον χοριαμβικὸν βραχυ-

καταληκτον. τὸ η´ δίμετρον δακτυλικὸν ἀκατάληκτον:
τὸ θ´ ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ι´ ἰαμβικὸν
δίμετρον βραχυκατάληκτον :~ ἡ ἐπῳδὸς κώλων η´ :~
τὸ α´ ἰαμβικὸν πενθημιμερές
τὸ β´ μητρωακὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ γ´ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ δ´ ἰωνικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
τὸ ε´ ἐπιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον·
τὸ ϛ´ ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον
τὸ ζ´ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον:
τὸ η´ ἐπιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον :~ :~

Ἦν μὲν τὸ γένος ὁ προκείμενος νικηφόρος θεσσαλός· πόλεως δὲ πελινναίου· ἐνίκησε δὲ τὴν εἰκοστὴν δευτέραν πυθιάδα. δοκεῖ δὲ μὴ ὑγιῶς ἐπιγεγράφθαι. ᾠδὴ ἱπποκλεῖ δέον γὰρ ἱπποκλέα. τὸ γὰρ ὄνομα ἦν ἱπποκλέας, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ πίνδαρος φησίν. ἐνίκησε δὲ καὶ ἑβδομηκοστὴν δευτέραν. καὶ ἑβδομηκοστὴν τρίτης ὀλυμπιάδος. τὴν δὲ λακεδαίμονος παρείληφεν ὡς αὐτὸς δηλοῖ ὅτι ἀμφότερα τὰ ἔθνη ὑπὸ τῶν ἡρακλειδῶν ἐβασιλεύετο. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐνίκησε καὶ στάδιον, οὗ οὐκ ἐμνήσθη. ἴσως τοῦ διαύλου μὴ μιαθὸν χαρίων: ὀλβία λακεδαίμων, ὦ εὐδαιμονεστάτους λακεδαίμων καὶ μακαρία θεσσαλία, ἐν γὰρ ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς πρὸς τοῦ γεννάου ἡρακλέος τὸ γένος βασιλεύει. Ἀριστομάχου ἐπιθετικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀρίστου κατὰ τὸ μάχεσθαι. τί κομπέω παρὰ καιρόν, οἱ μὲν ὅτι κομπῶ, ἀλλόκοτόν τι λέγω· ἔστι ἡ μέση κατὰ τὸν δέοντα καιρὸν κομπῶ. οἱ δέ, οὕτως. ὑφ᾽ ἕν· τί κομπέω καὶ φλυαρῶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν. ἤγουν τὴν κατά, ἀντὶ παραλαμβάνομεν. ἀλλά με πυθώ τε καὶ τὸ πελινναῖον. πελινναῖον πόλις τοῦ νικηφόρου. ἀλεύα τε παῖδες, ἤτοι καθόλου οἱ θεσσαλοί, ἀπὸ ἀλεύα τοῦ βασιλεύοντος. ὡς καὶ σισυφίδαι οἱ κορίνθιοι ἀπὸ σισύφου. ἢ ἀλεύα παῖδες, οἱ ὄντες ἑταῖροι τῶ ἱπποκλέους. ὁ δὲ νοῦς. ἀλλά με ἡ πυθὼ καὶ τὸ πελινναῖον· καὶ τοῦ ἀλεύα οἱ παῖδες. ἀπύειν παρακελεύονται καὶ ὑμνεῖν, ἢ βοᾶν, καὶ προσκαλοῦνται θέλοντες ἐσομ

πελινναῖον ὄρος θεσσαλίας, ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ ἐγχώριος ἐκλήθη.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0049
gefördert durch
Baden-Württemberg

τὴν ἐμὴν ὄπα καὶ ἐγκωμιαστικὸν τῶν χορευτῶν ἐπ' αὐτὸν τὸν
Ἱπποκλέα ἄγειν φωνήν. γεύεται γὰρ ἀέθλων καὶ μεταλαμβάνει
νικηφόρος γενόμενος. ἐν δὲ τῷ, τῶν Ἀμφικτυόνων καὶ περιοι-
κων ὄχλῳ καὶ συνόδῳ ἡ Πυθὼ αὐτὸν ἄριστον τῶν διαυλοδρο-
μων παίδων ἀνηγόρευσε. τουτέστιν, ἡ Πυθία διαυλονίκη.
διαυλοδρομίαν δὲ ἀπὸ τῆς διαυλοδρομίας εὐθείας. αἱ διαυλοδρ- διαυλοδρόμος
ομίαι τῶν διαυλοδρομιῶν, καὶ τροπῇ δωρικῇ, διαυλοδρομίαν.
ἢ καὶ περισπαστέον. Παρνάσσιος δὲ μυχός, ἡ Πυθώ, Ἀπόλ-
λον προσφωνεῖ τὸν θεὸν ἐπεὶ καὶ πυθιονίκης ὁ νικηφόρος. ὦ
Ἄπολλον φησί, τῶν δὲ ἀνθρώπων πραγμάτων ἡδὺ τὸ τέλος αὔξεται
καὶ ἀρχὴ ἡδεῖα γίνεται τοῦ δαίμονος αὐτὸν αὔξοντος. ὁ μέν που
τεοῖσί τε μήδεσι, καὶ ὁ Ἱπποκλέας φησὶ τοῖς σοῖς βουλήμασιν ὦ
Ἄπολλον ὦ Ἄπολλον ἐνίκησε ὀλυμπιονίκαν. τὸ δὲ ἀπὸ
γένους αὐτοῦ ἔμφυτον ἐπιβῆναι ἐμβέβηκε τοῖς ἴχνεσι τοῦ ὀλυμ-
πιονίκου τοῦ αὐτοῦ πατρὸς διὸ ἐν πολεμαδόκοις δὶς ἐνί-
κησε φησὶν ὁ Φρικίας ἐν Ὀλυμπίᾳ ὁ πατὴρ τοῦ Ἱπποκλέους. ἦν
δὲ ὁπλίτης, διό φησιν ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοις,
τοῦ γένους οὖν φησιν ἦκεν εἰς τὰ ἴχνη, καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὁπλι-
τοδρόμος, καὶ οὗτος διαυλοδρόμος. ὁ δὲ νοῦς. τὸν Φρικίαν
καὶ ὀλυμπιονίκην ὄντα ὁ ὑπὸ τὴν βαθυλείμωνα πέτραν τῆς
Κίρρας ἀγών, τουτέστιν ὁ πυθικός, κρατησίποδα ἐποίησε.
διὰ δὲ τούτου σημαίνει, ὅτι ὁ ὀλυμπιονίκης ὢν ἐγένετο καὶ
ὁ πυθιονίκης. ἕποιτο μοῖρα, καὶ ὑστέραισιν ἐν ἡμέραις,
ἐπακολουθοίη δὲ αὐτοῖς γε. καὶ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον. ἡ
μοῖρα καὶ ἡ εὐτυχία ὥστε αὐτοῖς αὔξειν τὸν ἀγήνορα πλοῦτον.
τῶν δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καλῶν μετεσχηκότες οὐκ ὀλίγον,
μὴ ἐναντίαις παρατροπαῖς συντύχωσι παρὰ τῶν θεῶν. εὐδαίμων
δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ πολυύμνητος παρὰ τοῖς σοφοῖς
γίνεται, ὃς ἂν πάλῃ ἢ δρόμῳ τολμήσῃ τε καὶ ἀνδρείᾳ νικήσας τὰ
μέγιστα τῶν κατορθωμάτων δέξηται. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις ἔτι καὶ
ζῶν, ὁ δὴ τὸν νεώτερον αὐτοῦ υἱὸν κατὰ τὸ προσῆκον πυθικῶν
στεφάνων τυχόντα καὶ ἀπὸ κοινοῦ εὐδαίμων. ὁ χάλκεος
οὐρανὸς οὐκ ἀμβατὸς αὐτοῖς οὐκέτι μέντοι ὁ στερεὸς οὐρανὸς
καὶ ἰσχυρὸς ἐπιβατὸς αὐτοῖς ἐστιν οἷον μὴ τοῖς εἰς ἄκρον οὕτως

εὐδαιμονίας ἐλθοῦσιν· οὐκ ἔστι καὶ θεοῖς συγγενέσθαι. ὡς τῶν
ἄλλοις ἄκρων καὶ τελείων εὐτυχημάτων αὐτῶν ~~τῶ τοιούτω~~ μετα-
σχόντων τῶν τὴν τοιαύτην εὐτυχίαν εὐτυχησάντων. τῷ τοι
οὕτω φησὶ τῷ παῖδας ἐσχηκότι, καὶ ἃ προειρήκαμεν εὐτυχήματα.
οὐκ ἀμαρτάνει μὴ ὁ ὑμνούμενος οἷον ὡς ἐν θνητοῖς, εὐδαίμο-
νες εἰσίν. ἀθάνατοι γὰρ οὐ δύνανται γενέσθαι. ὅστις δὲ
βρότεον ἔθνος. ὅσων δὲ ἀγλαΐαν, καὶ ἀγαθῶν οἱ ἄλλοι ἐφαπ-
τόμεθα εὐδαιμονῶν, ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτον ἐστι τῶν ἀγαθῶν καλῶν
τὸ πέρας καὶ τὸ τέλος ἔχει, ὁ τὴν τοιαύτην εὐδαιμονίαν εὐ-
τυχήσας. τὸ, καὶ αὐτὸν νικῆσαι, καὶ τὸν υἱὸν ἰδεῖν νικήσαντα.
ὅστις δὲ ἀντὶ τῶν ὅσων, ἀντὶ γενικῆς. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς
ἰών, οὔτε πεζός, οὔτε πλῷ παραγενόμενος εἰς τὸ τῶν ὑπ-
ερβορέων ἄθροισμα, εὐμαρῶς εὕροις τὴν ἐπ' αὐτοὺς θαυμαστὴν
ὁδόν. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ πρὸς τὴν εὐτυχίαν, ὥσπερ οὐκ ἔστιν
εὐμαρὲς ἐκ τὸ τῶν ὑπερβορέων ἔθνος παραγίνεσθαι οὕτως
οὐδὲ ταύτης τῆς εὐτυχίας μείζονα εὑρεῖν εὐμαρές ἐστιν.
ἀγῶνα δὲ τὸ ἄθροισμα φησίν ἢ εἰς τὸ τῶν
ὑπερβορέων ἄθροισμα πορευόμενος, τὴν ἐπ' αὐτοὺς ἄγου-
σαν οὐκ ἂν εὕροις ὁδόν. μέχρι δὲ τούτων ὁ πίνδαρος
καλῶς τὸν ἐπίνικον ἔγραψεν. ἠγόνησε δὲ τὰ μετὰ ταῦτα
ἀλόγῳ παρεκβάσει χρησάμενος. παρ' οἷς ποτε περ-
σεύς. παρ' οἷς τοῖς ὑπερβορέοις ὁ περσεὺς εὐωχήθη
εἰς τὸ οἰκ(ί) αὐτῶν εἰσελθὼν καταλαβὼν αὐτούς. δι' ἑκατὸν
ὄνων ἐνδόξους θυσίας τελοῦντας τῷ θεῷ ἀπόλλωνι. οἱ γὰρ
ὑπερβορέοι ὄνους θύουσι τῷ ἀπόλλωνι, ὡς καὶ Καλλί-
μαχος φησὶ τέρπουσι λιπαραὶ φοῖβον ὀνοσφαγίαι. ὧν θαλί-
αις ἔμπεδον, ὧν τῶν ὑπερβορέων μάλιστα διηνεκῶς ταῖς εὐ-
φημίαις καὶ εὐωχίαις χαίρει ὁ θεός. ἥδεται φησὶν ὁ ἀπόλ-
λων. θεωρῶν τὴν τῶν θηρίων ἀναίρεσιν. ὕβριν γὰρ τὴν
ἀναίρεσιν φησί. ὕβριν δὲ αὐτήν, διὰ τὰ σκιρτήματα ἃ ἐν τῇ
σφαγῇ ποιοῦνται οἱ ὄνοι, ἔφη. ἐπέξεν ὁ πίνδαρος
ὡς τῶν ὄνων ὀρθιαζόντων, ὅτε ἱερουργοῦνται. κνωδάλων μὲν
ὄντων κυρίως τῶν θαλαττίων ζώων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τῶν
χερσαίων, ἢ οὕτω μεγάλων, διὰ τὸ τῶν ὄνων τεραστῶδες

τοῦ στόματος, ταῦτά φησι Δίδυμος. μετὰ τοῦ γελοίου.
καὶ ἀσχήμονά ἐστι· τίνα γὰρ λόγον ἂν ἔχοι, ἥδεσθαι τὸν
Ἀπόλλωνα τοῖς ὀρθιάζουσιν ὄνοις φησί. μοῖσα δ᾽ οὐκ
ἀποδαμεῖ· ἡ δὲ μοῦσα, οὐκ ἔστιν ἀπόδημος ἀπὸ
τῶν τρόπων καὶ τῶν ἠθῶν αὐτῶν· οἷον οὐκ εἰσὶν ἄμ-
ουσοι. παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων· πανταχοῦ δὲ εἰς τὸ
τῶν ὑπερβορέων ἔθνος, παρθένων χοροὶ λύρας τε ἠχοὶ καὶ
κτύποι καὶ τῶν αὐλῶν δὲ οἱ κτύποι κινοῦνται, τῇ δὲ
εὐφύλλῳ δάφνῃ, τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς στεφόμενοι,
εὐωχοῦνται σωφρόνως, καὶ συνετῶς· νόσοι δ᾽ οὔτε γῆρας
οὐλόμενον, οὔτε νόσοι τῇ ἱερᾷ αὐτῶν γενεᾷ, οὔτε ὀλέ-
θριον γῆρας μέμικται. μόχθων δὲ καὶ μάχης μακρὰν οἰκοῦσι
τὴν παρὰ τὸ δίκαιον ἐκφεύγοντες ὕβριν· οἷον μὴ οὐκ ἀδικα
πράττοντες μέμψιν ὑφίστανται παρὰ τῶν θεῶν, ἐφ᾽ οἷς
οὔτε νεμεσῶσιν αὐτοῖς οἱ θεοί, ἀλλὰ φυγόντες τὴν ὑπὲρ
τὸ δίκαιον νέμεσιν, οἰκοῦσι χωρὶς πόνων, οὐ παραδι-
κοῦσιν ἀλλήλους, ἀλλὰ ἐκφεύγουσι τὴν παρὰ τὸ δί-
νέμεσις καιον τι πράσσειν νέμεσιν:· θρασείᾳ δὲ πνέων καρ-
δίᾳ τῇ γενναίᾳ δὲ πνευστικῶν ψυχῇ ὁ περσεύς, ἐς
αὐτοὺς παρεγένετο. εἰς δὲ τὸ τῶν μακάρων ἀνδρῶν
ἔθνος παραγενομένῳ αὐτῷ, προκαθηγεῖτο ἡ ἀθηνᾶ·
ἔπεφνέ τε γοργόνα, ἡ ἱστορία ἐστὶ τοιαύτη· ὅτε ὁ
Ἀκρίσιος. δανάη ~~πάππος~~ Ἀκρίσιος ἀνακινήσας τὸν περσέα τὴν δανάην
ἀθεμίτως, τότε ἐμβιβάσας αὐτὴν εἰς τὴν κιβωτὸν μετὰ τοῦ
παιδὸς ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ προσηνέχθη ἡ
πολυδέκτης κιβωτὸς Σερίφῳ τῇ νήσῳ. ἧς πολυδέκτης ~~ἀνα-~~
~~γον πρόφασιν λαβὼν τὴν ὑπόσχεσιν~~ ἐβασίλευσε καὶ
ποτε ἀνδρωθέντος αὐτοῦ καὶ ἐρωμένου παρὰ τῷ πο-
λυδέκτῃ παρ᾽ ἑτέρων ἕτερα εἰς φερόντων εἰς τὸν ἔρα-
νον, αὐτὸς τὴν τῆς γοργόνος κεφαλὴν ὑπέσχετο. ὁ δὲ
πολυδέκτης εὔκαιρον πρόφασιν λαβὼν τὴν ὑπόσχεσιν
κατῄτει αὐτόν, καὶ ἐξήλασε τῆς νήσου πρὸς τὸ κομίσαι
τὴν κεφαλήν, ἤρα γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν τέ-
μνων τῆς γοργόνος τὴν κεφαλήν, εἰσήνεγκεν εἰς τὸν

ἔρανον. καὶ πάντας ἀπελίθωσε τοὺς ἐν τῷ συμποσίῳ.
καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Πολυδέκτην. ζητεῖται δὲ πῶς εἰς ὑπερ-
βορέους ἦλθεν ὁ Περσεύς, ἐπὶ τῷ ἀποτεμεῖν τὴν κεφα-
λὴν τῆς Γοργόνος. οἱ γὰρ ὑπερβόρεοι πρὸς τοῖς ἀρκτῴοις ὑπερβόρεοι
οἰκοῦσι· αἱ δὲ Γοργόνες κατὰ μέν τινας, ἐν τοῖς ἐρυθραί-
οις μέρεσι καὶ τοῖς αἰθιοπικοῖς ἅ ἐστι πρὸς ἀνατολὴν καὶ
μεσημβρίαν, κατὰ δέ τινας ἐπὶ τῶν περάτων τῆς Λιβύ-
ης, ἅ ἐστι πρὸς δύσιν. ὅτι δὲ αἱ Γοργόνες οὐκ εἰσὶ πρὸς
ἄρκτους, δῆλον, οὐδεὶς γὰρ ἱστορεῖ· ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι: ἐμοὶ
δὲ ὥστε θαυμάσαι οὐδὲν εἶναι ἄπιστον φαίνεται θεῶν
κατὰ ζαμενῶ, ἢ οὕτως, οὔτε θαυμαστὸν οὔτε ἄπιστον
οὐδὲν ἐμοὶ φαίνεται τῶν ὑπὸ θεῶν γινομένων· ὅμη-
ρος· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται. κώπαν σχάσον. ἐπιτιμᾷ ἑαυ-
τῷ ὁ Πίνδαρος ὡς πολλῇ χρησαμένῳ τῇ παρεκβάσει καὶ τροπι-
κῶς προάγει τὸν λόγον ὡς ἐπὶ νεώς, ἐπεὶ κωλύει τὴν ναῦν
ἐξοκεῖλαι ἐπὶ τὰς πέτρας οἷον ἀλέξησιν τῆς πέτρας, ὅπως
σώσῃ τὴν πέτραν πρῷραν ὑπὸ τῆς πέτρας. ὁ δὲ νοῦς, παῦσον
τὴν κώπην, ταχέως δὲ τὴν ἄγκυραν ἀπὸ τῆς πρῴρας τῇ
γῇ, κατέρεισον καὶ κατάθες καὶ κάθες, οὖσαν τὴν ἄγκυραν, βοήθημα
καὶ ἀλέξημα τῆς χοιράδος πέτρας. χοιράδες δὲ λέγονται πέτραι χοιράδες
αἱ ὕφαλοι, ἐφ' ὧν κατακλύζεται τὸ κῦμα καὶ λανθάνει αὐτὸ ὑπὸ
κ(αὶ) ἡμέρας παρασκευάζει ὥστε λανθάνειν προσπλεούσας τὰς
ναῦς, τὸ δὲ πρῳράθεν, ὅτι ἐκ τῆς πρῴρας καθίενται καὶ
ἄγκυραι εἰς τὴν θάλασσαν: ἔλπομαι δ' Ἐφυραίων φασὶ παρὰ
Θεσσαλοῖς ἡ τῶν Ἐφυραίων. οἱ δὲ, ὅτι κάλλιον τοὺς Κραννωνίους
ἤκουσαν· ἡ γὰρ Κραννὼν τὸ πρότερον Ἐφύρα ἐκαλεῖτο, ὕστερον Κρανὼν. Ἐφύρα.
δὲ μετωνομάσθη Κραννὼν ἀπό τινος βασιλεύσαντος Κράννωνος,
καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Οἰνομάου μνηστευσαμένου τὴν Ἱπποδά- Οἰνόμαος
μειαν δέλισι· τινὰς μὲν τοὺς Ἐφυραίους φη(σί). ὁ μὲν γὰρ
Ἀρίσταρχος, τοὺς Κορινθίους φη(σί). Ἐφύρα γὰρ ἡ Κόρινθος. ὡς καὶ
Ὅμηρος. ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο, καὶ ἀποδί-
δωσι τὴν διάνοιαν ὅτι νικήσῃ ὁ νικηφόρος Ἴσθμια, καὶ
ὑπὸ τῶν Κορινθίων ἀνυμνηθήσεται. γελοῖον δέ τις γὰρ μᾶλλον
ὑπερεύχεται μὴ τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα νικῆσαι τιμεσ δὲ Ἐφυ-

ραίους τοὺς ἐν Θεσπρωτίᾳ ἤκουσαν, ἧς καὶ Ὅμηρος μνημονεύει
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης. Πολέμων ἀπὸ Σελλήεντος. ὁ δὲ Πίνδαρος
ἀμφὶ Πηνειὸν φησὶν αὐτούς, δῆλον δὲ ὁπόθεν, ὡς ὁ Πη-
νειὸς τῆς Θεσσαλίας ἐστί, καὶ φαίνεται ὅτι Ἐφυραίους, οὔτε
τοὺς ἐν Θεσπρωτίᾳ, οὔτε τοὺς Κορινθίους φησί· ῥητέον οὖν
ὅτι τοὺς Κραννωνίους, Κραννὼν δὲ πόλις Θεσσαλίας. Θεσσα-
λὸς δὲ καὶ ὁ νικηφόρος, οὕτω δὲ πρότερον οἱ Κραννώνιοι
Ἐφυραῖοι ἐκαλοῦντο. μαρτυρεῖ δὲ τούτῳ Κινέας φησὶ
λέγεσθαι αὐτῷ ὑπὸ τῶν Κραννωνίων, καὶ ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν τῆς
Ἱπποδαμείας γάμον ἐν Πίσῃ, ἀλλ' ἐκεῖ καταστρέψαντα τὸν
βίον οἱ Θεσσαλοὶ τὴν Ἐφύραν καλουμένην πόλιν εἰς τιμὴν τοῦ
τεθνηκότος, Κραννῶνα μετωνόμασαν. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως. ἐλπίζω
δὲ τῶν Κραννωνίων τῶν περὶ τὸν Πηνειὸν πολιτῶν. τὴν ἐμὴν
ἡδεῖαν ᾠδὴν ἔτι καὶ πλέον τὸν Ἱπποκλέα ἀοίδιμον, ἕνεκεν
τῶν στεφάνων σὺν ταῖς ᾠδαῖς, θαυμαστὸν καὶ ἐπίδοξον ἐν τοῖς
ὁμήλιξι θήσειν, καὶ ἀποδείξειν καὶ ἐν τοῖς πρεσβυτέροις ἀν-
δράσι καὶ ταῖς νεωτέραις παρθένοις, φροντίδα καὶ μέ-
ριμναν ἀπὸ κοινοῦ θήσειν. καὶ γὰρ ἑτέροισιν ἑτέρων
ἔρως. ὁ λόγος· καὶ γὰρ ἄλλοις τισὶ τῶν ἀνῶν, ἄλλων πραγμά-
των ἔρως ὑπεκίνησε τὰς φρένας, οὐ γὰρ πάντες τῶν αὐτῶν
ἐπιθυμ[οῦσιν]   οὗτος οὖν ἠράσθη τοῦ ἄθλου καὶ ἐφρόντισεν· αἱ
δὲ παρθένοι, διὰ τοὺς ἐμοὺς ὕμνους φροντίδα ἕξουσι. τῶν δὲ
ἕκαστος ὀρούσας τὴν μεριμνᾶ τις φησὶ περὶ ἧς ἕκαστος φροντίζει
τελέσας, ὑπὸ τὸν καιρὸν ἔκθυμον προσιέμενος θέλει ἢ οὕ-
τως. ὧν ἂν δέ τις ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ τυχὼν τῆς περὶ πολλὰς
ἐπιθυμίας, ἡδεῖαν ἂν σχοίη τὴν μέριμναν. οἱονεὶ ἀμέριμ-
νον λαμπρὸν τὰ δ' εἰς   τὰ δὲ μετ' αὐτὸν μέλλ-
οντα προγνῶναι ἄδηλα   καὶ ἀδύνατον· πέποιθα ξενίᾳ προ-
σανεῖ Θώρακος. Θώραξ εἷς τῶν Ἀλευαδῶν ἑταῖρος τοῦ νικηφ-
όρου. ὃς καὶ ἠξίωσε τὸν ποιητὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ἑταίρου συντά-
ξαι τὸν ἐπίνικον. ὁ δὲ νοῦς. πεπίστευκα δὲ καὶ τῇ προσηνεῖ
φιλίᾳ τοῦ Θώρακος, ὅστις τὴν ἐξ ἐμοῦ χάριν ἐπιθυμῶν, τοῦτο
τὸ τῶν Μουσῶν ἅρμα τέθριππον ἔζευξε. λέγει δὲ τὸν ὕμ-
νον. ὅτε αὐτὸς ἔπεισε γράψαι τῷ νικηφόρῳ τὸν ἐπίνικον

φιλέων, φιλέοντ' ἄγων ἄγοντα· ἤτοι ἐπαγόμενός με πρὸς τὴν φιλίαν τοῦ ἀθλητοῦ ἐποίησέ με γράψαι τὸ ποίημα, ἢ τὸν ἀθλητὴν ἐπαγόμενος πρὸς τὴν φιλίαν μου ἐποίησέ με εἰς αὐτὸν γράφειν. ἢ τὸ, ἄγοντα ἀντὶ τοῦ ἀγόμενον· ἵν' ᾖ καὶ ἐμὲ αὐτὸν βουλόμενον καὶ ἑκουσίως ἀγόμενον. πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει, ὥσπερ φησὶ τῷ πειρῶντι τῇ βασάνῳ ὁ χρυσὸς πρέπων ἐστί, τουτέστιν ἐκπρεπὴς πότερον καλός ἐστι ἢ κίβδηλος, οὕτω καὶ ὁ ὀρθὸς νοῦς ἐκ τῆς πείρας δοκιμάζεται. οὗτος οὖν κάλλιστος ἐξετάζεται ἐν φιλίᾳ. ἄλλως· ἔξωθεν τὸ, πεῖρα, ὁ διακρίνεται. τῷ δὲ πειρωμένῳ καὶ δοκιμάζοντι, ὁ χρυσὸς ἐν τῇ βασάνῳ διαπρέπει, καὶ τὸ ἑαυτοῦ δείκνυσιν ἀνθηρὸν τῆς ὕλης. βάσανος δὲ λίθος ἐστὶ Λυδία, πρὸς ἣν ὁ χρυσὸς ἀκονώμενος διαπρέπει. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὥσπερ ὁ χρυσὸς διὰ τῆς Λυδίας λίθου δοκιμάζεται, οὕτω πείρᾳ καὶ ἔργῳ ὁ τῶν φίλων τρόπος. ἀδελφεούς τ' ἐπαινήσομεν ἐσλούς, τοὺς δὲ τοῦ Θώρακος ἀδελφοὺς ἀγαθοὺς ὄντας ἐγκωμιάσομεν, ὅτι τοὺς τῶν   νόμους αὔξοντες, εἰς ὕψος ἐπαίρουσιν, οἷον ὀρθῶς δικαίως ἄγοντες, ἐπαίρουσι τοὺς νόμους τῇ δικαιοσύνῃ, ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται. ἔνθα ἐν τῇ Θετταλίᾳ ἀγαθοῖς οὖσι τοῖς Ἀλευάδαις, αἱ πατρικαὶ καὶ ἔνδοξοι κυβερνήσεις καὶ διοικήσεις ἀπόκεινται, ἐκ δὲ τούτου, καὶ οἱ νόμοι τῶν πατρῴων αὐτῶν, ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπόκεινται. ἢ οὕτως οἱ ἀγαθοὶ κυβερνῶσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας:—

βάσανος

Τῆς ἑνδεκάτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἡ ἀντίστροφος, κώλων ἐννέα. Pyth. oda XI.

Τὸ α' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
Τὸ β' ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον
Τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον
Τὸ δ' τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
Τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον βραχὺ λελυμένον
Τὸ ϛ' ἑφθημιμερὲς δακτυλικόν
Τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν
Τὸ η' ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν
Τὸ θ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον
Ἡ ἐπῳδή, κώλων ἕξ.

τὸ α. χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν
τὸ β. φερεκράτειον, ἀπὸ βραχείας ἀρξάμενον
τὸ γ. ἐπιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον
τὸ δ. περίοδος ἐξ ἰάμβων καὶ τροχαίων
τὸ ε. τὸ αὐτό :-:- τὸ ϛ. ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν

Γέγραπται ἡ ᾠδὴ, Θρασυδαίῳ παιδὶ Θηβαίῳ σταδίῳ
τῷ προκειμένῳ νικήσαντι καὶ Πυθοῖ καὶ λέγει δίαυλον
ἢ στάδιον; ἀμφότερα. οὐκ εἰς τὴν τοῦ διαύλου νίκην γράφει,
ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ σταδίου :- Κάδμου κόραι Σεμέλα μὲν
τῷ ᾄσματι Θηβαῖον τὸν Θρασυδαῖον τὰς ἀπὸ Θηβαΐ-
δας ἐν Θήβαις ἡρωΐδας ἐπικαλεῖται. προοιμιάζεται
δὲ κατὰ τὸν προσαγορευτικὸν λόγον καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν
διηγηματικόν. πρὸς γὰρ αὐτὰς ποιεῖται οὐ δὲ
περὶ αὐτῶν τὸ δὲ ἀγυιᾶτις ἀντὶ τῶν ὁ ἀγυιᾶτις ὡς
καὶ παρ' Ὁμήρῳ, ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷ, καὶ ὅσ φίλος
ἀγυιᾶτις οὖν, ἀντὶ τοῦ σύνοικε τῶν θαλαττίων Νηρεΐδων
ὁ δὲ νοῦς. ὦ Κάδμου κόραι Σεμέλη μὲν τῶν Ὀλυμπί-
ων θεῶν σύνοικε. Ἰνὼ δὲ Νηρεΐδων παραγένεσθε σὺν τῇ
μητρὶ τοῦ ἀριστογόνου Ἡρακλέους· φησὶ δὲ τῇ Ἀλκμήνῃ,
παραγένεσθε ὦ ἡρωΐδες εἰς τὴν Μελίαν, καὶ τῶν τιμί-
ων τριπόδων εἰς τὸν ἄδυτον χρυσοῖς θησαυρὸν τὴν Μελίαν
φησί. τὸ δὲ ἄδυτον πρὸς τὸ ἄγαν σεπτόν, ἴτε σὺν Ἡρα-
κλέος ἀριστογόνῳ ματρί. ἴτε εἰς τὸν ἄδυτον. ὅς ἐστι χρυ-
σέων τριπόδων θησαυρός, συνήθως δὲ τίθησιν ὁ Πίν-
δαρος κατὰ τὸ ἀρσενικὸν, τὸν ἄδυτον, προσκαλεῖται δὲ
τὰς Θήβησιν ἡρωΐδας, εἰς τὸ Ἰσμήνιον ἥκειν. ἐν ᾧ τὸ
τοῦ Τηνέρου ἱερὸν ἐπὶ χρηστήριον. τριπόδων δὲ εἶπε
θησαυρὸν τὸ Ἰσμήνιον, διὰ τὸ αὐτόθι πολλοὺς ἀνακεῖ-
σθαι τρίποδας. οἱ γὰρ θηρῶν λεγόμενοι, ἐτριποδοφόρουν
ἐκεῖσε. ἡ δὲ Μελία, Ἰσμηνοῦ ἀδελφὴ ὑπὸ Ἀπόλ-
λωνος φθαρεῖσα, καὶ γεννήσασα Τήνερον, ἀφ' οὗ ἐν
Θήβαις Τηνερικὸν πεδίον. ἄλλως Μελία Ὠκεανοῦ
θυγάτηρ, ἐξ ἧς καὶ Ἀπόλλωνος, Τήνερος ὁ μάντις, ὃς
παρὰ Ἰσμηνῷ τῷ ποταμῷ ἐμαντεύετο καὶ αὐτόθι

Μελία
Τήνερος

μαντεῖον ἐστίν· ὃ καλεῖται Ἰσμήνιον, ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ὁμώνυμος
τῇ ἡρωΐδι· ὁ δὲ νοῦς· ὄντινα τὸν ἄδυτον θησαυρὸν ὁ Ἀπόλλων
ἐξόχως ἐτίμησε, καὶ ὠνόμασε καὶ αὐτὸν, Ἰσμήνιον μαντεῖον, καὶ
ἀληθέστατον [illegible] ὄντα τὸν ἄδυτον θησαυρόν, τουτέστι τὸ Ἰσμή-
νιον μαντεῖον ἀληθοῦς τῶν μαντευμάτων καθέδραν· ἔνθα
καὶ νῦν ἐπίνομον, φησὶ τὸ Ἰσμήνιον καλεῖ συνέρχεσθαι, ἐπί-
νομον τῶν ἡρωΐδων στρατόν, ἐπίνομον στρατὸν εἶπε τὰς
ἐπινεμομένας καὶ ἐποπτευούσας τὰς Θήβας, ἢ ἐπίνομον·
τὸν σύννομον ταῖς Θήβαις τὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοῦ καὶ τῆς αὐ-
τῆς ἐπινομῆς. τίς δὲ καλεῖ· ἤτοι ὁ Ἀπόλλων καλεῖ διὰ
τὴν νίκην, ἢ καὶ ἡ μελία· ὅπερ καὶ βέλτιον· θάλλουσα γὰρ, θάλλ-
εὐλόγως συγκαλοίη· ὁ δὲ νοῦς· καὶ νῦν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος τῶν ἐντοπίων ἡρωΐδων συναθροισμένων τὸ πλῆθος
προσκαλεῖται προσελθεῖν· ἤτοι ὁ νικηφόρος, ἢ ὁ Ἀπόλλων,
ἢ ἡ μελία ὃ καὶ βέλτιον: ὄφρα Θέμιν ἱεράν· Θέμιδος ἦν τὸ χρη-
στήριον· ὅθεν καὶ τὸ θεμιστεύειν· ὁ δὲ νοῦς· ὅπως ἂν τὴν ἱερὰν
Θέμιν, καὶ τὴν Πυθῶνα καὶ τὸν ὄντα ὀμφαλὸν τῆς γῆς, ὑμνή-
σητε σὺν παννυχίοις χάριν καταπιθέμεναι ταῖς ἑπταπύλοις
Θήβαις, καὶ τῷ τῆς Κίρρας ἀγῶνι: ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἐνίκησεν·
ἐν ᾧ τῷ τῆς Κίρρας ἀγῶνι φησὶ δὲ τῷ πυθικῷ, ἐπιβαλὼν
τρίτον στέφανον, τὴν πατρικὴν μνήμην ἤγαγε τῶν πατρικῶν κατορ-
θωμάτων, νικῶν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Πυλάδου. τοῦ φίλου τοῦ Λά-
κωνος Ὀρέστου: ἄλλως ἐν τῷ προκειμένῳ ἀγῶνι τῆς Κίρρας
ἐν τοῖς Πυθίοις, ἀνέμνησε τὴν πατρῴαν ἑστίαν, τῶν νικῶν, ἐπιβαλ-
λὼν αὐτῇ τὸν στέφανον· τρίτον δὲ εἶπεν, ὡς ἢ τοῦ πατρὸς, ἢ προ-
γόνου αὐτοῦ νενικηκότος πρόσθεν· αὐτὸς γὰρ ἀναγράφεται
πύθια νικήσας. ἄλλως ἰστέον ὅτι τὴν Φωκίδα χώραν ἀφνε-
ὰν ἄρουραν Πυλάδου εἴρηκε, τῆς γὰρ Φωκίδος, ἢ Πυθῶν-
ος, Στρόφιος ὁ πατὴρ Πυλάδου ἐβασίλευσε· καὶ ὅτι τὸ, ξένου
Λάκωνος Ὀρέστα, τοιοῦτον ἤτοι ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Πυλάδου·
ὅστις ἦν τοῦ Λάκωνος Ὀρέστου, ξένος. τὸ δὲ, τρίτον ἐπὶ στέφα-
νον· οὐχ ὅτι αὐτὸς ὁ νικηφόρος, τρεῖς ἐστεφανώκας. ἀλλ' ἐπεὶ ἀναγέγρα-
πται ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὀλυμπιονίκης γενόμενος, καὶ αὐτὸς εὐτυχήσας.
ὅτι τὰ πάσας, τρεῖς ὑπέλαβεν αὐτῷ γεγενῆσθαι καὶ τῷ πατρὶ Ἀρίστ-

ἰσμήνιον

θέμις

πυθών

Στρόφιος

Ἀρσινόη Λαοδάμεια

τοίνυν ὁ Πίνδαρος, τὸ ἐγκώμιον ἡρμόσατο, ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς σφό-
δρα ἀκαίρως παρεκβάσει ἐχρήσατο· τὸν δὴ φονευομένου πρὸ
ἀνείλετο ἡ τροφός. Ἀρσινόη τὸν Ὀρέστην φονευομένου ὑπὸ
τῆς Κλυταιμνήστρας φησίν. ἰδίως δὲ ὁ Πίνδαρος Ἀρσινόην εἶναι
φη, τὴν Ὀρέστου τροφόν. Φερεκύδης δὲ Λαοδάμειαν λέ-
γων αὐτήν, τὸν ταύτης φη παῖδα ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Αἰγίσθου
νομιζόμενον Ὀρέστην εἶναι. τὸν δὲ Ὀρέστην ἐκκλαπέντα, εἶναι
τριῶν ἐτῶν. ὡς Ἡρόδωρος ἐν Πελοπείᾳ. ὁ δὲ νοῦς ὅτι ἄρα
τὸν Ὀρέστην φονευομένου τοῦ πρὸς αὐτοῦ Ἀρσινόη ἡ τροφός
ἐκ τῶν Κλυταιμνήστρας χειρῶν, καὶ τοῦ κατ' αὐτοῦ δόλου σκευ-
ωρουμένου, ὑπεξέκλεψεν ὅτε ἡ ἀνηλεὴς γυνὴ τὴν τοῦ Δαρ-

Κασάνδρα

δάνου παιδὸς Πριάμου θυγατέρα Κασάνδραν, τῷ πολιῷ ξίφει
σὺν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος ψυχῇ, ἔπεμπε παρὰ τὴν εὔσκιον
τοῦ Ἀχέροντος ἀκτήν. μετέπεσε δὲ εἰς τὸν περὶ αὐτῶν
λόγον. πότερον μὲν ἐπιζητεῖ δύο αἰτίας δι' ἃς τὸν Ἀγαμέμ-

Ἰφιγένεια

νονα ἀνεῖλε. καὶ φη, πότερον ἄρα ἡ Ἰφιγένεια ἡ παῖς αὐτῆς
μακρὰν τῆς πατρίδος σφαγεῖσα ἐν τῷ εὐρίπῳ, ἐλύπησεν αὐτὴν
καὶ ἐκίνησεν, ὥστε τὴν ὀργὴν ταύτην ἔχουσαν, βαρύπαλον τὸ ἐπι-
χείρημα ἄρασθαι, καὶ λυπῆσαι τολμῆσαι τοσοῦτον, ὡς πρὸς
τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος ὁρμῆσαι σφαγήν, ἢ ἑτέρῳ αὐτὴν ἀνδρὶ
μισγομένην, αἱ νυκτέριναι τῆς μοιχείας συνουσίαι, παρήγαγον
κατὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥστε αὐτὸν φονεῦσαι σὺν δόλῳ· τὸ δή,
νέαις ἀλόχοις. ὅπερ φη τό, ὑπὸ ἄλλῳ ἀνδρὶ μοιχεύεσθαι ταῖς
νέαις γυναιξὶν ἔχθιστον ἁμάρτημα, ὅπερ τὸ τῆς μοιχείας
ἁμάρτημα ἐπικαλύψαι ταῖς ἀλλοτρίαις γλώσσαις, ἀδύνατόν ἐστιν.
ἢ λαθεῖν τοὺς ἔξω ἢ μαθόντας τοὺς ἔξωθεν, ἀποσιωπῆσαι,
ἀδύνατόν ἐστι πρᾶγμα. οἱ γὰρ ἀλλότριοι λαλοῦσι. κατὰ φύσιν
γὰρ λοίδοροι εἰσὶν οἱ πολῖται· ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα
φθόνον ἤδη καὶ τῶν ὑπερεχόντων μᾶλλον ἰδίως ἅπτονται
οὗτοι. τοῦτο δέ, πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα. οἱ ἐπιφανεῖς ὢν ἐφ-
θονήθους, ἢ οὕτως. ἔχει γὰρ ἡ εὐτυχία, οὐ μικρὸν φθόνον, οἷα δὴ
τοῖς εὐτυχοῦσι βασκαίνουσιν οἱ ἔξωθεν, ὁ δὲ [struck] ταπεινὰ
οἰκτρὰ πνέων. τουτέστιν ὁ εὐτελὴς καὶ πένης, ἀφανῶς ἠχεῖ.
δίον ζῇ, διὰ γὰρ τὴν πενίαν εὐτελὴς τις ὤν, ἀφανής ἐστιν

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0058
gefördert durch Baden-Württemberg

ἢ οὕτως. ὁ δὲ στρόφιος, οὐκ ἐν φανερῷ βρέλα·· θάνε μὲν αὐτὸς
ἥρως· ἀπέθανε μὲν οὖν αὐτὸς ὁ ἀγαμέμνων χρόνῳ πολλῷ
παραγενόμενος ποτὲ ἐν λακεδαίμονι καὶ τὴν μάντιν ἀπολέσθαι
πεποίηκε κόρην κασάνδραν. αἴτιος γὰρ αὐτὸς τοῦ ὑπὸ κλυται-
μνήστρας ἀποθανεῖν αὐτὴν γέγονεν·· ἐπεὶ ἀμφ᾽ ἑλένᾳ πυρω-
θέντων τρώων· παραγενόμενος δὲ ὁ ἀγαμέμνων εἰς λακεδαί-
μονα τέθνηκεν. ἐπεὶ φησὶ περὶ τῇ ἑλένῃ μαχόμενος συμ-
φλεχθῆναι τῆς τροίας, καὶ τῶν ἐνοικούντων τρώων, διέλυσε τοὺς
οἴκους τῆς εὐδαιμονίας τουτέστι τοὺς πλουσίους οἴκους κατα-
στρέψαντο·· ὁ δ᾽ ἄρα ξένον γέροντα στρόφιον ἐξίκετο· νέα
κεφαλά· ἀντὶ τοῦ νέος ὢν ἐστί. ὁ δὲ ὀρέστης φησὶν ἔτι νεώ-
τερος ὤν. τὰς τῆς μητρὸς ἀποφυγὼν χεῖρας πρὸς στρόφιον τὸν
παλαιοῦ πρα παρεγένετο. οἰκοῦντα πρὸς τὸ ἔσχατον τοῦ
παρνασσοῦ·· ἀλλὰ χρονίῳ σὺν ἄρει· ἀλλὰ χρονίῳ ποτὲ ἠ-
κμήσας ὁ ὀρέστης καὶ ἐν τῇ πατρίδι παραγενόμενος, τῷ ξίφει
ἀνεῖλε τὴν μητέρα καὶ τὸν αἴγισθον, ἔθηκεν ἐν φοναῖς. φο-
ναὶ δέ, οἱ τόποι εἰς οὓς φονεύονται, καλοῦνται. ὅμηρος
ἐν ἀργαλέωσι φονῆσι·· ἦ ῥ᾽ ὦ φίλοι κατ᾽ ἀμευσίπορον. συνήθη-
ται καὶ αὐτός. ἀκαίρως παρεκβὰς κεχρημένος καὶ φησίν· ὦ φίλοι.
ἆρα ἐπλανήθην τῆς ὁδοῦ. τὸ πρότερον ὀρθὴν πορευόμενος
ὁδὸν ἢ ἄνεμός με τοῦ πλοῦ παρέσφηλεν ἀμευσιπορούν
φησίν, ἣν ἀμειβόμεθα καὶ ἀνύομεν. μὴ κατὰ πλάνην παρεκ-
τρεπόμενοι. διὸ ἀπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὴν μοῦσαν·
καὶ φησί. συνέθου καὶ μισθὸν ἔλαβες ἵνα ἐγκωμιάσῃς τὸν
νικηφόρον. δέον ἐστί. τὸν ὕμνον ἄλλοτε ἄλλῃ μετάγειν ἢ
περὶ τοῦ θρασυδαίου τι λέγοντας, ἢ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ
πυθιονίκου· ὑπάργυρος γὰρ ἐστὶν ἡ φωνὴ ἔμμισθος. ὥστε
οὐ δεῖ παρεκβαίνειν καὶ περὶ ἄλλων λέγειν μισθὸν εἰληφότα.
ἦ ῥ᾽ ὦ φίλοι. ἐσφάλη ὁ πίνδαρος τοῦ δέοντος παρεκβά-
σει χρησάμενος. καὶ τὰ τρίοδον δὲ ἐπεπλανῆσθαι φησὶν ἐπειδὴ
δοκεῖ ὁ ἀπ᾽ εὐθείας ἐν τριόδῳ παραγινόμενος, ἀπορεῖν ὁ-
ποίαν ὁδὸν βαδίσαι ὅλον. ὁ δὲ νοῦς ἦ ῥά δὴ ὦ φίλοι. κα-
τ᾽ ἀμευσίπορον ὁδὸν ἐπλανήθην εὐθεῖαν τὸ πρότερον πο-
ρευόμενος. ἢ ἄνεμός με τις ἐξέρριψε τοῦ δέοντος πλοῦ

καὶ ἐκπέσθαι ~~ἐποίησεν~~· ὧδε ἀληθῶς ὦ μοῦσα ἡμετέρα
μισθοῦ καὶ ἀργυρίου, ἄλλοτε ἄλλα ὀφείλουσαν ἀκινεῖν ἐγ-
κώμια. ἐποίησεν, ὡς θαλάσσης, μὰ τὴν σὴν φωνὴν
ὑπέσχου παρασχεῖν· ὀφείλεις δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀνα-
κινεῖν τὸ ἐγκώμιον αὐτῷ τῷ περὶ τοῦ πυθιονίκου ἢ
αὐτῷ τῷ Θρασυβούλῳ, ὧν ἡ δόξα τῆς νίκης καὶ ἡ εὐφροσύ-
νη παρ' ἑκάστου διαλάμπει· τὰ μὲν ἅρμασι καλλίνικοι πά-
λαι τὰ μὲν γὰρ ἅρμασι καὶ τεθρίππῳ, σὺν τοῖς ἵπποις καὶ
πάλαιον καλλίνικοι γενόμενοι θρυλλητῶν ἀγό-
νων ἔσχον τὴν δόξαν ἀκτῖνα καὶ λαμπηδόνα ἐν ὀλυμπίᾳ
ἀπὸ κρίνου(?) δὲ τὸ, νικήσαντες ἀκτῖνα ἔσχον καὶ τῇ πυθοῖ
δὲ κατελθόντες ἐπὶ τὸ γυμνὸν στάδιον ἀγωνίσασθαι, ἀλ-
λ' ἔσχον τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι τὸν τῶν ἑλλήνων ὄχλον·
πάντα παρ' αὐτοῖς εὐδοκιμήσαντες μόνον τὸ δὲ ὅλον, οὕτω
φη· αἱ μὲν πρόγονοι αὐτοῦ ἔσχον ὀλυμπικὰς νίκας αὐτὸς
δὲ ὁ Θρασύβουλος ἐν τῇ πυθοῖ στάδιον ἐνίκησε. τὸ δὲ τῷ Θρα-
συβούλῳ πεπραγμένον, συλληπτικῶς ἐπὶ πάντων τέθηκεν·
θεόθεν ἐρατὰν καλῶν· θεῶν δὲ βουλήσει, ἔρωτα ἔχοιμι τῶν
καλῶν. τὰ δυνατὰ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ παρούσῃ μοι
τῇ ἡλικίᾳ. τουτέστιν ἑκάστοτε. τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρισκομένων
τῶν γὰρ κατὰ πόλιν φησὶ εὑρισκομένων τὰ τοιαῦτα τῶν γὰρ
μάλιστα ἐπὶ πλεῖστον χρόνον θάλλοντα. ὅσα τὸ ἄλλον οὐκ
ἔχει τῆς εὐδαιμονίας. μέμφομαι τὰς τυραννίδας μέμφομαι
τοὺς τῆς καὶ τυραννικῶς ἐπιθυμοῦντας τύχης. περὶ ταῖς
κοιναῖς γὰρ καὶ συμμέτρων ἀρεταῖς εὐτυχίαις τὴν ἐπιθυμίαν
τεταμένην ἔχω· φθονεροὶ δ' ἀμυνόμενοι ταῦτα. οἱ δὲ φθονεροὶ
τῇ αὐτῶν ἄτῃ καὶ βασκανίᾳ φησὶ ἀμυνόμενοι καὶ βλαπτόμενοι
βασκαίνοντες, ὅτι τὸ τέλος τῆς εὐδαιμονίας καὶ λα-
βὼν καὶ ἐν ἡσυχίᾳ, καὶ εἰρήνῃ διάγων, τὴν χαλεπὴν στάσιν
καὶ ὕβριν ἀπέφυγε κατὰ τὴν τελευτὴν τὴν τοῦ θανάτου. του-
τέστι μέχρι καὶ θανάτου δικαίως ἔζησε. κάλλιον καὶ
ἐντιμότερον τὸν ἑαυτοῦ θάνατον τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων χά-
ριν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γενεᾷ παρεσχηκὼς καὶ καταλιπὼν
ἔξωθεν δόξαν. καὶ τὴν μετὰ θάνατον ἑαυτοῦ εὐφημίαν οὕτω

τὸν δὲ ἄκρως … εὐτυχοῦντα καὶ ἅμα μετὰ ἡσυχίας ζῇ μηδὲ ἐν τῷ π-
ρόσχων πράγματα, ὅμως οἱ πονηροὶ βασκαίνοντες βλάπτουσιν,
ἢ οὕτως· ὅστις φησὶ τὸ ἄκρον καὶ τὸ πρῶτον ἔχει οἱ φθονεροὶ τὴν
ἄτην αὐτὸν ἀμύνονται, τουτέστι βλάπτονται· ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς
ἀλλοτρίοις καλοῖς λυπούμενοι, διαφθείρονται τηκόμενοι. διὸ
βέλτιόν ἐστι τὴν μεσότητα σώζειν ἐπὶ πάντων. μέλανος δὲ
θανάτου, τοῦ ἀδήλου φη(σίν), ὅστις οὖν οὐκ ἐστὶν ὑβριστὴς, φησὶ καὶ τὸ
ἄκρον ἔχει. κάλλιον ἂν τὸν θάνατον αὐτῷ περιποιησάμενος πάν-
των κτημάτων ἀπολαύσει, τῇ γενεᾷ αὐτοῦ τὴν εὐφημίαν, ταύτην
γὰρ εἶπε, καλλίστην κτημάτων χάριν· πάντως γὰρ κτήματος, κρά-
τιστόν ἐστιν ἡ εὐφημία:· ἅ τε τὸν ἰφικλείδαν διαφέρει ἰόλαον· ἥ- ἰόλαος
τις ἡ εὐδοξία ἐκεῖνο διάδοξον ὄντα καὶ τὸν ἰφικλέους παῖδα ἰόλαον
πανταχοῦ διατεῖ καὶ ἐπίσημον ποιεῖ. καὶ διαγγέλλει καὶ τὸν κάστορα,
καὶ σὲ ὦ δέσποτα πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν. τὸ μὲν παρ' ἡμέ-
ραν ἐν ταῖς λακωνικαῖς ὄντας καθέδραις. τὸ δὲ ἐν τοῖς τοῦ
διὸς οἰκοῦντας, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τὸ, διατεῖ ἡ εὐφημία:· τὸ μὲν
παρ' ἦμαρ ἕδραισι. τὸ ὁμηρικὸν παραφράζει· ἄλλοτε μὲν ζώ-
ουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσιν:~

Τῆς ιβ΄ ᾠδῆς καὶ τελευταίας μονοστροφική ἐστι ἐκκώλων Pyth. oda XII.
Τὸ α΄ περίοδος δωδεκάσημος ἐκ ἀστὸν καὶ πυρριχίου καὶ
τροχαίου καὶ ἰάμβου:~ Τὸ β΄. τὸ αὐτό:~
Τὸ γ΄ δακτυλικὸν πενθημιμερές.
Τὸ δ΄, τὸ αὐτὸ, τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ:· Τὸ ε΄. τὸ αὐτό:~
Τὸ ϛ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον:~
Τὸ ζ΄ δακτυλικὸν πενθημιμερές:~
Τὸ η΄ ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου:~
Τὸ θ΄ τὸ αὐτὸ τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ:~
Τὸ ι΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον:~
Τὸ ια΄ προσοδιακὸν μιᾷ συλλαβῇ περιττεῦον τὰ ἐρασμονι χαρί:~
Τὸ ιβ΄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον εὐριπίδειον:~
Τὸ ιγ΄ ἐγκωμιολογικὸν περὶ τὴν τελευταίαν συλλαβήν:~
Τὸ ιδ΄ στησιχόρειον τρίμετρον ἀκατάληκτον:~

Γέγραπται ἡ ᾠδὴ Μίδᾳ ἀκραγαντίνῳ. οὗτος ἐνίκησε
τὴν εἰκοστὴν τετάρτην πυθιάδα καὶ κε΄. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ παναθ-

θήρια νικηκέναι. ἱστοροῦσι δέ τι ἴδιον συμπτω-
μα συμβεβηκέναι περὶ τὸν αὐλητὴν τοῦτον· ἀγωνιζομέ-
νου γὰρ αὐτοῦ, ἀνακλασθείσης τῆς γλωσσίδος ἀκουσίως
καὶ προσκολληθείσης τῷ οὐρανίσκῳ, μόνοις τοῖς καλάμοις
τρόπῳ σύριγγος αὐλῆσαι, τοὺς δὲ θεατὰς ξενισθέντας
τῷ ἤχῳ, τερφθῆναι, καὶ οὕτω νικῆσαι αὐτόν. αἰτέω σε φι-
λάγλαε καλλίστα ὁ λόγος· ἀποτείνεται τῷ πινδάρῳ πρὸς
τὴν ἡρωΐδα τὴν ἀκράγαντα ἢ καὶ τὴν ἀκραγαντίνων πόλιν.
ὦ φιλόκαλε καὶ καλλίστη τῶν πόλεων, ἥτις εἶ φερσε-
φόνης ἕδος, αἰτέω σε   ἵλεως δ' εἴη τὸ στεφάνωμα
τοῦτο μοι. ὃ ἐκ τοῦ πυθῶνος ἤνεγκεν ὀδέμους. αἰτέω σε
ὦ καλλίστη τῶν ἄστεων καὶ φιλόκαλε πόλι. καὶ τῆς φερσε-
φόνης ἔδαφος, ἥτις ἐν ταῖς ὄχθαις τοῦ προβατοτρόφου
ἀκράγαντος τὴν ἐκ εὐκατασκευάστ' ἀκράγαντα τὴν
ὁμώνυμον συνῆλθε οἰκοῖς πόλιν· ἀπὸ μέρους δὲ τὸ ὅλον
ἔφη. ὅλην γὰρ τὴν σικελίαν ἐδωρήσατο τῇ φερσεφό-
νῃ ὁ ζεύς. ὦ ἄνα ἵλαος ἀθανάτων ὦ δέσποινα φερ-
σεφόνη εὐμενὴς σὺν θεῶν καὶ ἀνθρώπων εὐμενείᾳ τὸ ἐκ
τῆς πυθικῆς στεφάνωμα τὸν ὕμνον, δέξαι τοῦ εὐδοξουμέ-
νου, αὐτόν τέ μιν. τὸν μίδαν ἀπὸ κώμου τό, δέξαι τὴν ἑλ-
λάδα νικήσαντα τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ· τάν ποτε παλλὰς ἐφ-
εῦρε ἤγουν τὴν αὐλητικὴν τέχνην, εὗρε τό ποτε ἡ ἀθη-
νᾶ τῶν θρασειῶν γοργόνων τὸν θρῆνον διαπλέξασα
καὶ μιμησαμένη· τὸν παρθενίοις ὑπό τε μυθεύεται

τοιοῦτον. ὅτι ὅτε ὁ περσεὺς ἐκαρατόμησε τὴν με-
δουσαν αἱ δύο ἀδελφαὶ ἐθρήνουν τὴν ἀδελφήν, καὶ
ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καὶ τῶν ὄφεων τῶν περὶ τὴν
κεφαλήν, συριγμός τις ἀπεδίδοτο, τούτου τοῦ συριγμοῦ
κατακούσασα ἡ ἀθηνᾶ τοῦ ἐκ τῶν ὄφεων προσγινομέ-
νου, πρὸς μίμησιν τοῦ θρήνου καὶ τοῦ γινομένου συρ-
ιγμοῦ ἐκ τῶν ὄφεων, ἐπενόησε τὴν αὐλητικήν· ἣν καὶ
ὠνόμασε πολυκέφαλον νόμον, διατοῦτο. ἐπεὶ γὰρ ἐκ
τῶν πολλῶν κεφαλῶν τῶν ὄφεων ὅστις ἀπεδίδοτο συ-
ριγμός. πολλαὶ δὲ κεφαλαὶ ἐκ πολλῶν ἦχον οἱ ὄφεις,

μέδουσα

εὑροῦσα τὸ πολυκέφαλον νόμον τὴν κατὰ μίμησιν αὐλητικὸν
συνθεῖσα ὠνόμασεν. ὁ δὲ νοῦς· ὅν τινα τὸν θρῆνον ὑπὸ παρ-
θενίοις γοργόνων κεφαλαῖς καὶ ὀφίων ἀπλησιάστοις κεφα-
λαῖς, ἐπάκουσε, σὺν τῷ δυσπενθεῖ καμάτῳ καὶ θρήνῳ τῶν
τῶν γοργόνων καταστεναζόμενον ἀδελφὴν γὰρ ἐπένθουν καμ-
νοῦσαν. αὗται γάρ εἰσιν αἱ παρθένιοι κεφαλαὶ αὐτῶν παρ-
θένων ἀδελφῶν. τῆς μεδούσης, σθενούσης γὰρ καὶ σθενοῦς,
καὶ εὐρυάλης· περσεὺς ὁπότε τρίτον αὖσε κασιγνητᾶν. τοῦ-
τέστι, τὴν μίαν. τρεῖς γὰρ ἦσαν, τὸ δὲ αὖσεν, ἤτοι ἐπὶ
τῆς μιᾶς τῶν γοργόνων ἀκουστέον, ὡς αὖσε κρατουμένη
διὰ τὴν ἀγρυπνίαν. τὸ δὲ εἶεν ἡ ἀθηνᾶ τὸν θρῆνον τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτῆς ἡ αὖσεν θρῆνος κρατουμένης αὐτῆς τοῦ περσέως.
οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς ἐσχηματίσθαι θέλουσι τουτέστι τῆς
μάχης, οἷον κατεπολέμησε τὸ τρίτον μέρος αὐτῶν. θηλυ-
κῶς δὲ, ἀρθῆναι ἡ ἀμύσεν. ὅ ἐστιν ἀμυνθῆναι ἐποίησεν. ἢ αὖ-
σεν ἀντὶ τοῦ ἐκραύγασεν κρατουμένη· ἐναλίᾳ σερίφῳ.
ἐν τῇ θαλασσίᾳ σερίφῳ. μοῖραν καὶ θάνατον κομίζων τῷ
τρίτῳ μέρει τῶν γοργόνων, ἐκ δὲ τούτου ἀπὸ τῆ τῆς γοργόνος κεφα-
λῆ ἤτοι τότε θεσπέσιον. φορκοῖο ἀμαύρωσε γένος. φόρκυος
γένος, τὰς γοργόνας φη. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν τριῶν ἀκουστέον
ὅτι τὴν μὲν μίαν ἐκρατώθη(?)σε. τὰς δὲ δύο ἐξετύ-
φλωσεν, ἀφελόμενος τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν μόνον γὰρ ἐν ἐγ-
ρωμένῳ αἱ τρεῖς. εὐπάραον δὲ φη τὴν μέδουσαν, οὐχ ὅτι τοιαύτης
φύσεως εἶχεν, ἀλλ᾽ ὅτι περὶ ἑαυτῆς ἡ μέδουσα ὡς εὐμόρφου
διέκειτο. διὸ καὶ περὶ κάλλους τῇ ἀθηνᾷ ἐφιλονείκει. ὁ δὲ
νοῦς. ὡς(?) γὰρ δὴ ὁ περσεὺς τὸ θεῖον γένος τοῦ φόρκου τὰς
γοργόνας, ἠφάνισε. τῆς εὐπαράου μεδούσης τὴν κεφαλὴν
ἀποτεμών. καὶ ὀλέθριον αὐτὸν ἔρανον τῷ πολυδέκτῃ ἔθηκε
καὶ τὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δουλ   ασφαλῆ καὶ ἐλευθέραν καὶ
τὴν μετ᾽ ἀνάγκης   ἀπὸ κοινοῦ τὸ   δὲ ἔρανον
ὅπερ ἐπὶ ἐν ἐράνῳ ποτὲ ἐπείτησεν ὁ πολυδέκτης ἑκάστῳ
ὡς ἂν βασιλεὺς προσφέρειν αὐτῷ δῶρον. καὶ τῷ περσεῖ τὴν
κεφαλὴν τῆς γοργόνος. κοινῶς δὲ ληπτέον. τὸ, ἀμαύρωσε τῆς
γοργόνος δηλονότι· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμεν. ὅν τινα περσέα

φαμὲν ἀπὸ χρυσοῦ γενέσθαι αὐτόματον ῥέοντος. ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐκ τούτων τῶν πόνων τὸν προσφιλέστατον ἄνδρα ἐρρύσατο Περ-
σέα ἡ Ἀθηνᾶ. τότε τὸ πολύφωνον μέλος τῶν αὐλῶν κατεσκεύ-
ασεν. ἐρρύσατο δὲ πόνων. ἐδίωξε γὰρ τὸν Περσέα μέχρι βοι-
ωτίας, ἡ Μέδουσα. ὄφρα τὸν εὐρυάλας· ἀπὸ κοινοῦ ἤρκεσε καὶ
τὸ περὶ τὴν ἑτέραν τὴν Σθενὼ πάθος παραστῆσαι, οὐ γὰρ μό-
νη ἐθρήνησεν ἡ Εὐρυάλη, ἀλλὰ καὶ ἡ Σθενώ. ἡ γὰρ Εὐρυάλη,
τῆς Μεδούσης ἀδελφή. ὁμοίως καὶ ἡ Σθενώ. ὁ δὲ νοῦς· ὅ-
πως σὺν τοῖς ὀργάνοις τῆς αὐλητικῆς, τὸν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν
γενύων τῆς Εὐρυάλης ἐκδοθέντα θρῆνον μιμήσαιτο ἱμα
ἣν φη(σὶ) τὸν αὐτῆς μιμήσαιτο γόον ἐρικλάγκταν. τουτέστι
μεγαλόκλαγκτον μεγαλόηχον. ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ, εὗρε τὸ μέλος
τῆς αὐλητικῆς:· Ἀλλά νιν εὕροισ' ἀνδράσι θνατοῖς. ἀλλ' εὑροῦσα
τὸ τοῦ αὐλοῦ μέλος, μετέδωκε τοῖς ἄλλοις ἔχειν. καὶ ὠνόμασε
τὸ μέλος, πολυκέφαλον νόμον, ἐπεὶ καὶ τῶν δρακόντων πλῆθος
φασὶ κεφαλαὶ καὶ ἦσαν αἳ συρίζουσαι ὧν κατὰ μίμησιν συνέ-
θηκε. τινὲς δὲ πολυκέφαλον φασὶν εἶπε, ἐπειδὴ πεντήκοντα
ἦσαν ἄνδρες, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνεστὼς προκαταρχομένου τοῦ
αὐλητοῦ, τὸ μέλος προεφέρετο. οἱ δὲ, κεφαλὰς ἀκούουσι τὰ προ-
οίμια, ὡς δὴ οὖν διὰ πολλῶν προοιμίων συνεστῶσα. ἣν λέγουσι
τὸν Ὄλυμπον πρῶτον εὑρηκέναι· εὐκλεᾶ λαοσσόων. ἔνδοξον
ὑπόμνημα τὸ τῶν ἀγώνων τῶν τοὺς λαοὺς σοούντων καὶ
παρορμώντων εἰς τὴν θέαν. φη(σὶ) δὲ τὸ μέλος:· λεπτοῦ διανι-
σόμενον χαλκοῦ τὸ μέλος λέγει. διαπορευόμενον φη(σὶ) τὸ
μέλος ἐμοῦ. διά τε χαλκοῦ καὶ καλάμου, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν
αὐλῶν:· τοὶ παρὰ καλλιχόρω ναίουσι. τοὺς δὲ δόνακας λέγει·
οἵων τῷ ὀρχομενίῳ φύονται, ἐξ ὧν αἱ αὐλητικαὶ γλωσ-
σίδες γίνονται. ἐν γὰρ τῷ Κηφισσῷ αὐλητικοὶ κάλαμοι
φύονται, εἴρηται δὲ καὶ ἐν πλείοσι περὶ αὐλητικῆς. ὁ δὲ
νοῦς· οἵτινες οἱ κάλαμοι οἰκοῦσιν εἰς τὴν τῶν χαρίτων
πόλιν τουτέστι τὴν ὀρχομενόν, ἐν ᾧ τοῦ Κηφισσοῦ. τῶν χορ-
ευτῶν πιστοὶ καὶ ἀληθεῖς ὄντες μάρτυρες. τὸ δὲ ναίουσι
κάλαμοι, σκληρῶς καὶ διθυραμβωδῶς προήγαγεν, ἔδει
γὰρ εἰπεῖν, φύονται· πόλιν δὲ χαρίτων, τὴν ὀρχομενὸν λέγει

εὐρυάλη. σθενώ

μέλος

διὰ τί κεφαλαὶ πλέ-
ους

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0064
gefördert durch
Baden-Württemberg

γὰρ εἴ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισι, συμπλακοῦς ἐστι τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ὕπαρξις
ὁ γὰρ λόγος, οὐδ᾽ εἴ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν ἄνευ καμάτου οὐ φαί-
νεται οὐδὲ γίνεται· ἐκτελευτήσει δὲ τὸν ὄλβον ὁ δαίμων· τοῦ-
τ᾽ ἔστιν, ἐπὶ τὸ ἀγαθόν· ἤτοι σήμερον ἢ ὕστερον. τοῦτο γὰρ ἔδει ἔμπα-
λιν γνώμας. τὸ μέν, δώσει· τὸ δ᾽, οὔπω. καὶ ἐπεμερκθν ὁ δὲ
παρέλιπε, τουτέστιν ἐὰν μὴ ~~παραγένηται~~ τις εὐτυχήσῃ μή,
ὁ γὰρ θεός. τὸ εἱμαρμένον ἢ σήμερον τελέσει, ἢ αὔ-
ριον. τοῦτο δὲ ἔφη ἐπειδὴ ἀπροσδοκήτως ἐνίκησε καταθέντος
τοῦ καλάμου. ἀλλ᾽ ἔσται χρόνος οὗτος. ὁ λόγος οὗτος. ὁ πονη-
ρὰς κἂν μὴ ~~παραγένηται~~ τύχη πλούτου, μὴ καμνέτω, θεὸς
γὰρ ἢ σήμερον ἢ ὕστερον ποιήσει, καὶ ἐπὶ τέλος ἀγαθόν· πῶς
δὲ ἐπὶ τέλος ἀγαθόν, σὺν τῇ εἱμαρμένῃ. διό φησι. τὸ δὲ μόρ-
σιμον. ὁ δὲ νοῦς. οὗτος ἀλλ᾽ ἔσται οὗτος ὁ χρόνος. ὅστις καὶ τι-
ν᾽ ἐν ἀνελπιστίᾳ καταπλήξας. τὸ ἔμπαλιν τῆς γνώμης καὶ ἐλπί-
δος. τὸ μέν, δώσει ὅπερ οὐκ ἤλπιζε· τὸ δέ, οὐ δώσει ὅ-
περ προσδοκᾷ. τοῦτο δ᾽ ἔφη ἐπειδὴ ἀπροσδοκήτως ἐνίκη-
σε καταθέντος τοῦ καλάμου ἄρηται :~ πυθίων τέλος

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
gefördert durch
Baden-Württemberg
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0066

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

gefördert durch
Baden-Württemberg

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0067

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0068

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0069

gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0070
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0071
gefördert durch
Baden-Württemberg

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
HEIDELBERG

© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0072

gefördert durch
Baden-Württemberg

Pal. Grae
353

τῆς πέμπτης ᾠδῆς ἡ στροφὴ καὶ ἀντίστροφος, κώλων ιβ'. — In Pindari Pythio[rum] odam quintam & deinceps usque ad XII inclusive.

τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β' ἀντι-
σπαστικὸν ἢ λέγε δίπλους ἴαμβος. [illegible] δὲ δίμετρον ἰαμβικὸν
καταληκτικόν. ὁ [illegible] ὅμοιος τῷ αὐτῷ. ὁ [illegible]
τροχαϊκὸν [illegible] ἐπικαταληκτικόν. ὁ ε' ἰωνικὸν δίμε-
τρον ἀκατάληκτον. ὁ ς' ἀντισπαστικὸν πενθημιμερὲς [illegible]
καταληκτικόν. ὁ ζ' ὅμοιον τῷ [illegible] [illegible] φρένες
ὁ η' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ὁ θ'
ὁ ι' [illegible] [illegible] ἀκατάληκ-
τον [illegible] ὁ [illegible]. ὁ ια' τροχαϊκὸν
δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ ιβ' ἰαμβικὸν δίμετρον
καταληκτικὸν ὁ [illegible] ἑφθημιμερές. ὁ ι[illegible] τροχαϊκὸν δίμε-
τρον καταληκτικόν.
ὁ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ β' ἰαμβικὸν
δίμετρον καταληκτικόν. ὁ γ' ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς [illegible]
καταληκτικόν. ὁ δ' [illegible] δίπλους τροχαῖος ἀκατάλη-
κτον. ὁ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτ[ον]
ὁ ς' [illegible] ἢ λέγε δίπλους ἴαμβος [illegible]
καταληκτικόν. [illegible] ὁ ζ' [illegible] ὁ η' ἀν[τι-]
σπαστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ θ' ἀντισπ[αστικὸν]
δίμετρον βραχυκατάληκτον [illegible] [illegible]
τροχαίους. ὁ ι' ἀντισπαστικὸν δίμετρον βραχυκα[τάληκτον]
ὁ ια' [illegible] δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ ιβ' [illegible]
στικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ ιγ' ὅμοιος
τῷ. ὁ ιδ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν
τῷ πρώτῳ τῆς στροφῆς

ἐγράφη αὐτὴ ἡ ᾠδὴ νικήσαντι τῷ Ἀρκεσιλάῳ [illegible]
τὴν λ' ὀλυμπιάδα. ἐπειδὴ δὲ ὁ [illegible] μέγαν
πρῶτον [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] τῶν κατ' [illegible] [illegible]
τῷ [illegible] [illegible] [illegible]
πλοῦτος εὐρυσθενής. Τὸν μετ' ἀρετῆς πλοῦτον
εὐρυσθενῆ [illegible], τὸ γὰρ [illegible] ἀνα τοῦ [illegible] οὐκ [illegible]

Bibl: Univ: Heidelb
BIBLIOTHEQUE NATIONALE

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/cpgraec353/0074
gefördert durch Baden-Württemberg